

الحمد لله رب العلمين والعاقبة للمتقين

مفتاح القس

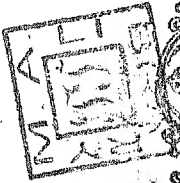


مولفہ جناب مرزا یحییٰ بیگ صاحب

ڈوٹری کلکٹر لاہور کانسٹیبل

نائب امین مشی محبوب عالم صاحب مالک ڈوٹری کلکٹر لاہور

در سال ۱۳۰۷ ہجری المقدس



مطبع خادیم الیم نجات لاہور مشی محبوب عالم صاحب

مالک مطبع کے تمام حقوق

قیمت فی جلد ۸

تعداد جلد ۱۰۰

مندرجہ ذیل رسائل اور اخباریں کا رخصانہ طبع و دم ایام لاہور کے لئے

ہفتہ وار اشاعت چاند ر کا پی نئے اشعار
پہلیسہ اخبار لاہور

زمیندار باغبان و برطیا

جو کہ ہندوستان میں زمینداروں کی حالت یا غباری علی الجملہ زمین
و حررت تجارت غیرہ مضامین کا اکیلا ماہوار رسالہ ہے
عام لاد چار روپے اور سہ ماہی پانچ روپے کے محکمہ مالیات
چھ روپے ہونے کی کاپی ہم کو مکتبی چھ روپے ایک
ہندوستان کے غیر شاہ کا فرض چکر اس در سال کے اندر
کرے۔ اور فرض سرکار میں ہوں اس سال کے پتہ
پتے کے تجربہ کار افسران راعت اور مفکر لوگوں کے
بہت سے رائے دی ہے۔ اور چنانچہ اکثر کام صلیح
اسکی غرضی ہونا اسکی سرپرستی منظور کی ہے۔

نہایت زمان کیونکہ قیمت صرف دو روپے سالانہ
محصولہ کے۔ اور پیش کی قیمت دینے والے کو ایک
کتاب الغامضی ہے۔ چھ سو صفحے۔ بالخصوص بہت نیا
مازہ تازہ اور معتبر خبریں۔ اور اور سند ہیں
اور قابل دید و پس مضامین شائع ہوتے ہیں جو
شخص ایک پرچہ ہونے کا منگوئے اگر کچھ بھی
مذاق اخبارات کا رکھتا ہو تو ممکن نہیں کہ ہمیشہ
کے لئے اس کے مطالعہ کا شائق نہ ہو جائے یہی
پہلی وجہ ہے کہ وقت تمام ہندوستان کے
اردو اخبارات میں زیادہ پڑتا ہے۔

انتخاب الاجواب

تمام ہندوستان میں منتخب اخبارات اور مضامین کا
ہندوستان کی انتہائی کمال مذاق پر مبنی ہونا اسکی
غرض و عام ہونی حکومت کے پتے پر ہندوستان
لوکل انداز کے پتے کی ہر گز عام اور ہر گز
"کائنات" کے لئے ہر گز ہر گز ہر گز ہر گز
غرض یہ کہ نہایت مختصر ہے اس میں ہر گز ہر گز
تہیں اقلیت کے لئے ہر گز ہر گز ہر گز ہر گز
عملی اس میں ہر گز ہر گز ہر گز ہر گز
مبادلہ ذوق و توجہ کی قوتی اس میں ہر گز ہر گز
کا مبادلہ ذوق و توجہ کی قوتی اس میں ہر گز ہر گز
اور مضامین کی اجرت ہر گز ہر گز ہر گز ہر گز

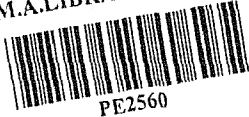
شریف پیمایں

تسلیم نسل کا ماہوار رسالہ جس میں سادہ و سلیس
سلیسہ شریف پیمایں بی بی اور مردان مخلصان
ہندوستان کی ہر گز ہر گز ہر گز ہر گز
سے کا رخصانہ طبع و دم ایام لاہور کے لئے
مذاق اخبارات کا رکھتا ہو تو ممکن نہیں کہ ہمیشہ
کے لئے اس کے مطالعہ کا شائق نہ ہو جائے یہی
پہلی وجہ ہے کہ وقت تمام ہندوستان کے
اردو اخبارات میں زیادہ پڑتا ہے۔

تمام ہندوستان میں منتخب اخبارات اور مضامین کا

تمام ہندوستان میں منتخب اخبارات اور مضامین کا

M.A. LIBRARY, A.M.U.



PE2560

(2)

۷۹۴۹۱۰۱۹

۲۵۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد
خاتم النبيين وعلى آله واصحابه اجمعين اما بعد
ميگويد راقم اين وراق وپوشه سپين برباب سخن که تجرکيت ترغيب دوستان
خاص نجيبان با اخلاص از دلت دريدنياي بدلم جاس گرفته که مضامين کلیم
رباني و آيات قرآنی را بوجه اختصار ترتيب نمايم تا هر اسمی و اشارتی که در کتاب
باشد و هر حکمی و کلماتی که واجب الاطعا باشد بسمعت و سهوليت مزبور
قرآن مجيد يافته شود۔ بناءً على ذاک تلاوت آن کتاب عالی آب انبیا نمودم و
هر کيفيت خاص که سوره بسوره و آیه بآیه بطوريسيد و ربما ض خود و چيکرم
تا که بعد ششفت تمام پاستايش رسانيدم۔ من بعد بجهت نماين بر ترتيب ترتيب
تبعي علوه جمع آوردم چنانچه قاعده لغات است۔ و از اسمي بشم قساق اقران
کردم۔ اميد که جميع مومنان عالم و عالمان مدين اين چنين کتاب باعث سر
تازه و فرست به اندازه خواهد شد که بذر بيه آن کسي از دانشن او امو و

نواهی و کماهی آیات الهی محروم نخواهد ماند و حجتی باج بجا فایده یا بعالی
نخواهد برد -

مخفی نماند که مضمون در عبارت سلیس و الفاظ مختصر داده شده است
همه فقرات مضمون با الفاظ ترتیب سورتها فراموش آرد - بعد هر فقره سه عدد داده
شده اند - بعد اول نشان جزو است و عدد دوم نشان سوره است و عدد سوم
نشان رکوع است - و اغلب این هر سه عدد بر حاشیه مصاحف نوشته شده
اگر چند فقره از یک رکوع پی در پی آمده اند لفظ (ایضا) بکار برده شده - و اگر جزو
دوره یکیت مگر رکوع علیحد است پس بجای حسیب بر دو سوره نوشته اند - و کوچک
داده ام - چنانچه (۲ - ۱) یعنی رکوع ششم از سوره و جزو که بالا این فقره آمده -
و چنانکه کیفیت دیگر هم تعلق بهمان یک مضمون میدارند آخر بیان آن اشاره بلفظ
خاص آن مضمون در خطهاست که داده ام - چنانچه (موسی) این کیفیت که در خطها
داده شده تعلق باین مضمون دارد و آنرا باید دید - ماسوا و اول این کتاب یا در اشت
جزوها و سورتها با الفاظ اول هر جزو و نام هر سوره هم رقم نموده تا سهولت یادها
الحال عرض بخیر است صاحبان قدر شناس این است که اگر در نوشتن
این امر اوقات بسیار بخلایق می از بنده رفته باشد ایشان را اصلاح آن کوشش و برآ
هر مشق که درین کتاب زحمت کشیدیم دعا می خیر و رزق این فقره العباد کنند - و سلامت
سپردم تو بایه خویش ا - تو دانی حساب کم و بیش را
قلج بیگ تاریخ ۱۱ جمادی الثانی ۱۳۰۰ هـ منزل نصیر آباد

نشان رکوع در هر صفحه شش عدد داده شده است و عدد آن هم -

یا وداشست خبر وها و سورتها سے قرآن و تعداد و رکوع ہا

تعداد جزوا	الفاظ اول جزوا	تعداد سورتها	اسامی سورتها	تعداد رکوع
۱	الفاتحہ	۱	الفاتحہ	۱
۲	الہدیٰ	۲	البقرہ	۲۸
۳	سورۃ النمل	۳	آل عمران	۲۰
۴	تلك الرسل	۴	النساء	۲۴
۵	لوتبنا العالمر	۵	المائدة	۱۴
۶	والجنتنا	۶	الانعام	۲۰
۷	لا یحب الله	۷	الاعراف	۲۴
۸	واذا سمعوا	۸	الانفال	۱۰
۹	ولوا منا	۹		
۱۰	قال الی الی	۱۰		

تعداد خروا	الفاظ اول حبرا	تعداد سوختا	اسامی سوختا	تعداد کجها
۱۰	وَاغْلَمُوا	-	-	۴
-	-	۹	التوبة	۱۶
۱۱	يَعْتَدِ رُؤُنَ	-	-	-
-	-	۱۰	يونس	۱۱
-	-	۱۱	هود	۱۰
۱۲	وَمَا مِنْ دَانِيَةٍ	-	-	-
-	-	۱۲	يوسف	۱۳
۱۳	وَمَا اَبْرَىٰ نَفْسٍ	-	-	-
-	-	۱۳	العهد	۶
-	-	۱۴	ابراهيم	۷
۱۴	رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ	۱۵	الحجر	۶
-	-	۱۶	الاحقاف	۱۶
۱۵	سُبْحَانَ اللَّهِ	۱۷	بنی اسرائیل	۱۲
-	-	۱۸	الکہف	۱۲
۱۶	تَاللَّهِ اَاقُلُّ لَكَ	-	-	-
-	-	۱۹	مريم	۸
-	-	۲۰	طه	۸
۱۷	اَقْرَبَ لِلنَّاسِ	۲۱	الانبياء	۷

تعداد آیه ها	اسامی سوخته ها	تعداد سوخته ها	الفاظ اول جزوها	تعداد جزوها
١٠	الحج	٢٢	"	"
٦	المؤمنون	٢٣	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	١٨
٩	النور	٢٤	"	"
٦	الفرقان	٢٥	"	"
٣	"	"	وَقَالَ الَّذِينَ	١٩
١١	الشعراء	٢٦	"	"
٤	النمل	٢٧	"	"
-	"	"	أَمْ خَلِقْتُمُ السَّمَوَاتِ	٢٠
٩	القصاص	٢٨	"	"
٦	المنكوت	٢٩	"	"
"	"	"	أَتِلْ مَا أُوحِيَ	٢١
٥٥	الروم	٣٠	"	"
٤	لقمان	٣١	"	"
٣	التجدة	٣٢	"	"
٩	الاحزاب	٣٣	"	"
-	"	"	وَمَنْ يَقِينٌ	٢٢
٦	التنبأ	٣٤	"	"
٥	الفاطر	٣٥	"	"

تعداد و خبره	الفاظ اول خبره	تعداد سورتها	اسامی سورتها	تعداد کلماتها
٢٣	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٣٦	سورة يس	٥
٢٤	فَمَنْ ظَلَمَ	٣٧	الصفافات	٥
٢٥	إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ	٣٨	ص	٥
٢٦	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٣٩	الزمر	٨
٢٧	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٠	المؤمن	٩
٢٨	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤١	الحجرات	٦
٢٩	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٢	الشورى	٥
٣٠	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٣	الزخرف	٦
٣١	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٤	الدخان	٣
٣٢	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٥	الحجرات	٤
٣٣	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٦	الاحقاف	٤
٣٤	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٧	محمد	٣
٣٥	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٨	الفتح	٤
٣٦	وَمَا إِلَيْنَا أَجْمَلٌ	٤٩	الحجرات	٢

مفتاح القرآن

تعداد ذروا	الفاظ اول حشرها	تعداد سورتها	اسامي سورتها	تعداد آياتها
-	-	٥٠	٢٠	٣
-	-	٥١	الذاريات	٣
٢٤	قال فليخطبك	-	-	-
-	-	٥٢	الطور	٢
-	-	٥٣	الانجيم	٢
-	-	٥٤	القمبر	٢
-	-	٥٥	الرحمن	٣
-	-	٥٦	الواقعه	٢
-	-	٥٧	الحديد	٣
٢٨	قد استسبح الله	٥٨	المجادلة	٢
-	-	٥٩	الحشر	٢
-	-	٦٠	الممتحنة	٣
-	-	٦١	الصف	٢
-	-	٦٢	الجمعة	٢
-	-	٦٣	المنافقون	٢
-	-	٦٤	التوبة	٢
-	-	٦٥	الطه	٢
-	-	٦٦	الحج	٢

تعداد جزوه	انضاط اول جزوه	تعداد سوره	اسامي سوره ها	تعداد ارجع
٢٩	تبارك الذي	٤٤	الملک	٢
		٤٨	ن	٢
		٤٩	الحاقة	١
		٥٠	المعارج	٣
		٥١	التوح	٢
		٥٢	الجن	٢
		٥٣	المنزل	٢
		٥٤	المنذر	٢
		٥٥	القيامة	٢
		٥٦	الذهمز	٢
		٥٧	المرسلات	٢
٣٠	عم	٥٨	المنباء	٢
		٥٩	التازعات	٢
		٦٠	عبس	١
		٦١	الشكوى	١
		٦٢	الانفطار	١
		٦٣	التطهيف	١
		٦٤	الاشفاق	١

تعداد ورقها	تعداد اسوها	اسامی نوتها	تعداد ورقها
-	٩٥	اللب	-
-	٩٦	الصف	-
-	٩٧	الجل	-
-	٩٨	الفاشي	-
-	٩٩	الغوب	-
-	٩٠	السلبي	-
-	٩١	الشن	-
-	٩٢	الليل	-
-	٩٣	الضحي	-
-	٩٤	الاشراج	-
-	٩٥	الشرين	-
-	٩٦	الغسلق	-
-	٩٧	القدر	-
-	٩٨	البيتنة	-
-	٩٩	الزلال	-
-	١٠٠	العايات	-
-	١٠١	العارة	-
-	١٠٢	الشنكر	-

تعداد اجزای	الفبا اول جزویها	تعداد اسودتها	اسامی سور و محقق	تعداد کجوها
-	-	۱۰۳	العصر	۱
-	-	۱۰۴	الممتعة	۱
-	-	۱۰۵	الفیل	۱
-	-	۱۰۶	الفتیش	۱
-	-	۱۰۷	الماعون	۱
-	-	۱۰۸	الکوثر	۱
-	-	۱۰۹	الکافرون	۱
-	-	۱۱۰	التنصیر	۱
-	-	۱۱۱	التلویب	۱
-	-	۱۱۲	الاحضار	۱
-	-	۱۱۳	السلق	۱
-	-	۱۱۴	المناس	۱



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الف

آخرت حیات دنیا و آخرت (۱-۲-۱۰) اجر آخرت بر مردمان بهتر است
 (۱۳-۱۲-۶) کسی که نیکو در آن روزگار و در اندک عذاب خود پسندد و بد
 (۱۵-۱۴-۱) کسی که اراده آخرت و دوسوی آن بکشد مومن است
 (۲-۲) آخرت در چیز بزرگ دارد (۲-۲) بر آخرت قیال باید بود
 (۱۵-۱۸-۳) کسی که باینکه بر آخرت ایمان ندارد و بهمان روز عذاب خستاید
 (۱۴-۲۶-۱) بعضی مردمان در آخرت شک دارند (۲۰-۲۶-۵)

و خیال غلام می‌پزند (۶-۶)
 آدم - ساقی آدم را (۲-۲) آدم اسم با چیز یا ساقی آموزد (ایضا) اما
 با وجود آنکه سقند را (ایضا) الله آدم را دو گنجینه بزرگتر از هر عالم گردید -
 (۲-۲) آدم را دو قرین پسند و خمر توام از خواست پیدا می‌شوند -
 (۵-۵-۵) خلقت آدم - ملائک با وجود کینه پند بگرالمیس که عزم

ایضا آؤیکیند (۲-۴-۸) آدم از جنس نرین نقل میکنند (۳-۱۰)
اولا وادارنشت پیدایشو (۲۲-۴-۹) چون خوارا حمل شد ابلیس
بر دورا میترساند (۲۴-۱۰) الله بلایکه حکم میدهد تا آدم را سجدہ کنند
وایشان سجدہ میکنند مگر ابلیس (۱۵-۱۴-۴) ابلیس آدم را سجدہ
نمیکند و دشمن انسانیت از قوم حق بوده (۱۵-۱۸-۴) الله عبد
با دم کرده ملائکہ سجدہ باو میکنند مگر ابلیس کہ عدوی او میشود وادرا
گمراہ میکند (۱۶-۲۰-۴) آدم وحوامیوہ وخت ممنوعہ میخیزند ودرنگا
خود میبینند را یضا خلقت آدم و سجدہ کردن ملائکہ باو مگر ابلیس
از (۲۳-۳۸-۵) (ابلیس)

اذر- حجت ابراہیم با پدرش آذر و قوم خود را ب تبار خیال و قیاس
در دشت تن ب خود (۴-۹-۹) (ابراہیم)

افشایش- الله انسان را بمال و جان می آزماید (۴-۳-۱۹)
اسمان- جلوه بفت آسمانست (۱-۲-۳) هر چیز در آسمان زمین از خدا
بست (۵-۴-۱۹) آسمان زمین در شش روز ساخته شدند
(۸-۴-۴) بفت آسمان در دو روز آفریده شدند (۲۴-۴۱-۲)

اصطف- در زبیلیمان گفتگوئے اولی سلیمان (۱۹-۲۴-۳) (سلیمان)
الابراہیم- کتاب حکمت وادہ شدند (۵-۴-۸) (ابراہیم)

الاعمران- سوره آل عمران (۳-۳) (اعمران)
الفرعون- کافر بود و شراب ایشان (۳-۳-۲) بطوطه و بیلایه و دیگر

مثل غنہ کہا جسرا و قیل کہ قمار شدند (۹-۷-۱۶) خراب
شدند (۲۷-۵۴-۲۷) (نسرعون)

آواز- آواز خراز ہمہ کر پیترست (۲۱-۳۱-۲) پیش نبی بلو از بلینہ
سخن نباید گفت (۲۶-۴۹-۱)

آهن- آزاہن چه فائدہ ہا میشوند (۲۷-۵۷-۳)

آیات- نشانیاں کہ اللہ براے عاقلان آفریدہ (۲۰-۳۴-۲۰) کہ کسی بر
نشانہاے قدرت اللہ (۷-۹-۱۲)

آیات اللہ ایمان ندار و عذاب خواہد دید (۱۶-۱۶-۱۴) کئی یا
بجائے دیگر می آید آن ہمہ ان اللہ است اقرار نیست (ایضاً)
اللہ برائے ترسانیدن بندگان آیات یعنی نشانہا میفرستد

(۱۵-۱۶-۹) در آیات اللہ کافران چہل میکنند (۱۶-۱۶-۱۵)

شمس و قمر و دیگر آیات قدرت اللہ (۲۶-۱۶-۵) کہ آیات

قرآنرا بخیاں نبی آرد بچشم خواہد رفت (۲۵-۱۶-۱)

(قدرت) (ابتد)

آیت- آیتہ الکرسی (۳-۲-۳۴)

ابراہیم- آزمایش او بہ بعضی کلمات (۱-۲-۱۵) ابراہیم ہر اسمعیل

نعمہ را پاک میکند و دعا او (ایضاً) دین ابراہیم ہتر است

(۱-۲-۱۶) بچہ و بیضیت میکند (ایضاً) سچش ابراہیم بابا و دعا

کافر کہ از مردم سجدہ منہ خواہد (۳-۲-۳۵) ابراہیم چہا شرح میکند

که باز زنده میشوند (ایضاً) خبیثت بودند و نه نضرانی (۳-۳-۳-۴)
 محبت با او و پیروی ملت او باید کرد (۴-۳-۱۰) دین او بسته
 در (۵-۴-۱۰) ظل الله بوده (ایضاً) الله با بر ابراهیم و دیگر انبیاء و وحی فرستاد
 ر (۴-۳-۲) محبت ابراهیم با پدر قوم خود در باب تبار و خیال او در دین
 رت خود (۴-۹) ملائک بشارت از الله با وحی رت داد و مهمانی او
 میکنند (۱۱-۱۱-۴) سوره ابراهیم (۱۳-۱۴) ابراهیم عرض بخدمت الله
 میکنند (۱۳-۱۴-۴) جنگ میگردید که هیچ زراعت اینجا نبوده و بعد از آن
 بقدرت الله آبادی بسیار میشود (ایضاً) مهمان با و می آید و بشارت
 پس را و میرساند (۱۳-۱۵-۴) خبیث بود و شرک نبود و شاکر نعمت بود و
 در دنیا و آخرت صالح شده (۱۴-۱۴-۱۴) پیغمبر بود و او پیر
 خود نصیحت میکند - الله با و اسحاق و یعقوب میدهد (۱۴-۱۹-۳) هدایت
 داده شده - پدر را و قوم خود را در باب تحاطف نمیزند - گفتگو
 (۱۶-۲۱-۵) کعبه برای عبادت او مقرر کرده شد (۴-۴-۴) قصه او -
 پدر و قوم خود در باب بت پرستی حرف نمیزند (۱۹-۲۴-۵) تشریف رب
 میکنند (ایضاً) رسول خداست - بقوم خود را برای عبادت الله
 وعظ میکنند (۲۰-۲۹-۲) او را در آتش می اندازند و الله او را
 از آن نجات میدهد (۳-۳-۳) لوط برابر ابراهیم ایمان آورد (۲۰-۲۰-۳)
 (۲۹-۳) گفتگو با او با قوم و پدر خود و فکر کردن او در باب الله (۲۳-۲۳-۳)
 (۳-۳) با پدر و قوم خود سخن میگوید (۲-۲-۳) حکایت هرچند

ابراهیم (۲۶-۵۱-۲) بدایت او بقوم و پدر خود (۲۸-۴۰-۱) ابلیس - آدم را سجده میکند (۱-۲-۱۱) غم خرابی آدم میکند (ایضاً) همه ملائکه سجده باو نمیکند مگر ابلیس که آدم را فریب میدهد (ایضاً) از حضور الله رانده میشود و ملعون گشته است
: مگر اسی انسان کرم بند (۳۳-۱۵-۳) بشتر را سجده میکند (ایضاً) دشمن آدم میشود (۱۵-۱۶-۴) هر کس که پیروی شیطان خواهد کرد در جهنم عذاب خواهد دید (ایضاً) او بر بندگان خدا برتر غلبه نتوان کرد (ایضاً) دیگر همه ملائکه آدم را سجده میکنند مگر ابلیس حکم الله را میبیند (ایضاً) آدم را سجده نمیکند و دشمن او است و از جبریل و جبر (۱۵-۱۸-۴) عدو آدم میشود (۱۶-۲۰-۴) آدم را سجده نمیکند (۲۳-۲۸-۵) (آدم) (شیطان).
ابالتبیل - (مسانره)

ابو یوسف - (جیل)
ابو بکر - صدیق در غار استیق محمد بوده (۱۰-۹-۴)
ابو جهل - اشاره به وعلی که او قتیله از کعبه آمد (۹-۴-۳) اشاره بجز خیم شیطان از دست ابو جهل در جنگ بدر چون میرفت
میکایل را دیده (۱۰-۱-۴)
ابوسفیان - سرور کافران در جنگ حد اشاره باد (۳۰-۱۸)
ابو هب - ابولهب و زرش دشمن محمد بودند (۳۰-۱۱۱-۱)

اتفاق - نعمت باید شود (۱۱-۳۳-۴)

اجل - مقررات (۱-۴-۱۰۰) بر آبراست اجل مقررات (۱-)

(۴-۱۰-۱۱) یک ساعت هم پیش و پس می تواند شد (ایضاً)

کسی پیش از اجل نخواهد مرد (۱۱-۱۶-۱۷) اجل پیش و پس نیست -

(۱۱-۲۲-۲۳) وقت اجل مقررات تا آنوقت اندر گذاشته است

همه مردمان را (۵-۳۵-۲۲) (موت) (مرگ)

احسان - اشاره بجنگ احد (۱۵-۳۳-۴) (۱۱-۱۷-۱۸) شکیست

اسلام در این جنگ (۱۴-۳۳-۴) کسی بخیر در این جنگ گرفتند

نماید برایشان (ایضاً)

احسان - ذکر احرام (۲۴-۲-۲) در احرام شکار جانوران باهی حرام است

اگر کسی متعذر کند کفارت بر او لازم میشود (۴-۵-۳۳)

احزاب - سورة الاحزاب (۳۳-۲۱) جنگ احزاب که در آن لشکر بود

از باوند گرفته شد (۲-۳۳-۲۱)

احسان - جزای احسان احسان است (۳-۵۵-۲۴) احسان الدین

باید کرد (۱۰-۲-۱) (۱۹-۴-۱) (۲۴-۴-۲)

احسان - سورة الاحزاب (۲۴-۲۴)

احسان - سورة الاحزاب یعنی تسلیم بر او انداخته شد (۱۱۲-۳۰)

اخوان - اخوان شیطان در آدم و نوح و عیسی اندازند (۲۴-۴-۹)

بیان خج کشنده کان اخوان شیاطین هستند (۱۵-۱۷-۳)

ادریس - یکے از انبیا بوده (۱۶-۱۹-۴) صابر بوده (۱۴-۲۱-۶)
 اذان - بعضے از یہود و مشرک از جہل براؤن خندہ میگردند (۶-۵-۹)
 ادم - مانند ارم شہر کے آفریدہ شد (۳۰-۸۹-۱)
 ازواج - ہر جنسیت پیدا شدہ (۲۳-۳۴-۳) بعضے وقت ازواج و اولاد
 دشمن ہستند (۲۸-۴۳-۲) ازواج نبی مادران است مستند -
 (۲۱-۳۳-۱) کد ام ازواج نبی را حلالند (۲۲-۳۳-۶) (نساء)
 استغنا - ہر صبر و صلوات استعانت باید خواست (۲۰-۵-۵)
 استغفار - از اتہ مغفرت ہے آرد (۴-۳-۱۴) استغفار از جہالت مقبول شود
 نہ سوائے آن (۴-۳-۱۴) ہر حال تہر (۵-۴-۱۶) ہر کافر ان ہیج
 فائدہ ندارد (۱۰-۹-۱۰) از رب باید خواست کہ خیلے فائز و ابرو
 (۱۲-۱۱-۱) شعیبے قم خود را بر استغفار غیبیہ (۱۲-۱۱-۸) (توبہ)
 اسحق - یکے از پیغمبران بود (۱-۲-۱۶) اسحق و دیگر جمیع رسولان ہدایت و کتاب
 و نبوت دادہ شدند (۶-۹-۱۰) اسحق وحی کردہ شد (۶-۱۰-۲۳) با اسحق
 و یعقوب برابر ایم وعدہ کردہ شد (۱۲-۱۱-۵) اسحق با ابراہیم عطا میکند
 (۱۳-۹-۱۶) اسحق و یعقوب بلوط دادہ شدند (۲۱-۵-۵)
 (۲۰-۲۹-۳) (ابراہیم) (یعقوب)
 اسراف - خدا تعالیٰ اسراف کنندگان را دوست ندارد (۸-۷-۳) اسراف مخیر است
 و اسراف کنندگان دشمنان شیاطین اند (۵-۱۷-۳)
 در قتل اسراف بناید کرد (۱۵-۱۷-۱۴)

اسرافیل (صور)

ایسکا۔ دین اسلام (۱-۲-۳) مانند بارانت (۱-۲-۳) بہتر ہے اسے ہم
 (۲-۲-۲۵) پیش آتے ہیں پست (۲-۳-۳۳) دین غیر اسلام میں اللہ
 قبول نہ (۱-۲-۹) از ہمہ دین با اسلام بہتر (۵-۴-۱۸) دین اسلام
 کردہ شدہ است (۴-۵-۱) اسلام ہدایت از طرف اللہ (۴-۵-۱۵)
 اسلام آہستہ آہستہ غالب می شود (۱۰-۸-۱۴) (مسلمان)

اسمعیل۔ بادیہ خود را بر ابرہیم کعبہ را پاک میکند (۱-۲-۱۵) پیغمبر است (۱-۲-۱۴)
 اللہ با وحی فرستادہ (۶-۴-۲۳) اسمعیل و اسحق با ابرہیم عطاشند
 (۱۳-۱۴-۶) رسول صادق النور بود (۱۶-۱۹-۳۳) صابرو صالح بود
 (۱۶-۲۱-۶) خوشخبری اسحق با دیمیرسد (۲۲-۳۴-۳) خواب
 می بیند کہ سپر خود را فتح کرده است (ایضاً)

اسیہ ہا۔ اسمہاے اللہ بسیار خوب ہستند (۹-۷-۲۲) آدم اسمہاے
 چیز ہاے آموزد (۱-۲-۱۶)

اصحاب۔ اصحاب محمد و فرقہ بودند مہاجر و انصار۔ چہ کمانند و چرا ایشان
 چہ (۱۰-۱۱-۱۰)

اصحاب الاخرہ گفتگوے اصحاب النار و اصحاب الاعراب (۸-۷-۲۵)
 (اعراف)

اصحاب الکعبۃ۔ اللہ ازین قوم انتقام نیگیرد (۱۴-۱۵-۵)
 اصحاب الجنتہ کمانے کہ اعمال نیک ازند (۱-۲-۹) گفتگوے ایشان با اصحاب
 النار

و اصحاب الاعراف (۱-۴-۵) کسانچہ ایمان ازند و عمل صالح کنند
(۱۲-۱۱-۲) این کمان در جنت و چپا رام و آسایش باشد (۲۳-۳۹-۴۰)
(جنت)

اصحاب القبۃ یعنی قوم شود - سزا سے ایشان (۱۴-۱۵-۶) (شود)
اصحاب السبۃ بنی اسرائیل کہ در سبت تجبا و زکردن شکل بوزنیہ بدل شد
(۱-۲-۱) (۵-۴-۴) (سبت)

اصحاب النہا - چرخ نما را میگویند (۲۴-۵۴-۲)

اصحاب الفیل - بر ایشان باران سنگ افتاده (۳۰-۱۰۵-۱)

اصحاب القیر - مثل ایشان - و پیغمبر ایشان فرستاده شدند (۲۲-۳۴-۶)

اصحاب النہا - کسانچہ نما میبخند (۹-۲۳-۱) گفتگوئے اصحاب النجۃ با ایشان

و اصحاب الاعراف (۱-۴-۵)

اصحاب الہین - چه کسانند (۲۴-۵۴-۱)

اصحاب کھف - قصہ ایشان - سالہا در غار میخوابید - ہایت بدل ایشان می آید

(۱۵-۱۴-۱) مشورت کودہ در غار میروند و میخوابند (۲-۲) مکرار در باب

انذار ایشان (۳-۳) در غار صد و نہ سال میخوابند (۴-۴)

اصحاب الینس - این قوم بر جان خود تسلیم کردند (۱۰-۹-۹)

اصحاب النہا - اطاعت التبت بہر سبت (۳-۳-۲) نیلے اجروارو (۴-۴-۲)

و ما فرانی نیز آرد (ایضا) - اطاعت یعنی فرمانبرداری اللہ و رسول

نوبت (۴-۵-۱۲) (۲۲-۳۲-۹) ..

اَعْتَسِرُوا - از تنها و عذر گردند و در کفر سخت اند (۱۰-۹-۱۲) یعنی از اهل مدینه که منافق
باشند عذاب بنیند (۱۳-۱۲) بر آسای اهل مدینه واجب نبود که از نبی پس نما
(۱۱-۹-۱۵)

اَعْتَسِرُوا - سورة الاعراف (۸-۷) اعراف باین بهشت و دوزخ است (۸-۷-۵)
اصحاب الاعراف چه خوب گفت (۵-۵-۷)

اَعْتَسِرُوا - سورة الاعراف (۸-۷-۵)

اعمال - و اعمال صالح - (عمل)

اَعْتَسِرُوا - قرآن اقرئت یعنی بدو غ ساخته شده است - که مثل آن نخواهد
ساخت (۱۲-۱۱-۲) کما یخبر بر الله دروغ می بندند چه عذاب خواهند
(اَبَیْتُ) اقرئت گناه کبیر است (۱۵-۱۸-۲)
اَقْبَلُوا - (قریبان)

الله - غیب گمان زمین میداند (۲-۱-۲) ظاهر و باطن میداند و خلاف عده
میکنند (۹-۹) از اولاد پاک است (۱۴-۵-۱۴) وحدت و قدرت او
(۲۰-۲-۲) (۲-۳-۲) مالک الملک قاهر علی الاطلاق است (۳-۳)
وعدّه الله به عیسی (۴-۴) الله غنی است ظالم نیست (۱۹-۳-۴)
اراده الله (۵-۴-۵) الله یک است نهیت چنانچه بعضی از ضار
میگویند (۲۳-۴-۴) (۱۰-۵-۴) اظهار قدرت او (۱-۴-۴)
الله واحد است و گواه پس است (۲-۲) الله دائم و توانا است - حق
و قدرت او (۴-۴) بجلد حق میگردد - از ظلمات نجات میدهد -

(۸-۱) اظہار قدرت اور نشانہاں اور (۹-۱۲) از زمین و اولاد
 پاکست (۱۳-۱) اللہ بختنا یعنی افعال پر حکم می کند (۸-۱۳-۳) قدرت
 او در خلقت آسمان زمین و ستم و قمر و غیرہ (۷-۱۳-۴) اللہ باموسے کا کہمیکند
 و تجلی دیدار خود باو بنیاید (۹-۱۳-۴) اسمہاں اللہ پیار خوب پسند
 (۲۲-۱) ذکر او بایک کزو اور اور دل خود یاد بایک کرد (۲۴-۱۳-۲) اللہ میمان
 انسان دل و جا میل است (۹-۱۳-۳) اللہ پاک را از ناپاک جدا مے نمازد
 (۱۰-۸-۱۴) اللہ بر مردمان ظلم نمیکند لیکن مردمان خود بر خویشین ظلم
 میکنند (۱۱-۱۰-۵) پیچ چیز از اللہ پوشیدہ نیست و در قرآن موجود است
 (۷-۱۳-۱۴) اللہ بر مردمان فصل میکند (۶-۱۳-۱۴) اللہ روز و شب بنا کرده
 (۱۱-۱۰-۱۴) پیچ اولاد ندارد (ایضاً) اللہ بر و قیامت قاضی خواہد شد
 (۱۰-۱۳-۱۴) اللہ حسب مرضی خود بر مردمان خیر و صیبت مے آرد و
 عفو الرحیم است و بہترین حکم کنندہ است (۱۱-۱۱-۱۱) اللہ ظاہر و باطن
 میداند (۱۲-۱۱-۱) اللہ بر غیب را میداند (۱۰-۱۱-۱۴) حسب تشبہ است
 برائے مردمان پیش او ظاہر و باطن یکسانست (۱۳-۱۳-۱۰) سموات اللہ
 دیگر پروردگار نیست و او شرکاء در شریقت ندارد (۲-۱۳-۱۴) اللہ سریع الحساب
 و کمر تمام دارد اما قدرت او (۱۳-۱۳-۱۴) اللہ از کردہ ظالمان
 غافل نیست (۷-۱۳-۱۴) اللہ مکر خوب میداند (ایضاً) او خود را غفور الرحیم
 میخواند (۱۴-۱۳-۱۴) نعمت اللہ از شمار بیرونست (۱۴-۱۴-۲) اللہ
 واحد است (۱۳-۱۳-۱۴) اللہ بہندگان خود چہ نصیحت میکند

(۱۳- -) الله هر کس را مدد میدهد (۱۵-۱۴-۲) مشرکان پیران و ذخر انرا
 بالله نسبت میکردند (۱۵-۱۴-۴) رد مشرکان - الله یکے است کسی دیگر
 نیست سوائے او (۵-۴-۵) هر چه ترویج الله بخواند (ايضا) الله نه سپردار
 نه شریک نه دوست (۱۲- -) الله غفور رحیم است (۱۵-۱۸-۱) الله همه را
 خوب بسیار دانا (۱۶-۲۰-۱) هر کس که تو میبیند الله بخشنده است (۴- -)
 الله گیسوانی شب رو میخند (۱۶-۲۱-۴) هر چه در آسمان زمین الله را
 سجد میکند (۱۴-۲۲-۲) اظهار قدرت او (۹- -) الله نوزدین آسمان
 مثل آن (۱۸-۲۴-۵) هر چه در آسمان و زمین تسبیح و صلوات میکند (۱۲- -)
 الله بر محمد بنده خود سرفرازانزل کرده (۱۸-۲۵-۱) قدرت الله تعالی
 (۱۹-۲۵-۵) قدرت و صفت او (۲۰-۲۴-۵) قدرت و فضل او تعالی
 (۲۰-۲۸-۴) (۲۱-۲۹-۶) الله و ملائکه بر نبی خود و مومنان فرستند
 مومنان را همچنین بایکد (۲۲-۳۳-۴) الله مرده را زنده میکند و هر چه بیشتر
 مینویسد (۲۲-۳۴-۱) الله را وحدت و تعریف شاید (۲۳-۳۴-۱)
 الله زن خواه پسندارد این همه طوفانست در باب او (۲۳-۳۵-۵) قدرت
 و حکمت او (۲۳-۳۹-۱) (۲- -) (۲۴-۴۰-۲) (۴- -) کسی که اراد
 میشود چه ابر خواهد یافت (۲۳-۳۹-۲) بیان مثل قدرت او (۲۵-۴۲-۲)
 رقیق بندگان میسرساند (۳- -) آتش قدرت او (۴- -) الله با انسان
 چه طور کلام میکند یا بوحی یا پس پرده یا به پیام (۵- -) تعریف الله تعالی
 که در آسمان و زمین محبوب است (۲۵-۴۳-۴) آیات قدرت او - کیسه

بر آہنا خیال نیا رو بہنیم خواہد رفت و عذاب خواہد دید (۲۵-۲۵-۱۰۰)
 اللہ از گرجان ہم با انسان نزدیکیست (۲۴-۲۵-۲) قدرت
 باریتعالی (۲۰-۵۴-۱) نوح با قوم خود قدرت اللہ را بیان کند
 (۲۹-۴۱-۱) اللہ واحد است نہ از کسی را بیدہ شدہ و نہ کسی را میزد

• (۳۰-۱۱۲-۱) (رب) (رحمان)

الحمد - سورہ فاتحہ کہ سورہ اول است (۱-۲-۱)

الست - الست بر کجی قلوبی (۹-۴-۲۲)

الفت - الفت را نعمت بایست مرد (۳-۱۱-۱۱)

الواح - بر توحی الواح نازل میشود (۹-۴-۱۴) در آہنا ہدایت و حجت

نوشتمہ شدہ (۱۹-۰-۰)

الیاس - رسول بود - مردمان در ایام اقبل را سے پرستیدند (۱۳-۳۴-۳۴)

المقصود - یعنی نگہ - قرآن بر اے ساکنان آنجا و حوالی آن نازل شدہ

(۷-۶-۱۱) (نگہ)

المزاج - قرآن (۳-۳-۱) پیش اللہ است (۱۳-۱۳-۴) (قرآن)

امانت - در امانت خیانت نباید کرد (۵-۴-۸)

امن - بر اے کدام فریقہست (۷-۶-۹)

اموال - بر اے بعضی مردم اموال و اولاد و فتنہ است (۹-۸-۳) ہدیہ

اموال - کسے نزد اللہ آمدن نمیتواند مگر بایان و عمل صالح (۲۲-۳۴-۵) (مال)

انبیا - میان انبیاء هیچ تفاوت نیست (۱-۲-۱۴) ہجتمہ انبیاء یک امت بود

(ایضاً) انبیاء پر اسے فائدہ انسان بہتند (۲۲-۲۱-۲۰) ہمہ انبیاء پر
وکیانند (۳۳-۳۲-۳۱) انبیاء در راہ خدا بسیار جنگ میکردند (۳۳-۳۲-۳۱)
بعضی انبیاء بر بعضی فضیلت داده شدند (۱۵-۱۴-۱۳) (سورۃ الانبیاء
(۲۱-۲۰) - (نبی) (رسول)

انتقاص - بد کہ بمقدار آن بزرگرفت کہ کردہ شدہ نہ زیادہ (۱۵-۱۴-۱۳) اللہ
قوم شعیب انتقام نیکو (۱۹-۲۴-۱۰) (قصص)
انجیل از اللہ تعالیٰ نازل شدہ (۳-۳-۱) در ان ہدایت و نور نازل
شدہ (۵-۴-۳) کسانیکہ توریت و انجیل را قایم دارند خوب میکنند
(۱۰-۵-۴) در انجیل فرستہ آن عہد حق موجود ہست (۱۱-۹-۱۰)
انس - انس جن ہم در دفع میروند (۹-۴-۲۲) انس جن اگر چہ شوند پھر
مانند قرآن آوردن نہ توانند (۱۵-۱۴-۱۳) (انسان) (جن)
انسان - شیطان دشمن انسانست (۲۲-۲۱-۲۰) انسان یک امت بودہ
(۲۲-۲۱-۲۰) انبیاء پر اسے فائدہ انسان آمدند (۲۲-۲۱-۲۰) خلقت
انسان از یک نفس (۴-۳-۱) خلقت انسان از خاک (۱۵-۱۴-۱۳)
انسان بیکرت (۱۵-۱۴-۱۳) بوقت سختی انسان در دریافرا دیار میکند
چون نجات یابد اعراض میکند (ایضاً) خلقت انسان چھوٹو شدہ
و از چھوٹو (۱۸-۲۳-۱) اللہ بر اسے انسان چھوٹو با آفریدہ
باران و باران و درختان و جانوران و غیرہ (ایضاً) انسان بوقت
مہینہ اللہ را میخواست و وقت نیت اور آفراموش میکند (۲۳-۲۲-۱۳)

(خلقت)

انشاء الله بوقت هر وعده انشاء الله باید گفت (۱۵-۱۸-۴)

الشمس - سورة الانشقاق (۳۰-۸۴)

الشرح - سورة الشرح (۳۰-۹۴)

الضحا - مدد و همدگان یاران عیسی (۳-۵) الضحار فرقه از اصحاب

محمد بودند (۱-۱-۱۰) الضحار و مهاجرین بحببت خواسته رفت (۱۱-)

۹-۱۳) برایشان تقدیر میگردید (۱۱-۱۴) الله دوباره ایشان معافی فرمود

(ایضا) بر سبکس از الضحار پنجاه روز سختی گذشت ایشان صاب و بود (ایضا)

انفصا - سورة الانعام (۴-۶) - انعام نفعی نوران بر آموغان باعث خیرند

(۹-۱۶-۱۴) - (جالور)

انفال - سورة الانفال (۹-۱۰) انفال یعنی مال غارت که بعد جنگ بدست میآید

بر آ الله و رسول است (۹-۸-۱) (غارت)

انفطار - سورة الانفطار (۳۰-۸۲)

انکار - تخیر و انکار از پیش الله عذاب آرد (۴-۴-۲۴)

اکلا - الله از اولاد پاکست (۱-۲-۱۴) قتل اولاد بد است و نشان

گمراهی است (۸-۶-۱۴) اولاد از ترس نفسی ناپاکست (۱۹-)

بر آنچه میزدان اولاد و اموال اولاد فتنه است (۹-۸-۳)

الشیخ اولاد ندارد (۱۱-۱۰-۴) سبب همنامی اولاد و کشتن

گناه بزرگست (۱۵-۱۴-۴) بعضی وقت اولاد و ازواج دشمن

بُجِّل - بُجِّل بِدَاثِ وَنَمْرَئِ اَنْ (۱۸-۳-۱۶) (۵-۴-۴) (۲۴-۵۷-۳)

کے کہ بُجِّل مَکِیْنِدِ بَرَفْسِ خُوْکِیْنِد (۲۴-۴۷-۴)

بِدِجَّتِ بِرُوْرِ قِیَاسِ بِدِجَّتِ وَشَقِیْ چَہِ عَذَابِ رُوْرِ خِخِ خَوَابِیْدِ (۱۱-۹-۱۲)

بِدِخُوْئِ سَہْرَا بِدِخُوْیْ دِر زَنَانِ (۵-۴-۲)

بِد - اِشَارَہِ جَنَگِ بِدِر (۳-۳-۲) وَجَنَگِ بِدِر اَنَدِ تَعَالٰی لَکِیْدِ لَکِیْدِ

مَدِ سِلْمَانِ فَرَسَادِہِ (۱۳-۳-۴) اِشَارَہِ جَنَگِ بِدِر (۴-۳-۱۷)

دِر اِیْنِ جَنَگِ اَنَدِ بَرَا سِلْمَانِ اَسْبَہِ بَارِدِ (۹-۱-۲) دِر اِیْنِ جَنَگِ

مُجْمَعِ شَتِ خَاکِ بِطَرَفِ دُشْمَنِ اَنْدَاخْتِ دُشْمَنِ شِکِستِ خُورِدِہِ (اِیضًا)

دِر اِیْنِ جَنَگِ مُجْمَعِ دُوْگِیْرِ سَمَانِ اَنَدِ اَوْکَا فِرَانِ یَسَہِ اَنَدِ سِیْنِمُوْدِ

(۱۰-۸-۵) دِر جَنَگِ بِدِر شَیْطَانِ اَز دُوسْتِ اَبُوْہِلِ مَکِیْنِتِ (۲-۴-۱)

بِدِی - بِدِی کِیْنِدِہِ لَازِمِ (۵-۴-۱۸) سَہْرَا بِدِی (۹-۷-۱۲) جَزَا

بِدِی بِدِی (۲۵-۲۴-۲)

بِیْسِر - بِرَقِ وَرَعْدِ بَرَا تَرَسَانِیْدِنِ کَا فِرَانِ سِتِ (۱-۲-۲) نَبِیْ اِسْرَآئِیْلِ اَبِیْ

گَرَقَمِدِہِ (۲-۴-۱) بِرَقِ وَرَعْدِ اَنَدِ تَعَالٰی بَرَا سَہِ خُوفِ پَیْدَا کَرُوْدِ (۱۳-۲-۲)

بِزُوجِ - دَر اَسْمَانِ نِیْتِ دَاوَدِ شُدِہِ اَنَدِ (۱۷-۱۵-۱) سُوْرَہِ الْبُرُوْجِ (۱۵-۱۵)

بِزُوجِ - بِیْضِہِ بِیْضِہِ بَرِکِیْ دَاوَدِ شُدِہِ اَنَدِ (۱۵-۱۷-۲)

بَعْنِ - ہَرْکَسِ کِہِ اِنْبِیْ وَکُشْرِیْ مَکِیْنِدِ بَرَفْسِ خُوْکِیْنِدِ (۱۱-۱۰-۳)

تَعْتَقِر - سُوْرَہِ الْہٰقُّہِ (۱-۲) حَکْمِ اَنَدِ یَقُوْمُ مَوْسَیْ بَرَا فِیْجِ کِہِ دِلِکَا وَمَوْصُوفِ

بِصِفَتِ اَسْمَہِ مَقْرَرِ (۱-۲-۸) (رِکَاوُ)

بکۃ - (مکہ)

بلکہ - سورۃ البلد (۳۰-۹۰)

بگاند - بندگان رحمان چہ تم آدمیاں دچہ اجر خواہندیا (۱۹-۲۵-۶)
بنی آدم - اللہ بنی آدم را عزت و بزرگی دادہ و سواری بر بحر و بر و فری نگیزہ
تم - (۱۵-۱۴-۸) (آدم)

بنی اسرائیل - ذکر بنی اسرائیل (۱-۲-۵) حکم اللہ بایشان (۱-۲-۴) از خدا
آن فرعون بنی اسرائیل ہائی دادہ شدند میخواستند کہ اللہ را قتل

بکنند - سزا ایشان مرق و سلوکے بر ایشان نازل شدہ (ایضاً)
اگر در سبب از حد تجاوز کنند بزمینہ شوند (۱-۲-۴) از ایشان اللہ برگزیدہ
(۱-۲-۴) سزا ایشان را (ایضاً) اللہ بسیار آیتہا بایشان دادہ (۲-۱)
(۲-۲۴) بعد وفات موسیٰ جالوت بر بنی اسرائیل غارت آورہ
(۱-۲-۳۳) اللہ عہد و پیمان از ایشان گرفتہ (۳-۳-۹) ہر طعام

بر بنی اسرائیل حلال بود (۳-۱۰) اللہ بایشان عیش و
امتعید دتے ایشان گمراہ شدند (۴-۵-۳) حکم بایشان در عت
قتل مرموم (۵-۱) اللہ ہر بانیہا بایشان کی (۱۱-۱۰-۱۰۹)

سورہ بنی اسرائیل (۱۵-۱۴) حکم اللہ بایشان بر کیا فتنہ بلندی
دیزگی و دوبارہ (۱۵-۱۴-۱) وعدہ اللہ بایشان بپایان طور

مرق و سلوکے بر ایشان نازل شدہ (۱۴-۲۰-۱۱) بنی اسرائیل
رسول خود را کشتند و خراب کردند (۴-۵-۱۰) داؤد عیسیٰ

از بنی اسرائیل کہ کافروں نے لعنت کروند (۱۱-۱۱) یسوی بنی اسرائیل
 بسلاست عبور ویریا میرود (۹-۶-۱۶) اشد موسیٰ را کتاب داد
 و ہادی بنی اسرائیل کردہ (۱۵-۱۶-۱۶) بنی اسرائیل وارث تہمہ
 ملک ہر شدند (۱۹-۲۴-۱۴) موسیٰ و ہارون بنی اسرائیل را
 بشام بردند (۲-۲) اتقیہ بنی اسرائیل را کتاب حکم و نوبت داد
 اما آخر ایشان سرکشی مافرائی کردند (۲۵-۱۴-۲۵) اشد موسیٰ را
 وارث بنی اسرائیل کردہ (۲۴-۱۴-۶) (موسیٰ)

بنی عسرو - اشارہ بہ بنا کردن مسجد بنوی در محلہ بنی عمرو بن عوف (۱۱-۹-۱۳)
 بنی نصیر - اشارہ بہ بنی نصیر کہ قوس از یہود بودند و بنو امی محمد سے کرند
 (۲۸-۵۹-۱)

بوزنیہ بنی اسرائیل کہ در سبت از حد تجاوز کردند بوزنیہ شدند (۲۰-۱۸-۸)
 یہود بنخل بوزنیہ بدل شدند (۹-۶-۲۱) کاقران صورت یو
 و نقر گیرفتند (۹-۵-۶) (اصحاب بیت) (بنی اسرائیل)
 ہشت چاک خوش (۳-۲-۱) جاب اول آدم (۴-۴-۴) احوال ہشت و
 دفرخ (۳۸-۲۳-۴) (ہفت)

بے ایمانیا - اشد ایشان را کہ ام حالت گذاشتہ (۲۳-۳۴-۱)
 بے بیان - احکام و ادب بر بے بیان بنی (۲۱-۳۳-۴)
 بلیغ - کتب بیت المحرامت (۱-۵-۱) (۵-۵-۱)
 بقیہ اللہ - کعبہ (۱۰-۳-۱)

بیت قبله اولی سالمان (۱۶-۲-۲)

بیت دینا - صابین - اگر بر تقدایمان دارند از خوف این باشند (۱۰-۵-۱)

مال اولاد بیدینان بال است (۱۰-۹-۶) (صابین)

بیعت - کتابیچه رسول بیت کردنگو یا بالتد بیت کردن دوست تقد برت

ایشانست (۱-۲۸-۲۹) برگردام شرط بیت نان بیت یانید

کرد (۲-۶۰-۲۸)

بیت - سوره - بیت (۹۸-۳۰)

ب

پافونش - بیت - دیدن تجلی حق یا پیش بر می آرد (۱-۱۰-۱۲)

پرد - دشت - سوره - چند مقرر شد بر اطفال بالغ خواه نابالغ

(۸-۳۴-۱۸)

پره گاییم (تقوی)

پیدایش - پیدایش خلقت انسان از میک نفس (۱۲-۴-۶) (انسان)

پدیده - آدمی است نکات و روح خزانه ندارد (۵-۴-۶) (خیمه بیدار)

آدمیان - پودند و طعام بخوردند (۱-۲۱-۱۶) (رسول) (ربی)

پیمایش - پیمانه وزن برابر باید نمود - او فواکیل و المیزان (۱-۹-۴-۱۱)

در باب وزن - پیمانه (۱-۱۱-۱۱) - (کیل)

ت

تاقوت - صندوق که در ایام موسی و هارون بیکرت افتاد و نبی اسرار شیل

نے آمد (۳۲-۳-۳۲)

تَبَعَ - اشارہ بہ تبع باو شاہین کہ کا خروید (۲-۴۴-۲۵)

تَبَوَّلَ - اشارہ بہ بگ بگ و بک و بک کر آن (۴-۹-۱۰)

تَبَاوَضَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۵-۴-۵)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۵-۴-۱۳)

تَبَوَّلَ - سورۃ التہریم (۲۸-۴۴)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۵-۱۴-۱۳)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۴-۲۱-۱۵)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۵-۱۴-۵)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۴-۲۰-۱۵)

تَبَوَّلَ - سورۃ التطفیف (۳۰-۸۳)

تَبَوَّلَ - سورۃ التغابن (۲۸-۴۴)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۳-۱۲-۱۱)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۳-۱۲-۲)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۴-۱۳-۱۲)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۱۹-۱۴-۵)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۹-۵-۴)

تَبَوَّلَ - سورۃ النکاح (۳۰-۱۰۲)

تَبَوَّلَ - تباہ و تباہی و تباہی و تباہی (۲۲-۴-۴)

توبہ۔ جو ش میزند و طوفان نوح مے برآید (۱۲-۱۱-۴)
 توبہ۔ بواسیلہ توبہ خدا تعالیٰ سے بخشد (۳۳-۳۰-۹) بخشستن سوگند توبہ
 قبول نیست (ایضاً) توبہ از جہالت بمقبول میشود مگر آن (۴-۳۴-۳۳)
 توبہ بکسندگان اجر مؤمنان گیرند (۴-۳۱-۲۱) توبہ غفران مے آرد
 (۴-۵-۲) بعد گناہ توبہ باید کرد و زمان یر نباید (۴-۴-۵) توبہ بعد
 بدی غفران آرد (۴-۴-۹) (۹-۶-۱۹) توبہ التوبہ (۱۰-۹-۹) التوبہ
 توبہ بندگان قبول میکند (۱۱-۹-۱۳) توبہ از ربت باید خواست کہ
 فائده دارد (۱۲-۱۱-۱) لکن توبہ بکسند خدا اور اسے بخشد (۱۸-۱۳-۱۱)
 گفتگوئے عاد و موذ با قوم خود در باب توبہ (۱۲-۱۱-۵) التوبہ بندگان
 قبول میکند (۲۵-۴۲-۳) توبہ بہتر است بر آئین (۳۸-۴۲-۲)
 قومیت۔ بر توبیت ایمان آوردن واجب (۱-۲-۵) توبیت بموتے
 داده شدہ (۱-۱۱) توبیت و انجیل از آئین نازل شدہ (۳۳-۱۰-۱)
 دوران ہدایت و نور نازل شدہ (۴-۵-۴) منافقان کا قرآن نہ
 توبیت کا رہا برستہ میگردند (ایضاً) کسانیکہ توبیت و انجیل اقامہ دارند
 خوب میکنند (۴-۵-۱۰۹) التوبہ عیسیٰ را توبیت و انجیل آموختہ۔
 (۴-۵-۱۵) توبیت بر مٹوے نازل شدہ و دوران ہدایت بودہ
 (۴-۱۱) (۱-۴-۹) در انجیل و قرآن وعدہ حق موجود است
 (۱۱-۱۹-۱۴) در توبیت و انجیل خبر داده شدہ کہ پیر و فی محمد باید کرد
 (۹-۶-۱۹) (انجیل)

توکل - نویت (۴-۳-۱۷) بر خدا توکل کردن و اجابت (۵-۴-۱۱)
 (۱۳-۱۴-۲) اجر آن در جنت داده خواهد (۲۱-۲۹-۶)
 فحش - یعنی از خواب بیدار شده قرآن خواندن اولیت است (۱۵-۱۷-۹)
 نیت - حیت و کفر است (۵-۴-۷) آداب تیمم (۶-۵-۲)
 (وضو)

بیتین - سورۃ التین (۳۰-۹۵)

ث

ثعلب - اشتهار باحوال ثعلب که یکے از منافقان بود (۱۰-۹-۱۰)
 شمش - قوم شود بر خلاف حکم الله ناکه را می کشند (۸-۷-۱۰) شود را ازین
 ناکه می شود - ناکه بجزه از سنگ بر می آید و بچپ میرسد (۱۳-۱۱-۶)
 شود ناکه را می کشند و سر می باند (ایضا) رسول با ایشان فرستاد
 شد (۱۳-۱۴-۲) شود یعنی اصحاب الحجر و سر ایشان (۱۷-۱۵-۶)
 الله ناکه بطور کامل به شود و او که از آن کشند (۱۵-۱۷-۶) عاود شود
 بعد لوح آمدند گفتگو بآن قوم (۱۸-۲۳-۳) شود هلاک کرده شدند
 ۱۹-۲۵ - قصه احوال شود و حواله دناقه او (۱۹-۲۶-۸) قصه
 شود و برادرشان صالح و گفتگو بآل و قوم خود که آخر هلاک می شود (۱۹-۲۶-۴)
 اشتهار بقوم شود (۲۰-۲۹-۳) شود و عاود که بجزه گردن خراب شدند
 (۲۶-۲۷-۲) شود ناکه رسول خود کشند و از آن را ایشان عاود پسید

(۳۰-۹۱-۱) تکرار قوم بارسلان خود (ایضاً) (عاد) (صالح) (نوح)
ثواب - ثواب نیا و آخرت پیش آمدت (۵-۴-۱۹) (عمل) (حب)

ج

جانشیه - سورة الجاثیه (۲۵-۴۵)
جالتو - بعد وفات موسیٰ جالت بر بنی اسرائیل تخت آورده و غارت کرد
(۲-۲۲-۳۳) جالت اندوست و او کشتن شد (۳-۳۲-۳۳) (و او د)
جالتو - جانوران گوش جانوران بریدن یکے از سہمے کافران بود (۵-۴-۱۸)
در احرام شکار جانوران حرام است اگر کسی متہم کند و اگر کفارت باید داد
(۵-۵-۱۳) کدام جانوران حرامند (۸-۴-۱۶) مردمان لایعقل از
جانوران ہم کمتر و بیشترند (۹-۸-۳) کافران از جانوران ہم پتراند
(۱۰-۸-۶) جانوران براسے انسان آفریده شدند (۱۴-۱۶-۱) از
پوشتهای جانوران جایزہ ساخته میشوند (۱۴-۱۶-۱۱) جانوران براسے
مردمان باعث عبرت میشوند (۱۴-۱۶-۹) جانوران براسے سواری و
طعام بکار می آیند (۲۴-۴۰-۹) (انعام)

جاهد - (جهاد)

جائداد - جائزہ بخیر برین خدہ کیسند چه عذاب بیند (۴-۱۶-۱) و تحمیل
جائزہ در حق عیب گیرند بر گزینان نیست (ایضاً)
جائزہ - بر جبرئیل و میکائیل ایمان آوردن واجب است (۱-۲۴-۱) (بیشتر قرآن)

وحی آورده (ایضاً) اشاره بگریختن شیطان از دست ابوبھل در
جنگ بدر وقتی کہ او جبریل و میکائیل را دید (۱۰-۸-۶) (روح القدس)
جذب ہوا۔ اشارہ بہ جذب ہوا کہ کیے از منافقان بود و از سفر ہوا و ہوا نہ
کرده (۱۰-۹-۷)

جَنِّ اجزائے اعمال نیک و حلیت و برآید چہ (۸-۶-۲۰) (۱۱-۱۰-۱)
جَنِّ (۱۱-۱۰-۳) التہ پر کس جزائے عمل امید ہ (۱۳-۱۳-۷)
جَبَّ - جز حلیت و برآید چہ باید (۱۰-۹-۱۴)
جمعہ - سورۃ الحجۃ (۲۸-۴۲) بعد آذان برائے نماز جمعہ شتاباً
رفت تا خطبہ شنیدہ شود (۲۸-۴۲-۲)

جن۔ انسان را جن برائے بت پرستی خود را بکمرہ اند (۸-۶-۱۵) برآ
جن ہم رسول فرستادہ شدہ (۱۴-۱۱-۱۴) بعضے جماعت جن داخل آتش
شوند (۸-۶-۱۴) جن بد فتنہ ہم سیر و نذر (۹-۶-۲۱) قوم جن
از نماز ہم غفلت شدہ اند (۱۴-۱۱-۱۴) اگر انہ جن جمع شوند مانند
قرآن دیگرے آوردن نتوانند (۱۵-۱۰-۱۰) چہ تہ سے از جن برآ
شنیدن قرآن آمدند و مسلمان شدند (۲۴-۴-۱۴) جن از آتش پیدا
شدہ اند و انسان از خاک (۲۴-۱۵-۱۵) سورۃ المؤمن (۲۹-۷) (ان)

جَنَّا عَدْن - رخت

برائے یونسان جنات عدن عہدہ کردہ شدہ (۹-۶-۹) اسخاچہ
آسایش و وجود است (۲۶-۳۵-۱۴)

جنت - جنات - جائے خوش (۱-۲-۳) جائے اولین برادر دوم (۴-۵)
 جنت براب پر پیغمبر گارانت (۶-۷-۸) برادرانِ مؤمنان (۹-۱۰-۱۱) صابحت
 (۱۲-۱۳-۱۴) وصف جنت کہ یہ پر پیغمبر گاران وعدہ کردہ شدہ است
 (۱۵-۱۶-۱۷) متیقن بحیثیت خواهند رفت (۱۸-۱۹-۲۰) جمع نیکان
 بجای بہترین جنات عدن خواهند رفت (۲۱-۲۲-۲۳) بیان
 (۲۴-۲۵-۲۶) گمانیکہ تو کہتے اندوایمان آئند و عمل صالح کنند و اخل
 جنت خواهند شد (۲۷-۲۸-۲۹) جنت بہندگان خدا وعدہ کردہ
 شدہ کہ میراث آدم است (۳۰-۳۱-۳۲) جنت برائے مؤمنان
 یکتو گارانت (۳۳-۳۴-۳۵) مسلمانان داخل جنت خواهند شد
 (۳۶-۳۷-۳۸) صفت و تریف جنت (۳۹-۴۰-۴۱) در حقیقت
 نہر ہائے آب شیر و شہید و شراب موجودند و میوہا و غیر آن (افضا)
 پرھیز گاران اخل جنت شوند و عیب لذات حاصل کنند
 (۴۲-۴۳-۴۴) لذت جنت (۴۵-۴۶-۴۷) گنہا دگی جنت
 (۴۸-۴۹-۵۰) احوال جنت (۵۱-۵۲-۵۳) (فردوس) (رشت)
 جنگ - درماہ ہائے حرام جنگ بایکدیگر (۵۴-۵۵-۵۶) اشارہ بجنگ بدر
 (۵۷-۵۸-۵۹) اشارہ بجنگ احد (۶۰-۶۱-۶۲) جنگ فی بینہ
 چہم سبہ دارد (۶۳-۶۴-۶۵) بخلاف اللہ و رسول جنگ کردن
 چہ عذاب آرد (۶۶-۶۷-۶۸) پاکسائیکہ ایمان نہ اؤند و مقتدہ برو
 قیامت و غیرہ سیتہ جنگ کردن داست (۶۹-۷۰-۷۱) (نبی سید)

جود - جلی جودی که کشتی نوح بعدش ماه بران قرار گرفت و ملک شام

(۹-۱۱-۱۲)

جهد - جهاد باید کرد (۲-۲-۲۶ و ۳۲) جهاد بر دینیت (۳-۲-۳۴)

جهاد و جهاد روز (۵-۳-۱۱ و ۱۰-۱۱) (۱۳-۱-۱۳) که ام کس را جهاد

بماعت (ایضا) حکم جهاد که صادر شده (۹-۱-۱) جهاد باید کرد

تا فقیه که کافران بے زورشوند (۱۰-۸-۵) جهاد چه ثواب دارد

(۱۰-۱-۱۰) بمال جان جهاد کردن اولیترست (۱۰-۹ و ۹ و ۶ و ۴)

جهاد کننده تیکه اجر بنید (۱۰-۹-۳) با کفار و منافقین جهاد کردن

رد است (۱۰-۱-۱۰) در راه خدا بمال جان جهاد کردن بهتر است

و خلیه اجر دارد (۲۸-۴۱-۲) (خباک) (فی سبیل الله)

جهد - هر کس که جهاد دینت میکند بر اسم جان خود میکند (۲۰-۲۹-۱)

جهنم - جهنم از جی انس پر کرده خواهد شد (۱۲-۱۱-۱۰) جهنم برای ایشان

که پیروی شیطان کنند - آن نعمت دروازه دارد (۱۴-۱۵-۳)

در جهنم چه عذاب میرسد (۱۸-۲۳-۴) جهنم برای کافران تیار شده

(۱۶-۱۸-۱۲) کافران در جهنم چه سزا بینند (۲۲-۳۵-۴) کافران

داخل جهنم شوند و عذاب بینند (۲۵-۵۲-۱) (دوزخ)

ج

چشم - دل چشم گوش هر یک سوال کرده خواهد شد (۱۵-۱۴-۱۴)

چهل - بر بنی اسرائیل تا چهل سال زمین شام حرام شده و ایشان
در جنگل بودند (۴-۵-۳۰)

ح

حاقه - سوره الحاقه (۲۹-۴۹)
حاش - اشاره بر فتنه شهاب و مسلمانان بحش از ظلم کافران و آمدن مائده
آسمانی بدین اسلام (۴-۵-۱۱)
حج - ذکر حج (۲-۲-۱۹ و ۲۴ و ۲۵) تا حج پاک و شریف است (۲۵-)
مناسک حج (ایضا) حج یعنی زیارت مکّه لازم (۳-۳-۱۰) بر روز
حج یعنی عید قربان اشتها شده که بشیرکان صلح بنیاد کردند (۹-۱۱)
سوره الحج (۱-۲۲) حج گذاردن و حج کردن جانوران حلال -
(۴-۲۲-۳۰)

حجاء - (سنگ)

حجر - سوره الحجر (۱۴-۱۵) اصحاب الحجر (۴-۱۵-۱۴) (سنگ)
حجرات - سوره الحجرات (۲۶-۳۹)
حدید - سوره الحدید (۲۴-۵۴) (آیین)

حرام - چه چیز یا براس خوردن حرام شدند (۲-۲-۲۱) ماه حرام یعنی
حرم داده شده (۲-۲۴ و ۲۶) مردار و خون و گوشت
خزیر و چند چیز دیگر براس خوردن حرام شدند (۴-۵-۱)

از تجاوز آن کدام حرامند (۸-۶-۱۸) بر یهودان کدام حرام
 شدند (ایضا) چه که با حرام شدند (۱۹-۱۰) و سیمه سال چهار ماه
 حرام شدند که در آن با یکدیگر جنگ کردن گناه است و لکن با بشرا
 رواست (۱۰-۹-۵) چه چیز با حرام شدند - مردار و خون و خنزیر
 (۱۴-۱۶-۱۵) بر یهودان هم چیزهای حرام بیان کرده شدند
 (ایضا) خود را کشتن حرام شده (۱۵-۱۴-۱۳) (بیت الحرام)
 (شهر الحرام) (مشر الحرام) (مسجد الحرام)
 حرمت - به شهر الحرام و بیت الحرام و مسجد الحرام و مدینه یعنی نیاز کعبه حرمت
 باید داد (۱-۵-۴)

حَسَدٌ - حسد خوب نیست (۵-۴-۵) (۱-۱-۱)
 حَتْلٌ - یعنی نیکباید بهار اسمی برند (۱۲-۱۱-۱۰) (نیکی)
 حشر - بعضی احوال روز حشر (۱۴-۱۹-۵) بر روز حشر موت را بصورت
 پیش آورده و بچ خواهند کرد و همانوقت که قرآن نا امید خواهند شد -
 (۱-۱) احوال روز حشر - آنروز حالت گنهگاران چه خواهد شد
 (۱۴-۲۰-۵) همانروز یا جوج و با جوج بیرون خواهند آمد (۱۴-۱۰)
 (۱۴-۴) سوره الحشر (۲۸-۵۹) احوال روز حشر (۲۹-۲۸-۲۷)
 (قیامت)

حِطَّةٌ یعنی بخانه بر طرف شود (۱-۲-۴) بنی اسرائیل حقیر اسب و حوطة
 گفتند (ایضا)

حق - حق چو کسان بوجب بجهشان باید کرد (۵-۴-۶) حق دلال
بیان توشین آن (۱۳-۱۲-۲)

حکمه - با عدل ختم باید کرد (۵-۴-۸) الله بهترین حکم گنبد است
(۱۱-۱۱-۱۱)

حکمت - بیتا خوبست (۳-۲-۳۶) سلطان مردانرا حکمت است و خنقد
(۷-۲-۱۱) الله بر دل خود حکمت آموخته (۲۸-۶۲-۱) حکمت و دلا

الله (۴۰-۴۰-۲)

حل - پیوسته حلال باید خورد (۲-۲-۲۱) چه جانوران برآ خوردن حلال
شدند (۹-۵-۱) چه چیز را بر آن خوردن حلال شدند (ایضا) طعام
از کتاب حلالست (ایضا) زنان پاکدامن از مسلمانان دیگران
کتاب بر آن کساح جائز (ایضا) از حلال بر پنهان کردن بدست (۹-)

۵-۱۲) در احرام شکار باهی حلالست (۴-۵-۱۳) جانور و
که به پیوسته شده حلالست (۸-۶-۳-۱۶) الله رزق فرستاد
و مردمان از آن حلال و حرام ساختند (۱۱-۱۰-۶) حلال و حرام (ایضا)
رزق حلال را بنیجور و شکسته است الله باید کرد (۴-۶-۱۵)

حکم - سوره حم (۱۴-۱۴-۱۴)

حمد - الحمد سوره که فاتحه سوره اول است (۱-۱) :

حمل - چون حمار آمل شده بعین آدم و حمار می ترسند (۹-۶-۲۴)
حیف - ابراهیم خفیف بود و نه پیر و نه نصرانی (۳-۳-۶) کسان که کین

ابراهیم داشتند (۱۱-۱۰-۱۱)

حُثَیْن - در جنگ حُثَیْن اند بمسلمان بدر کرده (۱۰-۹-۱۴)

حَوَّار (آدم)

جوابجو - تعلیق عیسی داشتند (۳-۴-۵) گفتگوئی عیسی با ایشان

(۵-۵-۱۵)

حَوْت - صاحب الحوت یعنی یونس (۲۹-۴۸-۲۰) (بای)

حَیْثَا - دُنْیَا و آخِرَت - حیات دنیا (۱-۲-۱۰) غروب است (۴-۳-۱۹)

حَیَاتِ دُنْیَا لَهُ وَ حَیَاتِ آخِرَتِ بَیْتِ رَبِّهِ (۶-۴-۴)

حَیَاتِ دُنْیَا آسَا بَارِئَتِ (۱۱-۱۰-۳) گساییده اراده حیات

دنیا دارند در آخرت بد فرخ خواهند رفت (۱۲-۱۱-۳) حیات دنیا و

آخرت پیوند نیست (۱۳-۱۳-۳) گساییده حیات دنیا را دوست دارند

اگر آهستند (۱۳-۱۴-۱) حیات دنیا مانند آست که آنا آسمان بزرگ

میآید (۱۵-۱۸-۶) حیات دنیا لهو و لعب است و حیات آخرت

زندگانی باقی است (۲۱-۲۹-۷) حیات دنیا لهو و لعب است و

متاع غرور (۱۴-۱۴-۱۴) (۲۴-۵۴-۳) (آخرت) (دنیا)

حِیْثُ - جِیْضِ حِیْثُ - آدمی را ناپاک میکند (۲-۲-۲۸)

خ

الْحَاقِقِینَ - حَقِیرَتِ مُحَمَّدٍ آخِرِینَ نَبِیَّائِست (۲۲-۳۳-۵۰)

خاک در خاک بزرگ حضرت مشتے از خاک برداشته بطرف لشکر دشمن انداخت
دشمن بگریخت (۹-۸-۲) انسان از خاک پیدا شده (۲۷-۵۵-۱۰)

خانہ - در خانہ کے سوا سے اجازت نہاں رفت (۱۸-۲۱۶-۱۴)

حبیث - بچہ بیشع حبیث و طیب برائے تیند (۷-۵-۱۳)

حشر - اشارہ بقصہ حشر - حرکت بعد صدمہ مال زندہ شدہ (۳۲-۲-۳۵) آواز

خرا از ہمد کردیتر است (۳۱-۳۱-۳)

خرج - خرج فی سبیل اللہ محدود (۲-۲-۲۱۶) چند خرج باید کرد (۲۹-۲۷)

خرج فی سبیل اللہ دو تائید (۳-۲-۳۴) خرج در ساء خدا ثواب د

نقصان (۵-۴-۶) خرج کردن آنچه کے بسیار دست دارد

خوبست (۱۰-۳۷-۱۰) خرج در این دنیا مانند باد است (۱۳-۱۲)

خرج برائے خوردن - خلاست فقط برائے کار ہائے ممنوع حرام -

(۸-۷-۱۶)

خزقل - اشارہ برقتن یوسف از یاران حشر قبل بنہنوا (۱۷-۲۱-۶)

خشم - خشم خوردن بہرست (۱۶-۳۷-۱۴)

خضر - اشارہ برقتن خضر بجمع بحسبین بہر اسی یوشع و بریان کہ دن ما ہی

(۱۵-۱۸-۱۹) اشارہ برقتن یوسف و یوشع برائے ملاقات خضر (الضیاء)

گلنگوہ او با موسیٰ (الضیاء) خضر موسیٰ را میگوید کہ بہرہ ائمہ کہ او پند

صبر کند (الضیاء) خضر پسے را قتل میکند و دیوار بر فردمان سے آگاہ

فرق میان او و موسیٰ و علم خضر (۱۵-۱۸-۱۰) بیان حقیقت خبر و

که مذکور شد خضر بر سر می کشید (ایضا) (۱۰۰-۱۰۱)
 خلق - از آب پیداشده (۱۰۱-۱۰۲-۱۰۳) غلغله از آب پیداشد (۱۰۳-۱۰۴)
 پیدا خواهد شد براس آن سیر در زمین با یکدیگر (۱۰۴-۱۰۵)
 خلقت - انسان از یک نفس مخلوقست (۱۰۵-۱۰۶) آسمان از زمین جدا شد (۱۰۶-۱۰۷)
 بر وی پیداشده (۱۰۷-۱۰۸) خلقت همه از یک نفس و است (۱۰۸-۱۰۹)
 خلقت آسمان زمین در شش روز شده (۱۰۹-۱۱۰) (۱۱۰-۱۱۱)
 خلقت انسان از چوبی است (۱۱۱-۱۱۲) خلقت انسان
 از خاک شده (۱۱۲-۱۱۳) خلقت آسمان زمین در شش روز شده
 (۱۱۳-۱۱۴) خلقت آدم از خاک (ایضا) (۱۱۴-۱۱۵)
 از خاک نطفه پیداشده (۱۱۵-۱۱۶) خلقت انسان از خاک
 و نطفه و خون و غیره تدبیر (۱۱۶-۱۱۷) خلقت انسان از چوبی

شیر (۱۱۷-۱۱۸)

خالد بن ولید (۱۱۸-۱۱۹) (ایضا) (۱۱۹-۱۲۰)
 از خرد و دل گناه است (۱۲۰-۱۲۱) خرد و دل گناه است (۱۲۱-۱۲۲)
 خرد و دل گناه است (۱۲۲-۱۲۳) خرد و دل گناه است (۱۲۳-۱۲۴)
 خرد و دل گناه است (۱۲۴-۱۲۵) خرد و دل گناه است (۱۲۵-۱۲۶)
 خرد و دل گناه است (۱۲۶-۱۲۷) خرد و دل گناه است (۱۲۷-۱۲۸)
 خرد و دل گناه است (۱۲۸-۱۲۹) خرد و دل گناه است (۱۲۹-۱۳۰)

(۵-۵-۱۵) (مأثراً)

خوف - هر که خوف خدا بکند بهشت خواهد رفت (۳-۱۳-۱۳)
 خیانت - خیانت بدست دلائق نبی نیست (۴-۳-۱۴) خیانت کردن
 گناه است (۵-۱۴-۱۶) در امانت خیانت نباید کرد (۹-۸-۲۲)
 خیر - خیر و شر همه از الله است (۵-۱۴-۱۱) خیر از الله است و شر
 از نفس انسان (ایضاً) خیر و شر هر دو از الله رسانیدن میستواند

(۴-۴-۲)

خیانت - خیانت با ایدیه است (۳-۱۲-۱۴) و خیانت نیت واجب است
 (ایضاً) خیانت مشابه بسیار است (ایضاً) خیانت از چیزهای
 حلال باید بود نه حرام - از چیزهای پاک باید بود نه نجس (۲-۲-۲۶)
 خیانت ظاهر خوانده خفته خوب است (ایضاً) (۱۳-۱۴-۵) (مصدر)



دارالافتاء - افتاء است (۹-۶-۲۱) دارالافتاء برای پیگیری کاران خوب است
 (۱۴-۱۳-۱۴) دارالافتاء برای کسانی است که درین دنیا باندی
 ندارند و ضایع نمیشوند (۲۸-۵-۵) (مأثراً)
 دارالسلام - الله مؤمنان را ابد السلام و خوشبختی میدهد (۱۱-۱۰-۱۱)
 دارالسلام - دارالسلام را بکشند (۲۲-۱۳-۱۳) هر که دارالسلام را بکشد
 (۲۲-۱۳-۱۳) بکشند و او را بکشند (۱۱-۱۳-۱۱) که کافر بود

لغت میکنند (۱-۵-۱۱) قصه مایه بیان در زبان اود (۹-۴-۲۱)
 بد او و چپا داده شده و زویر هم (۱۵-۱۰۰-۴) داود و سلیمان را حکم دهم
 دارد و شد - جانوران مطهر اگر گشتند (۱۶-۲۱-۴) داود و زره آهن
 پیشت خود بسیار خفت (ایضا) الله داود و سلیمان را علم او (۱۴-۲۶-۲)
 فضل الله اود بود - سر نه با دو - می پریدند و آهن در دست او دوم
 میشد (۲۲-۳۴-۲) معامله مایه و دو فرشته بر او فیصله داد و
 میاید (۲۶-۳۴-۲)
 و جمال عینی و جمال ابرو قیامت خواهر گشت - اشاره بان (۴-۲۶-۲۲)
 و خان - سورة الزخار (۲۵-۴۴) (دود)
 و حضرت از پیدا شدن فقر بعضی را روی سیاه میشود - فقرت و فقران بدست
 (۱۶-۱۴-۱۶)
 و درجه - بر آس و سولان هم درجات مقررند (۳-۲-۳۴) پیش الله درجات
 مردمان مقرر هستند (۳-۳۴-۱۶) بر آس و سولان هر یک درجات
 معین اند (۸-۵-۱۱) در انسان درجات مقررند (۲۰-۲۰)
 و درخت - درخت ممنوع با دم (۱-۲-۱۴) (۸-۴-۲) درخت ملعون
 و قرآن قوم است که بر ذوق نیست طعام کافر است (۱۵-۱۶-۴)
 و رنگ نشین - از تقصیر در گذشتن کار نیک است (۱۶-۱۵-۴)
 و ریح - (انقره) (کا زبان)
 و رویش - قصه رویش در ایام موسی (۹-۴-۲۲)

دریا - دریای شیرین قنخ - ازان گوشت و جواهر پیدا میشود (۲۰۰-۲۰۱)
 ۲۰۵-۲۰۶ دریای قزقم که در خون بالنگر دران غرق شده (۹-۱۰-۱۱)
 دزد - مردی از آن که دزدی کند چه سزا باید داد (۶-۵-۴)
 دست - دست بریدن سراسر دزدی (۶-۵-۴) دست انداختن است
 بنایت چنانچه میگویند (۱-۲-۳) سفیدی دست و پایی
 معجزه موسی (۹-۱۰-۱۱) دست انداختن بر دست بخت گمان

(۲۴۱-۱-۲۴۲) (زید)

دعا - از درگاه آبی دعا خواستن بر بندگان واجب (۳۰۰-۳۰۱-۳۰۲)
 ۳۰۳-۳۰۴ از آنکه بفرستد و تحفه دعا باید خواست (۱-۲-۳-۴-۵)
 دهنه دعا میگوید که براس او بزم است (۱۵-۱۶-۱۷)
 دفن - زانچه بقایل سپردم دفن کرد اینش می آموزد (۵-۵-۶)
 دل - چشم و گوش و دل هر یک سوال کرده خواهد شد (۱۵-۱۶-۱۷)
 دنیا - حیات دنیا و آخرت (۱۰۰-۲۰۱) دنیا وقت عمل است (۱۰۰-۲۰۱)
 ۳۰۴-۳۰۵ شمع حیات دنیا (۲۰۳-۳۰۴) حیات دنیا غرور است (۲۰۴-۳۰۵)
 ۱۹-۲۰ کشایچه بر حیات دنیا راضی هستند در آتش جایی خواهد یافت (۱۰-۱۱-۱۲)
 آنرا و بچشم می رود (۱۹-۱۶-۲۰) کسیکه را ده دنیا میکند نابینا است
 در آخرت هم نابینا خواهد شد (۱۵-۱۶-۱۷) دنیا و آخرت گشتار
 هستند که مردمان داده شده اند (۲۰۳-۲۰۴-۲۰۵) (حیات) (آخرت)

دوازده - دوازده قوم موسیٰ (۱-۲-۷) دوازده چشم از سنگ پدید آیند

(الغنا) الله دوازده سردار از بنی اسرائیل پیدا کرده (۱-۲-۵-۳)

دوازده چشم بر سر دوازده قبیله یهود (۹-۷-۲۰) دوازده اسباط

وقبیلہ از یهودان (الغنا)

دوازده نبر و قیامت دوزخ پیدا خواهد شد که مردمان را بهشت و دوزخ خواهد کرد

(۲۵-۱۴-۱)

دوزخ - احوال دوزخ و کدام کس داخل آن شود (۱۴-۱۹-۵) دوزخ و بهشت

چه عذاب لذت در آن موجود است (۲۵-۱۴-۳) (جهنم)

ده - سورة الہم (۲۹-۷-۷)

ده - دہری بیچ علم ندارد و کار بر گمان میکنند (۲۵-۲۵-۳)

دین - دین و ملت ابراہیم بہتر و قاید (۱-۲-۱۲) شبہ در دین از کسے نبأ

شفید (۳-۱۰) از مجلس علان کہ بر دین عیب گیرند باید گریخت

(۷-۴-۸) در دین سرق نباید کرد - دین محمد ملت ابراہیم

خلیف است (۸-۶-۲۰) دین الحق یعنی دین اسلام از ہمہ بہتر است

(۱۰-۹-۵) در سخنان دین استہزاء و سخری کردن گناہ است

(۲-۸) بعضی در دین محمد شک می آورند (۱۱-۱۰-۴۱)

دین القسیم یعنی دین درست کدام است و صف آن -

(۲۱-۳۰-۷) (اسلام)

دین - (قرض)

ذ

ذاریہ سورہ الذاریات (۲۶-۵۱)

ذکر - اللہ را یاد بایکرو (۲۶-۲۸) و ذکر و نما سک حج (۲۵-۲۸) اعلا
نشسته و استادہ ذکر اللہ میکنند (۲۴-۲۸) بعد نماز نشسته یا ایستاده
ذکر بایکرو (۲۵-۲۸) ذکر نعمت اللہ بایکرو (۲۵-۲۸) اللہ را
و دل جان خود یاد بایکرو (۲۴-۲۸) ذکر اللہ طمانیت قلوب
میشود (۱۳-۱۴) اللہ تعالیٰ خود ذکر بر بنی نازل میکنند (۱۴-۱۵-۱۱)
ذکر کنندگان اہل مغفرت ہستند (۲۹-۲۴-۲) ذکر اسم رب از ہم
اولیترست (۲۹-۲۴-۲)

ذوالقرنین (تسمیہ بان)

ذوالقرنین نام پادشاہ ہے قصہ او (۱۶-۱۸-۱۱) در میان دو دیو آدمی یہ
کہ با جوج و با جوج انجامید باشند آہمن و مس و غیرہ سد
مے بند و (ایضا)

ذو کحل - یکے از انبیا صابر بودہ (۱۷-۲۱-۶)

یعنی یونس و ذکر او (۱۷-۲۱-۶) (یونس)



ذو النین - مومنان و راسخان چہ ابر بنیند (۶-۲۴-۲۲)

و انشا کلام مردمان را شد بایک گفت (۲۶-۲۹-۱)

را عینا - یعنی بطرف ماثوّه باش - این لفظ ممنوع شده و بجای آن بر آن
الظنّ ناکم شده (۱-۲-۱۳) یهودان این لفظ را به بدی استعمال میکرد

(۵-۴-۷)

واهبنا - رتبه آن عالمان که مال مردم نظم میخورند عذاب میدهد (۱۰-۹-۵)

ربّ - ربّ العالمین کمیت (۱-۱-۱) (۱۹-۲۶-۲) (۲۴-۲۱-۲۰)

(الله) (کلمات ربّ)

رجبا - یهودان از گرفتن بایضه سود منع شده (۹-۴-۲۲) را با بایضه گرفت

که حرامست (۳۱-۲-۳۸) (۴-۳۳-۱۲) ربانی الحقیقت مال

مردمان را نمی شنواید (۲۱-۳۰-۴) (سود)

رجس - الله بر عقیلان پسیدی می آورد (۱۱-۱۰-۱۰) خمر و میسر نمی سازد

و قمار بازی رجس هستند (۵-۱۲)

رحمنا - عرب نام الله رحمان میگویند (۱۵-۱۴-۱۲) اولاد و آرزایان را

نیست (۱۹-۱۴-۴) بعضی کافران میگویند که رحمان پس گرفته است

(۲۱-۲-۲) بندگان رحمان گویند (۱۹-۲۵-۷) سوره الرحمن

(الله) (۵۵-۲۷)

رزق - الله رزق فرستاده و مردمان از آن جلال و حرام ساخته (۱۰-۱۰-۹)

رزق هر روزه بر الله است و در کتاب مرقوم است (۱۲-۱۱-۱۰) کشت

و گشت رزق در دست الله است (۱۳-۱۳-۳) بعضی از بعضی در رزق

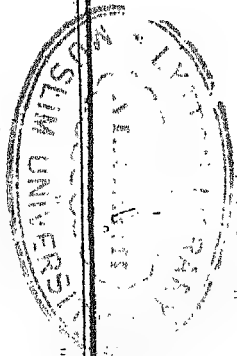
زیاده تر اند (۱۴-۱۶-۱۰) رزق در دست الله است و کسب و خواش

اوست (۱۵-۱۶-۳) اللہ رزق میرساند و آن تہیت (۱۶-۲۰-۱)
 رزق از پیش اللہ بایست (۲۰-۲۹-۲) اللہ بہر انسان و حیوان
 رزق میرساند (۲۱-۲۹-۴) کھانا و گی و گی رزق حسب مرضی اللہ
 (۲۲-۳۴-۵) (۲۳-۳۹-۵)

خداوند! بعد موت مردگان خواهند برخاست (۱۱-۱۱-۱) (حشر) (قیامت)
 رسماً - بعضی سہلے کافران (۵-۱۱-۱۱) سہلے کافران کہ برائے
 نیاز بنان میگردند (۴-۵-۱۱)

رسول - رسولان - کسیکہ عدد و سولانت کافرست (۱-۲-۱۲) رسول مردمان
 کتاب و حکمت می آموزد (۲-۲-۱۸) بر ہمہ سولان اعتبار بایکد (۲-۲-۱۸)
 رسول گویا احسان اللہ بہت بر مؤمنان (۱۴-۲-۱۴) رسول بر آگست
 کہ مردمان با طاعت اللہ راغب کند (۵-۱۴-۹) کسیکہ فرمانبرداری
 رسول کند چہ اجر بنید (ایضاً) رسول برائے مردمان بشیر و نذیر است
 (۳-۵-۱۸) بر ہمہ سولان اعتبار بایکد (۴-۱۴-۲۱) رسولان بر مردمان
 بشیر و نذیر اند (۴-۱۴-۲۳) (۴-۱۴-۵) رسول بر آسانیدن سخا
 اللہ فرستادہ شد (۴-۱۰-۱۰) چون رسول بہ بنی اسرائیل فرستادہ شد
 اور گشتند و خراب کردند (ایضاً) رسول پیغمبرست (۵-۱۳-۱۳)
 بسیارے از سولان ایذا دادہ شدند و کاؤ پنداشتہ شدند (۴-۱۴-۱۴)
 سو آگاہی لی شفیغ نیست (۴-۱۴-۱۴) اللہ بر ہمہ سولان ہدایت و کفایت
 و حکمت و نبوت دادہ (۱۰-۱۰-۱۰) رسولان بر آطا ہر کردن آیات

اللہ می آئند (۸-۷-۱۴) رسول کریم می پوچھنی چیز سے بخوانا ہو
 (۹-۷-۱۹) پیغمبر کی سول کردن بہتر است در توبیت و خیال از او خبر داد
 شدہ (ایضاً) رسول برائے امت مشفق و مہربانست (۱۱-۴-۱۶)
 رسول بر کس امت است و انصاف میکند (۱۱-۱۰-۵) رسول کریم
 فرستادہ شدہ بودند بہر ازواج و اولاد و ششند (۱۳-۱۲-۶) خیال ازین
 رسولان بر کس گناہگار ان فرستادہ شدند (۲۱-۲۰-۵) رسولان چکا
 مقرر شدہ (ایضاً) رسول فقط بر کس رسانیدن پیغام است (۱۶-۱۴-۶)
 رسول بزبان قوم فرستادہ شود (۱-۱۱) اللہ بر کس امت کو فرستادہ
 (۱۶-۱۵-۵) قبل ازین ہم بچند امت ہا رسول فرستادہ شدہ (۸-۱۱-۱۰) رسول
 بر کس وادون بشارت و خوف فرستادہ شدہ (۱۵-۱۱-۸) اللہ از ملک
 انسان بر کس خود پیغام برے گزیند (۱۶-۲۲-۱۰) رسول کفران در کس
 رسول قرآن (۱۸-۱۵-۱) جواب اللہ تعالیٰ کہ ہمہ رسول آدمیان بودند
 و طعام بخورند (۲-۱۲) رسول فقط بر کس رسانیدن پیغام است (۲۰-۲۹-۱۲)
 پیغمبر کی سول بر مومنان حبست (۲۱-۳۳-۶) محمد رسول حق است (۲۳-۳۳-۵)
 بندہ خدا بودہ اول مسلمانان (۲۳-۳۹-۲) رسول از ان فرستادہ شد کہ
 اور مدد و عزت دہند و اللہ را یاد کنند (۲۶-۴۸-۱) رسول اللہ شہ
 و بہر دوزیر است (۲۶-۴۸-۱) اللہ از میان امتان رسول پیدا کردہ و
 کتاب و حکمت دادہ (۲۸-۶۲-۱) دینی (۱) انجیل
 رشک - رشکت بر کس کردن خوب نیست (۵-۴-۵)



رعد - برقی و در عید بر آتس مانندین کافرانست (۲-۲-۱) سوره رعد

(۱۳-۱۳) رعد بیج حمد و ستایش خوانند (۲-۱۳-۱۳) (برقی)

رمضان ماه مبارک (۲-۲-۲) قرآن در ماه رمضان نازل شده (الغیاث)

بشبه قدر در ماه رمضان نازل شده (۳-۳-۹۶-۱)

رنک - نصارا رنگ زرد بر آینه نشانین بکار می بردند (۱-۱۴۰۲)

روح - چه چیز است - از امر رب است (۱۵-۱۶-۱۰)

روح القدس یعنی بر روح القدس مد و داده شده (۱-۲-۱۱) (۳-۳-۳۳)

(۵-۵-۱۵) روح القدس قرآن از بالا می آید و بر کبریا است و خد

مومنانست (۱۴-۱۶-۱۲) (جبرئیل)

روز قیامت - همان روزی که همه ستمکاران و ستمکاران خواهند شد (۳-۳-۱۱)

اعمال هر کس نوشته میشوند و بر روز قیامت در ترازو وزن میشوند

(۸-۸-۱) احوال و قیامت (۱۵-۱۸-۶) (۶-۲۱-۱۶) (۶-۲۱-۱۶)

بروز قیامت شامل نخواهند شد (۱۸-۲۳-۶) (افعال مومنان و قیامت)

در ترازو وزن خواهند شد (الغیاث) هر قوم بر روز قیامت حسب کثرت خود

جزا خواهد یافت (۲۵-۴۵-۱۴) مدت روز قیامت پنجاه هزار سال

خواهد بود (۲۹-۴۰-۱) (مجموعه احوال آخر روز الغیاث) (قیامت و حشر)

روزه - (صیام)

سوره دوم (۲۱-۳۰) جنگ روم و فارس با عرب (۲۱-۳۰-۱)

روزه - بر روز حشر و یها ستمکاران و ستمکاران خواهند شد (۳۰-۳۰-۱) (روز)

ن

زاغیہ - دفن کردن لاش اول زاغیہ قایل پس آدم آموختہ (۵-۵-۵)
 زانی - ہر مرد زن کہ زانی شود اور ایک صد جلد بطور سزا پایزد (۱۰-۲۴-۱۸) (زنا)
 زانیہ - بزانی حلال و بر قوم دیگر حرام است (۱۸-۲۴-۱)
 زبور - برداؤ نامزل شدہ (۶-۴-۲۳) (۱۵-۱۶-۹) (زادو)
 زخوف - سورۃ الزخوف (۲۵-۴۲)
 زحمت - قدرت اقدس در پیدا کردن زراعتها وغیر آن (۲۱-۳۲-۳)
 زقوم - درخت لعنت کردہ شدہ کہ قوت کافران خواہد شد (۱۵-۱۶-۹)
 زکریا - پیغمبر بودہ (۳-۳-۳) زکریا و دیگر انبیاء بر اہدایت فرستادہ شد
 (۱۰-۹-۶) زکریا از اقدس دعا خواستہ و اورا در میری پس عطا
 شدہ (۱۹-۱۹-۱) اولاد و ہدایت براو عطا شدہ یحییٰ باو دادہ شدہ
 کارہائے خیر میکرد (۱۶-۲۱-۹)
 زکوۃ - زکوۃ باید داد (۲-۵-۱۳) (۲-۲-۲۲) (۳-۲-۳۸)
 سر آن کس کہ زکوۃ میدہد (۳-۳-۱۸) زکوۃ یعنی حق از پیدایش
 نباتات وغیرہ باید داد (۸-۹-۱۶) مسکین زکوۃ را کافر با دشمن و بیش از
 بایکشت (۱۰-۹-۱) مؤمنان زکوۃ میدہند (۹-۹-۹) زکوۃ چہ
 اجزے آرد (۴-۲۲-۲۲) زکوۃ مال امضا حق کند (۲۱-۳۰-۳)
 (صلوۃ)

زلزال - سورة الزلزال (۳۰-۹۹) زلزله زمین و بقیامت (۳۰-۹۹)

زُحْر - سورة الزمر (۲۳-۲۹)

زمین - هر چه در زمین و آسمانست از آنست است (۵-۴-۱۸-۱۹) زمین
مقدس که موسی بقوم خود براس رفیق آنجائی گفت (۴-۵-۱۹)
بوفیقین رزق جانوران مردمان پیدا شده (۱۶-۱۵-۲۰) دوم از حب
بزمین نقل کرده (۸-۷-۲۰) (آسمان)

زن - زنان - زنان پاکدامن از مسلمانان و دیگر ایل کتاب بر آنکاح

جایز (۴-۵-۱) زنان پاکدامن بر مردان پاکدامن هستند و زنان

بدکار بر اس مردان بدکار (۱۸-۲۴-۳) زنان نومنات زادت

که حفاظت شوگاه خود کنند و نیت خود را هر سال زنند (۱۸-۲۴-۴)

زنان را باید که نه نیت خود را هر کنند و نه بوقت رفتن پای زمین

کوبند (ایضا) زن خود را در گفتن خوب نیت (۲۱-۲۳-۱) نکات

بر آنکس که زن خود را مادر گوید (۲۱-۵۸-۱) زنان کافران

مسلمان شوند بر مسلمانان حلالند (۲۸-۴۰-۲) بر کدام شهر طاعت

زنان تسبیح باید کرد (ایضا) (نساء)

زنا - بر اس بخت زنا بر زنان چهار گناه ضرر دارند (۴-۵-۳) زنا

و مرد یعنی اطاعت چه هنر آورد (ایضا) زنا با حشمت نزد آن

نیاید رفت (۱۵-۱۶-۱۴) (زانی)

زیاده گوئی - و دین زیاده گوئی نباید کرد (۴-۱۶-۲۳)

س

سایه هر چیز را سایه است که سجده میکنند (۱۶-۱۴-۴)
 سامی - قوم موسی را که آله میکنند (۱۶-۲۰-۱۲) (موسی)
 سبأ - نام قوم یمنیه بلقیس از آن بوده (۱۹-۲۴-۲) (سوره البقره ۲۲-۳۲)
 بلقیس عالم آن ناک بود و شهر خوب بود و باغ عجیب داشت بعد از قهر
 الله بر آن قوم و شهر میرسد (۲۲-۳۴-۲) (سلیمان) (بلقیس) (میر)
 سبت - نبی اسرائیل که در سبت تجاوز کرد و لشکرش را زین بدل شدند (۱۰-۲-۱)
 اصحاب سبت که در کل بل شدند (۵-۱۴-۴) بر و سبت نکار
 کردن منع بود (۹-۴-۲۱) تعظیم سبت یعنی توقیف از اصل در سبت
 ابراهیم بوده و اسلام هم شد (۱۵-۱۴-۱۶)
 السبیل - فی سبیل الله (خروج) (جنگ)
 ستاره - ستاره (نجوم) برای راهنمایی مردم است (۴-۶-۱۲) یا زده ستاره
 در خواب بر یوسف سجد میکنند (۱۲-۱۲-۱)
 سجدند - در قرآن بر چهارده جا لا سجده فرض نیست واجب است که نشاء
 آنها بر حاشیه قرآن میکنند - هر چه در زمین آسمان با الله سجده میکنند
 (۱۳-۱۳-۲) (۱۴-۱۴-۴) سوره السجده (الحمد) یا زده ستاره
 در خواب بر یوسف سجد میکنند (۱۲-۱۲-۱)
 سمیر - شیاطین بحر و ان سحر می آموختند و ملک سلیمان (۱۲-۲-۱) یا روت

باروت بحر سے آمختہ (ایضاً)

نہجواب۔ اعمال کا قرآن نازد سراب و ظلماتند (۱۹-۲۱-۵۰)

سیرج الحکما۔ آئندہ سیرج الحسابت (۱۳-۱۴-۶) (القدر)

سفر۔ درستم ناز کوتاہ کردن واست (۵-۴-۱۵)

سفر۔ ستر حقیقت و انجام حال بگذرد (۲۹-۳۰-۱) (دو فرخ)

سکر۔ درجالت کمر نماز و انیت (۵-۴-۶)

سکند۔ (ذوالقرنین)

سنگ۔ قوم کا زبان تشبیہ بگ دارند (۹-۶-۲۲) سنگ اصحاب کعبہ

(۱۵-۱۸-۳۰) (اصحاب کعبہ)

سلام۔ جواب سلام گفتن، ثواب دارد (۵-۴-۱۱) سوا کردن اذان و

سلام در خانہ کے دخل نہاید کرد (۱۸-۲۱-۳۰) آئندہ و ملائکہ بر بنی صلوٰۃ

و سلام میگویند (۲۲-۳۳-۶) (ادارات سلام)

سلسلہ من و سلو۔ بر بنی اسرائیل نازل میشد (۱-۲-۶) (۹-۶-۲۰)

(۱۶-۲۰-۴) (من)

سلیما۔ در ملک سلیمان شیاطین ہر دو مان سحر سے آموختند (۱۲-۲۱-۱۲)

یکے از رسولان خدا بودہ (۴-۳-۲۲) سلیمان بر ہوا میسر کنند۔

شیاطین بر آ او در دیا غوطہ نمیزند و کار ہائے شکل میکنند (۱۶-۲۱-۶)

عندہ لم باودادہ و منطق الطیر آموختہ (ایضاً) سلیمان بوادی النمل میاید

و گفتگو سے او با موران (ایضاً) سلیمان صبح و شام در ہوا میسر کنند

و جرن خدمت میکنند - عین القدر با داده شده (۲۲-۳۴-۳۶)
 چنانچه موت سلیمان در رسید خبر مرگ او بخنیاں میرسد (ایضا) سلیمان
 پسر داود بود و بهترین پسند خدا بوده (۲۳-۳۸-۳۹) انگشتی بدست
 صخره خن میاید - باز از سنگ ماهی بدست سلیمان میرسد - با دو خنیاں
 در حرم او بودند (ایضا) و آسفه سلیمان با بقییس نگه سار بلقیس (سبا)
 (پرهش)

سوره - (آسمان)

سنگ - یعنی اریود در مانند سنگ سخت و استند (۱-۲-۹) در بعضی
 سنگ آیند (ایضا) و از ده چشمه از سنگ پیدا می شوند در ایام
 (۱-۲-۴) (حجبر)

سوره - ربیع یعنی سوره که از ابیاج خوانند حر است و ممنوع (۳-۲-۳۸)
 (۳-۱۶) مال از یاد میکنند (۱-۲۰-۳۰) یهودان را از
 گرفتن سوره منع نموده (۴-۲۲) (ربا)

سوره - سوره های قرآن جمله یکصد و چهارده هستند و اسمها آنها را و
 : این کتاب داده شده اند - کتب را محال نیست که اند سوره قرآن
 بنام (۱۱-۱۰-۴) سوره فاتحه یا مفت آید آن وطن پیغمبر است

(۱۵-۱۶-۱۷)

سوره - که ششمین سوره از سوره سوزن - اصطلاح عرب تأخیر است تا کن (۱-۵-۱۵)
 سوگند - (فتم)

سہ سہ گس از اضا کہ تا پنجاہ روز بزرگداشت بخنجد (۱۱-۹-۱۰)
 مسید۔ بر آسے تماشا بزرگین سیر بایک کرد (۱۱-۱۰-۱۱) بر آسے استن اول
 مہتی سیر بایک کرد (۱۲-۱۱-۱۲) سیلیمان پر ہوا سیر یک کرد (۱۶-۱۵-۱۶)
 سینہ پیچم و زنتا عیست بر آسے این پانہ بر آسے آخرت (۱۵-۱۴-۱۵)



شاعر۔ شاعر ہدایت کے لیکن۔ گرا بان سپروشی عراق (۱۹-۱۸-۱۹)
 کافران محبتدرا شاعر مخون منو اندند (۲۳-۲۲-۲۳)
 شام۔ زمین مقدس قوم ٹوٹے استنجا میر دور (۵-۴-۵) اشارہ پر کرشت
 این مین (۹-۸-۱۴)

شاہد۔ چہار شاہ ضرور اند بر آسے شہوت تہمت کہ برزن پاکدامن آہہ باشد
 (۱۸-۱۷-۱۸) رسول کریم شاہد و بشرف نذر است (۲۴-۲۳-۲۴) آتہ
 شاہد است (۶-۵-۶) بر آسے فیصلہ ورنہ شاہد بایک کرد (۱۶-۱۵-۱۶)
 (گواہ۔ گواہی)

دشت تو گدشتن شتر از سوراخ سوزن۔ طالع عرب (۱-۱-۱)
 منشور۔ خیر و شر محمد از اللہ است (۵-۴-۵) شتر از نفس چکر میا پد
 (ایضا) (بدی) (خیر)
 شواب۔ آتہ از آنخو شراب پیچید (۱۴-۱۳-۱۴) شتر است طہور
 (۲۹-۲۸-۲۹) (خضر)

شربت شراب است - الله شربکان هرگز نبی بخشد (۵-۴-۳) کسیکه بنده اشرب
میدهد مگر او هست (۱-۱-۱) شربکان دل به الله کفر است و سینه آرد
۱-۵-۱۰۰ حسب قول لقمان شربک خطیخیم است (۱۱-۱۰-۱۲) و غیره اشرب

بیشتر نگاه - حفاظت شرکاء بر مؤمنان واجب (۱۸-۲۴-۱۵)

شعشع و آیه سوره اشعرا (۱۹-۲۴) (شاعر)

شعیب بر آدر لوط - اورا الله به دین فرستاده گفتگوهای او با قوم خود در باب دین
و پیمایش (۱-۴-۱۱) (۱۱-۱۱-۸) شعیب قیام خود را بر استغفار و غیب

میدهد - نجات به شعیب و متر الباطل مان میرسد (الضیاء) الله از قوم شعیب

انتقام میگیرد (۱۴-۱۵-۵) قصه شعیب (۱۹-۲۶-۱۰)

شفاعت - شفاعت خوب بدر نصیب آید (۵-۴-۱۱) شفاعت بندگان

بر الله است (۲۴-۲۹-۵)

شکار - (صید)

شکر - شکرانه از زبان بندگان (۱-۱-۱) شکر الله بایکد (۲-۲-۱۸)

کننده کارها الله حسنه امیدهد (۴-۳-۱۵) شکر کننده را الله عذاب

نمیدهد (۴-۲-۲۱) شکر کردن ولی ترست (۲۱-۲۱-۲)

شمس و شمس قرم خلقت خدا هستند (۶-۴-۱۲) شمس و قمر منازل آنها

برای شمار سالها و حساب سال کردن هستند (۱۱-۱۰-۱) سوره شمس

(۲۰-۹۱) برای آیه از آنها قیاس است خود بخوبی (۶-۹-۹)

شوری - سوره الشوری (۲۵-۴۲)

شہید۔ درجہ منکمان بہت (۱۴-۳-۱۳) (شہید)

شہید۔ برائے مردمان دران شہادت (۱۴-۱۶-۹)

شہر۔ شہر الحرام یعنی ماہرہ سے چھت واہ شدہ (۲۲-۲۴-۱۴) شہر

قتال دران باہجہ منوخت (۲۴-۲۵-۱۴) شہر الحرام را بجز منوخت

شہر (۱-۵-۹)

شہید۔ کہیکہ درجہ منوخت بہت (۱۴-۳-۱۴) شہید چہ

میرسد (ایضا) شہادت چہ فائز وارد (۵-۱۴-۹)

شہر۔ شیراز شہر جانوران پیدا میشود (۱۴-۱۶-۹)

شیطان۔ شیاطین۔ شیاطین جبر مردان محی مومنہ (۱۴-۲۴-۱۴) شیطان

و دشمن انسانست (۲۵-۲۶-۱۴) شیطان عن فقریدہ و غنہ

محکم میکند (۳۴-۲۶-۱۴) کسی اور دوست گنت خراب خواہد شد

(۱۸-۲۶-۱۴) شیطان آدم را بکارہا سے بترغیب میدہد (۶-۱۴-۱۸)

(۱۴-۱۸-۱۴) شیطان آدم فریب میدہد (۸-۱۴-۱۴) شیطان

انسان در دوسوہ میاندازند (۹-۱۴-۱۴) درجہ بر شیطان

دست او بہرین بگنجت چون او جبریل و میکائیل (۱۰-۱۴-۱۴)

شیطان اقرار کہ خود خود کرد (۱۳-۱۴-۱۴) بوقت خواندن

قرآن از شیطان بجز پناہ باید گرفت (۱۴-۱۶-۱۴) شیطان را بر

مؤمنان غلبہ نیست اما ہر دوستان خودست (ایضا) شیطان

و دشمن انسانست و میان ایشان دوسوہ میاندازد (۱۵-۱۶-۱۴)

(۱۲-۱۱-۶) کسیکه صبر کند و نماز بجا آورد همیشه ثواب و نجات خواهد یافت (۱۳-۱۲-۱۱)

بسیار گشتندگان جزا داد و خواهد شد (۱۴-۱۳-۱۲) صبر را جزا خواهد داد و نجات

(۱۴-۱۳-۱۲) صبر را نهمین مرتبه است (۱۵-۱۴-۱۳) اجر صبر را نهمین مرتبه است

(۱۶-۱۵-۱۴) صبر غم الامور است (۱۷-۱۶-۱۵)

فصل در صدقات - صدقه چهارم صبر دارد (۱۸-۱۷-۱۶) صدقه پنجمین

پایه داد (۱۹-۱۸-۱۷) صدقه نهمین فقره و مساکین و عیال را نجات

و قرضه را ان مجاهدان و مسافران فرض است (۲۰-۱۹-۱۸) (نصیر)

صدقه نهمین - چه کسی از صدقه نهمین بگوید (۲۱-۲۰-۱۹)

صدقه نهمین - در غار طیفه ایا بگوید صدقه نهمین بگوید (۲۲-۲۱-۲۰)

صف - سورة الصف (۲۳-۲۲-۲۱)

صف - جیل صف و مرده نشانی است (۲۴-۲۳-۲۲)

صلح صلح کنانیدن در میان مردمان چه اجر دارد (۲۵-۲۴-۲۳) صلح صلح

(۲۶-۲۵-۲۴) صلح کردن با مین مرد و زن (ایضا) و جماعت مسلمانان

را واجب است که با هم صلح کنند که همه مسلمانان را بر آورند (۲۷-۲۶-۲۵)

با مشرکان صلح نباید کرد (۲۸-۲۷-۲۶)

صلوات یعنی تسبیح باید داشت (۲۹-۲۸-۲۷) (۳۰-۲۹-۲۸)

(۳۱-۳۰-۲۹) وقت خوف پیاده یا بر اسب هم نماز است (۳۲-۳۱-۳۰)

در حالت نگر نماز واجب است (۳۳-۳۲-۳۱) و گویا چه چیز مانع نمازند

(ایضا) بگذرد وقت نماز که ماه کردن واجب است (۳۴-۳۳-۳۲)

در دشمنان هم سلاح پوشیده نماز باید گذارد (ایضا) صلوٰۃ و زکوة
چه اجراء دارند (۱۳۰-۱۴۰) براسن نماز چه طور وضو و غسل باید کرد (۹-
۲۰) شیطان از نماز منع میکند (۵-۱۲) کسیکه نماز گذارد و
ر توبه کند پادشاه است (۱۰-۲۰) روزه شب نماز و ایام دیگر (۱۳-
۱۰) خیرات و صلوٰۃ ظاهر و باطن باید کرد (۱۳-۱۴-۱۵) کسی که
صبر کرد و نماز بجا آورد بهشت خواهد رفت (۱۳-۱۴-۱۵) بر صلوٰۃ و
صبر باید کرد (۱۴-۲۰) صلوٰۃ و زکوة اجرت یک روز (۱۴-۲۲-۲۴)
صلوٰۃ و زکوة قایم باید داشت تا رحم کرده شود (۱۴-۲۴-۲۵) نماز هر
بدری را دو رکعت (۲۱-۲۹-۵۰) و اسب بر حال ایشان که از وقت نماز
تخیر هستند (۳۰-۱۰۴-۱) (نماز)

صوم و روزه قیامت اسمائیل صوم روزه - آنوقت چه حالت خواهد رسید
(۲۰-۲۴-۴۰) دو باره صوم خواهد و میباید (۳۹-۴۰-۴۱) (قیامت)
صوم - (صیام)

صیام - یعنی روزه بر مسلمانان فرض است (۲۲-۲۳-۲۴) مرقض و مسافر روزه
معاف است (ایضا) در کفایت متن مؤمن و شکیست قسم روزه باید داشت
(۱۳-۱۴-۱۵) (۲-۵-۶) (روزه)

صید - یعنی شکار که بدست و به تیر کشته شود حلال است بوقت احرام
(۱۳-۵-۶) که آن قسم شکار حلال است (۱-۵-۶) شکار با حیوانات
حلال (۱۳-۵-۶)

ض

ضحیٰ - سورہ الضحیٰ (۳۰-۹۳) ۷
 الضرب - خدا تعالیٰ از زدن مثل شرم ندارد (۱-۲-۳) اقدیر و مان جزا ہوا
 مثل سینہ (۱۳-۱۴-۱۵) (مثل)
 ضرر - خیر و ضرر ہر دو اقدیر ہو اندر ساینہ (۶-۷-۸) ضرر و نفع و اقدیر
 اللہ است نہ در اختیار انسان (۱۱-۱۰-۵)
 ضعیف - کسی کہ ضعیف و مریض است براویس حج بیت (۱۰-۹-۱۲)

ط

طاعفہ - یعنی شیطان یکیکہ ہمراہ او شود و خراب اہل شد (۳-۲-۳۲)
 طاقو - احوال طاقوت و موسیٰ (۲-۲-۳۳ و ۳۳)
 طعمہ - ہر طعام بر بنی اسرائیل حلال ہو (۳-۳-۱۰) و اگر کہ ام خانہ طعام
 خوردن و است - با ہم خوردن یا متفرقہ (۱۸-۲۴-۸) طعام سبکینا
 واجب (۳۰-۱۰۶-۱) در حلال (جسم)
 طلاق - مدت طلاق برائے زنان تہ حیض نہت (۲-۲-۲۸ و ۲۹) بعد
 طلاق زن ہر ایدانیا بداد (۲-۲-۲۹) بعد بلاق ہم نکاح نہت
 (ایضاً) بروز ہائے عدت و طلاق (۲-۲-۲۹ و ۳۰) محل تہشتن
 زن بوقت طلاق (۳۰- -) بعد طلاق نکاح کے جایز (۳۱- -)

(۲-۲-۴) ظالمان بوقت موت چه عذاب بینند (۶-۴-۱۱) عنت
 القدر ظالمان است (۱۲-۱۱-۲-۱۰) القدر ظالمان را اگر آگاه نکند (۱۳-۱۲-۱۱)
 القدر ظالمان را خوب شناسد (۶-۱۱-۲-۱۰) القدر ظالمان را چه بیند (۱۵-۱۱-۱۲)
 القدر قوم ظالمان را هدایت میکند (۲۸-۴۲-۱) .
 ظلم کسی که ظلم خواهد کرد و عذاب خواهد پذیرد (۱۱-۱۰-۵) القدر بر مردم
 ظلم میکند و لیکن ایشان خود بزرگترین ظلم میکنند (۱۱-۱۰-۵) میزان ظلم
 و انصاف فیصله خواهد شد و این فیصله بینیم و حکایت (۱۱-۱۰-۵) و
 خلق خلق بچند کفایت میکند (۱۱-۱۰-۱۴) خلق کافران است (۲۳-۳۹-۳۵)
 اکثر ظن بدر است و گناه است (۲۶-۲۹-۳۰) (نگاه کن)

ع

عاد - برادر هود - رسول خدا گفتگو می‌آورد و قوم هود (۸-۵-۹) رحمت الهی
 قوم عاد (ایضا) عاد و هود برادرانند - رحمت او با قوم هود و برادران تو
 (۱۲-۱۱-۵) هود را القدر نجات میدهد (ایضا) عاد و ثمود را القدر
 کرد و کافر شدند (ایضا) اشاره به عاد و ثمود (۳-۱۱-۲) عاد و ثمود
 هلاک شدند (۱۹-۲۵-۱۴) (۲۹-۲۹-۳۰) عاد و ثمود بن نوح شدند
 (۱۸-۲۳-۳) عاد و ثمود تکبر کردند و منسوب شدند (۲۴-۱۰-۲۱)
 (ثمود) (هود)

عادیات - سوره العادیات (۳۰-۱۰۰)

عالمنا چندان عالمان یعنی اخبار و را سببان که مال مرد و مظلوم میخوانند در آخر
عذاب خواهند یافت (۵-۹-۱۰)

عایشه - اشاره بطوفان دروغی که کافران بجای شکر کرده بودند (۱-۲۳-۱۰)

عجاذ - بر آن عبادت التذویر می باشد (۲۱-۲۹-۷)

عبداللہ - المختصین چه فائده نمیبرد (۲۳-۳۷-۲)

عجس - سورہ العجس (۳۰-۸۰)

عجل - (رگوباله)

عقد - روزهای عت و طلاق (۲-۲۹-۳۰) عت زن بعد از

شوهر (ایضا) ایام عت بوقت طلاق باید شمرده (۲۱-۲۸-۱۰)

عت حیت (ایضا) (طلاق)

علی و حکم عدل باید کرد (۵-۴-۸) عدل خبث و قریب تقوی است

(۴-۵-۲) الله بعدل و احسان حکم میکند (۱۴-۱۶-۱۳)

عند - (جنت)

عبدال - از عذاب بت حذر باید کرد (۵-۱۷-۶) (مجموع)

عبتفا - از غفرت بیکه رفتن - هر اسم حج (۲-۲۵-۲۵) (حج)

عسرو - (نجاح)

عشیر - اشاره بقصه عزیر بنیمیر (۳-۲۵-۳۵) پیوسته و عزیر را این القد

یعنی پسر خدا میخوانند (۱۰-۹-۵)

عزیز - عزیر مصداق کزنش بر یوسف عاشق شده (یوسف)

عصا۔ معجزہ مومن ہے بعضا (۱-۲-۷) عصا صورتہ آدھ ہاتھ کی سی ہے
(۹-۷-۱۳) (موسے) (معجزہ)

عصر۔ سورہ عصر (۳۰-۱۰۳)

عفو۔ عفو کردن بترست (۱۴-۳-۱۱) (۴-۱۲-۲) (۲۵-۱۴-۱۴)
علق۔ سورہ العلق (۳۰-۹۶)

عمالقہ۔ اشارہ مبطلہ کردن چاہت اعمالقہ را (۱۵-۱۴-۱)

عمر۔ عمر آدم زیادہ یا کم نہیں شود (۲۲-۳۵-۲) (آجلن) ر
عمران۔ از پیغمبر انت (۳-۳۳-۱۴) زن عمران (ایضاً) سورہ آل
عمران (۱-۳)

عمر۔ وقت حج عمرہ چلو میشود (۲-۲-۱۹ و ۲۴)

عمل۔ اعمال۔ عمل صالح جس کا آں (۳-۲-۱۳) اللہ عمل کے صلہ میں
(۳۰-۳-۲۰) اعمال صالح اجر میآورد (۳-۲۴-۱۴) (۱۲-۵-۹)

اعمال ہر ایک نوشتہ میشوند و بر ورق قیامت وزن کر دہ خواهند شد
(۱-۷-۱۱) اعمال صالح چوبندہ اور اجر و نذر (۵-۱۱-۱۱) اللہ عمل کے

مے پئید (۱۱-۹-۱۲) عمل نیک جزا سے نیک (۱۱-۱۰-۱)
ہر کس را عمل خوب بکار آید (۵-۱۱-۱۱) عمل صالح مغفرت و اجر بسیار آرد

(۱۲-۱۱-۲) ہر فرد وزن کہ عمل صالح دارد و اجر و حیات آخرت باو
عطا خواهد شد (۱۴-۱۴-۱۳) عمل صالح جزا سے خوب دارد (۱۱-۱۴-۱۱)

(۱۱) عمل صالح بدیہا را و نیکو کند و جزا سے نیک میدہد (۲-۱۱-۱۱)

غفران - اللہ ہمہ گناہ مومنان بخشش خواہد کرد (۲۴۰-۹-۶۱)

غملہ - حق غلامان ادایا کر دے (۵-۴-۶)

غنیمت - خمسہ یعنی حصہ پنجم از مال غنیمت بر رسول و نویشان قبیلمان
و غیر است (۱۰-۹-۵) کہ امام مردان مال غنیمت نباید گرفت

(۲۴-۴۸-۳) (غارت) (انفال)

غنیمت - غنیمت کے بنایا کرد و غنیمت کے بنایا گرفت (۶-۴-۳۱)

ف

فاتحہ - سورہ فاتحہ (۱-۱) ہفت آیہ این سورہ پر اسے وظیفہ خوبستند

(۱۶-۱۵-۶)

فاسقان - بسیارے از مردان فاسقند (۴-۵-۷) خرج مال فاسقان

قبول نیست و اعتقاد ندارد (۱۰-۹-۷) بر فاسقان مذاجائزیت

و بر قبیلاشان فتن واجب نہ (۱۱-۱۱) اللہ بر فاسقان انصاف

(۱۱-۹-۱۲) فاسقان از سر اسے آتش خواہند داد (۲۱-۳۲-۲)

فاطر - سورہ الفاطر (۲۲-۳۵)

فتح - فتح در دست اللہ است (۹-۸-۱) (۲-۲) سورہ الفتح

(۲۴-۱۶) (نصرت)

فجر - سورہ فجر (۳۰-۱۹)

فشاء - اللہ بفشاء و افعال بدکم میکند (۸-۷-۱۳)

پیشہ: - نئے ہائے خون کے بکرا ام وقت پایداد (۵-۴-۳)

فریدک بنات فروش برائے ہونا سب (۱۹-۱۸-۱۷) (تہذیب)

فقرتہ: ستر سال فرعون (۱۲-۷) فرعون الہ کا فرزند (۳۷-۳۲)

یٰۤاَیُّهَا اِسْرَآئِیلُ اِنْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَکُمْ فَاِنْسُوْهُنَّ (۴-۵) مَوْحِیْ بَرَاءَتِہٖمُ

پہلے سے اس سزا و ندامت فریقوں باہر کر دیا ہے قلم عربی

(۱۶-۱۷-۱۸) آل فرعون کا فرزند خلیعہ خدا بہاؤ دیدند و غصہ فرمایا

(۱۰-۸-۷) چون فرعون در بحر غرق شد و بر اسد ایمان میآورد (۱۰-۸-۷-۱۰-۸-۷)

۱۹) اے فرعون پر اے عبرت بنی اسرائیل بیرون ورون (ایضاً) فرعون

و در پیرامین امان و سوادان تو هم بخاک بر می آید

مجلس شورای اسلامی - تهران - ۱۳۵۷

وَمَا كُنْ تَقُولُ فَمِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ وَهُوَ عَمْرٌؤُا ابْنُ مَرْثَدٍ كَذِبٌ

او فرستاده است (۹-۱۱-۱۳۰۱) موسی بن یحیی بن فرستاده شد و بارش و فرزند

کرده شد (۲۰۲۰: ۱۹) صحت این روش نیز در سایر سبدها (ایضا) آزمون

مُرْسِي يَاقُوتُ بْنُ أَبِي نَافِعٍ (أَخُو الْإِمَامِ) فِي تَرْغِيبِ الْمُرْسَلِينَ إِلَى طَرِيقِ الْإِسْلَامِ

$$(a - \sqrt{a^2 - b^2})(a + \sqrt{a^2 - b^2})$$

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

$$(p^2 - 1)(p^2 - 4)(p^2 - 9) \dots (p^2 - (p-1)^2)$$

مکتبہ دارالعلوم دیوبند (۱۰۷-۲۵)

(1)

فصل - الله بر دمان فضل میکند (۱۱-۱۰-۹)
فقیرا - فقر استحق خیرات هستند (۳۷-۲-۳۷) (مساکین)

فلق - سورة الفلق (۱۱۳)
فی سبیل الله کیکه فی سبیل الله قتل شد و ده فیت (۲-۲-۲۴) خرج فی سبیل
محمد و در ۲-۲-۲۴) با جبر و جان فی سبیل الله (۲۷-۲۷) جنگ کردن
فی سبیل الله (۳۲-۳۲) خرج که فی سبیل الله کرده شود و تا میشود
(۳-۲-۳۵) جنگ فی سبیل الله چه احب و در (۵-۳۰-۱۰)
چهار کردن فی سبیل الله بال چه احب و در (۱۰-۹-۳) (چهار)
(عنبر) (خروج)



قابیل - پس آدم قربانی برادر او با سبیل قبول افتاده از آن قایل چه برده
ادرا گشت (۵-۵-۶)

قارعه - سورة القارعه (۱۰۱-۳۰)
قارون - قارون از قوم موسی بود و با عی شده خزانه وافر با داده شده
(۴-۴۵-۸) منوی ایغون با مان قارون فرستاده شده (۲۴-۲۴)

(۳-۳۰) (شهر خون)
قارعه - سورة قارعه (۵۰-۲۹)
شبله - سنان بیان هم و در و در (۳-۳۰-۳۰) (۴-۴۰۲)

بیت المقدس قبله اول مسلمانان بود (ایضاً)
 قتل نیکسایکیم فی سبیل الله قتل شد از عمر و کسان سینه (۲-۳-۱۹) قتل
 خود ممنوع است (۵-۱۴-۵) قتل فی سبیل الله بتر است (۲-۲-۲۰)
 (۲۱۴) در بعضی ماه ها قتل و قتل ممنوع شده (۲-۲-۲۱) قتل متعین
 گرچه قتل همه مردمان شده - این گناه اول شده (۴-۱۱-۵)
 قتل اولاد بد است (۱-۱۶-۱۴) قتل خود حرام است (۱-۱۹-۱۰)
 قتل اسراف نباید کرد (۱۵-۱۶-۱۴) خود کشتن حرام است قتل
 اولاد هم را ایضاً کسانیکیم فی سبیل الله قتل میشود بکتب میروند
 (۲۹-۲۴-۱)

قُل - سورة القدر (۳۰-۹۶) شرف ثبت که قرآن در آن نازل شد
 (۳۰-۹۶) (۲۵-۲۴-۱) (لیلة القدر) (متر آن)
 قُل قدرت الله (۲-۲۰) (۳-۳-۳) (۵-۵-۵) (۱۲-۴-۴)
 قدرت الله و با خلقت آسمان فی زمین و تخم (۱-۴-۴) (۴-۴-۴)
 آسمان بیستون و مستخر گردانیدن شمس و قمر (۱۳-۱۳-۱۱) (۱۳-۱۳-۱۱)
 قدرت الله زمین و آسمان و اوقات میسر (۱۲-۱۱-۵) (۱۲-۱۱-۵)
 اولهائی بر زمین آسمان و غیره (۱۱-۱۱-۱۱) (۱۱-۱۱-۱۱)
 الله عز و الله السان (۱۱-۱۱-۱۱) (۱۱-۱۱-۱۱)
 در زمین مرده را زنده میبارد (۱-۱۱-۱۱) (۱-۱۱-۱۱)
 از آنگونه پیدا میکند (۱۱-۱۱-۱۱) (۱۱-۱۱-۱۱)

(۲۱-۳۰-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳)
 کردن زراعت و غیر نباتات (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳)
 زمین کردن زمین برده و پهن کردن میوه نباتات و آفریدن آنها و نباتات
 (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳)
 (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳) (۱-۲-۳)
تبارک کتاب پاک (۱-۲-۳) کتبی خوانند مثل آن گفتن (۱-۲-۳)
 قرآن بخوانند و یاد بگیرند (۱-۲-۳) بعضی بدست خود بنویسند و
 میگویند که از خدا آمده بهر ائشان (ایضا) جبرئیل قرآن وحی آورد
 (۱-۲-۳) خواندن قرآن بهتر (۱-۲-۳) قرآن بر رسول نازل شده
 (۱-۲-۳) تا وی قرآن خدا میداند (ایضا) قرآن بر ائشان نازل
 مردمان نازل شده (۱-۲-۳) قرآن بر محمد برای تصدیق احکام
 انزال شده (۱-۲-۳) اگر قرآن در کافران نازل شده است البته
 مردمان آنرا تحریر میکنند (۱-۲-۳) قرآن بر محمد وحی شد (۱-۲-۳)
 قرآن کتاب مبارکست و بر ائشان آدمیان مکر و خویبان آمده (۱-۲-۳)
 قرآن بعد از انبیاء نازل شده (۱-۲-۳) کتاب مبارکست که بر ائشان
 هدایت مردمان نازل شده (۱-۲-۳) قرآن بر محمد نازل کرده شده
 پیروی آن باید کرد (۱-۲-۳) قرآن بر ائشان یومنان کتاب هدایت
 و رحمت است و تاویل آن در ظاهر خواهد شد (۱-۲-۳) بوقت
 خواندن قرآن چه آداب واجبند (۱-۲-۳) در قرآن عذراست

فجر مشهود است (۱-۹) در قرآن شفا و رحمت برائے مؤمنان نازل شده
 (ایضاً) اگر انسان خیر جمیع شوند یا نیکو قرآن او برون توانست که (۱۰-۱۷)
 در قرآن بر مثل موجود است (ایضاً) قرآن پاره پاره آمده تا اندک اندک
 خوانده شود (۱۵-۱۷) در قرآن از هر مثل آورده شده (۱۵-۱۸)
 قرآن در زبان عربی برائے بشارت نازل شده و نصیحت است بر
 ترسندگان (۱۶-۲۰) قرآن در عربی فرستاده شده و در آن خوفا
 بیان کرده (۲-۴) قرآن همه احوال بر بنی اسرائیل بیان یکپسند و هدایت
 و رحمت بر مؤمنانست (ایضاً) در قرآن مثلهاست چند برائے نصیحت
 انسان آمده (۲۳-۳۹-۳) قرآن بر محمد نازل شده برائے مردمان
 (۲۴-۳۹-۴) چرا قرآن در عربی شده در عجمی نیامده (۴۱-۴۲-۵)
 قرآن در عربی بر محمد وحی شده برائے اُم القری (۵۲-۴۷-۱) قرآن
 شب و روز مبارک نازل شده مصححان آن کتاب (۲۵-۴۴-۱)
 قرآن شریفیت حدیثی مثل آن کسے نتواند گفت (۲۶-۵۲-۲)
 قرآن برائے ذکر آسان شده (۲۷-۵۴-۲) قرآن پاکیزه است
 و آزار در حالت ناپاکی دست نباید زد (۲۷-۵۴-۳) قرآن شریف
 نازل شده بر (۳۰-۹۷-۱) (کلام انشد) (کتاب)

قربانی - رسم قربانی (۲-۱۵-۲)

قرض - قرضه که در راه خدا داده میشود و واپس نشود (۳۲-۳۳-۲)
 گو ای قرض شخص باید بگذشت (۳۳-۳۹-۲) گو اگر قرض باقی

میبندد و دوتا میشود (۲۷-۲۸-۵۷-۲) قرض است (۲۸-۴۵-۲)

قتل - یکے بعد دیگر قتل پیدا شد و هلاک شد (۷-۴-۱۱)

قیس - احسان یقربان (۱-۱۰-۱۱) حق قریبان دایا میگرد (۵-۵)

۴-۶ (۱۵-۷-۳) (بذل و قسری)

قریش - سوره القریش (۳۰-۱۰۴) اشاره به نصر بن کنانه که قریش اول

از بود (۳۰-۱۰۴-۱)

قسم - تنوگند بدست نه بدیان (۲-۲-۲۸) قسم از زنها خوردن

تا چهار ماه (ایضا) قسم بدروع گفتن بدست (۳-۳-۱۱) بعد

شاکستن قسم توبه قبول نیست (۱-۹) کسی بخیر پیدا قسم بیاگیرد

چهره سر ایا بند (۱-۸) برانسته قسم بلفظ یعنی بقصد کس

ما خود نخواهد شد براسه قصد شاکستن قسم چه کفارت و حبس

(۷-۵-۱۲) قسم بنیایست (۱۲-۱۴-۱۳) بر قسم منافقان

عسب تبار نیاید کرد (۲۸-۴۳-۱)

قصص - حکم در باب گرفتن قصاص (۲-۲-۴-۲۲) قاعه قصص

براسه پیود و مسلمانان (۴-۵-۷) انتقام زیاده نیاید کرد

(۱۵-۱۷-۴) (انتقام)

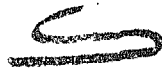
قصص - سوره القصص (۲۰-۶۸)

قلم - سوره العنکبوت (۲۹-۴۸)

قلم - قمار بازی چیست (۷-۵-۱۲) (سیر)

قسوس سون القمر (۲۷-۵۴) اشاره بدو پارچه متشکل از راه که نشان
 قیامت است و محسنه رسول کریم (۲۷-۵۴-۱) شمس و قمر و
 منازل آنها بر است شمار و صاحب کردن سالها هستند (۱۱-۱۰-۱)
 قیامت - احوال و قیامت - از آن روز باید رسید (۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲)
 (۱۳-۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰-۴۱-۴۲-۴۳-۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸-۴۹-۵۰-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵-۵۶-۵۷-۵۸-۵۹-۶۰-۶۱-۶۲-۶۳-۶۴-۶۵-۶۶-۶۷-۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲-۷۳-۷۴-۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۸۰-۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵-۸۶-۸۷-۸۸-۸۹-۹۰-۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵-۹۶-۹۷-۹۸-۹۹-۱۰۰)
 قیامت ایمان باید آورد (۵-۴-۳-۲-۱) همه حساباتی که از روز جمع خواهد
 شد (۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بر آن روز ایمان یقین باید آورد (۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) آن روز همه
 جمع خواهند شد (۲-۱-۰) نشانهاست آن روز همه آن روز تو توبه
 نخواهد شد (۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) از وقت قیامت خدا آگاه هست
 (۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) علامات آن روز همه مردمان گرد آیند (۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 بر روز قیامت بر آن کافران چه واردات بوقوع رسد (۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 بر روز قیامت عملها همه بر کس در گردن بسته خواهد شد (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 آثار قیامت و روز پادشاه است (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) پیش از آن روز
 هر قرینه پاک کرده خواهد شد (۴-۳-۲-۱) همان روز هر کس کتاب عمل خود
 را بخواند خواهد خواند (۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بر روز قیامت پیش
 پدر و عین خواهند بود (۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) همان روز تر از دست عدل مقرر
 خواهد شد (۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) تفسیر نشانهاست روز قیامت (۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 (۲۱-۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) همان روز هر کس
 دوست و یا کوهی نخواهند داد (ایضا) بر روز قیامت چه حال خواهد

(۱۹-۲۵-نیم) بروز قیامت جانور سے از زمین پیدا خواهد شد (۲۰-۲۴-۷) احوال کافران بروز قیامت (۲۰-۲۸-۷) آنروز چه خواهد شد
 روی نمایند (۲۱-۳۰-۲) حالت آنروز (۲۱-۳۱-۴) علم آنروز پیش
 الله است شایسته و کیت (۲۲-۳۳-۸) بروز قیامت است به خواب
 آید (۲۲-۳۴-۱) آثار بروز قیامت (۳۳-۳۴-۴) آید بنی
 نشان قیامت است (۲۵-۳۳-۶) دیگر احوالات آنروز (۲۶-۳۹-۳۹)
 (۳۷-۴۰-۲۶) ایمانداران آنروز تیرسند بعضی که در آنروز
 شک دارند که اینست (۲۵-۴۲-۲) بروز قیامت دوست هم دشمن شوند
 (۲۵-۴۳-۶) رسیدن نشانهای قیامت خصوصاً پیدا بودن محمد
 خاتم النبیین (۲۶-۴۴-۲) احوال و قیامت (۲۹-۴۹-۱)
 (۲۹-۵۱-۲) سوره القیامت (۲۹-۵۶-۵) بروز قیامت چه خواهد شد
 روی نمایند (۲۹-۵۶-۱) (۲۹-۵۷-۱) (۳۰-۵۸-۱) (۳۰-۶۰-۱)
 (۸۴-۱) بروز قیامت مردگان از قبر با خبرند (۳۰-۱۰۰-۱) (خشر) (رو)



کابین یعنی هر که بوقت نجات داده شود (۲-۳۱-۳) (نجات) (طلعت)
 کاذباً - بروز قیامت روئے کاذبان سیاه باشد (۲۴-۳۹-۶) کاذبان
 که کتاب بلند را دروغ میداند چه عذاب خواهند دید (۳۹-۴۰-۶)
 (افشک) ۶

کافر - کافران - حالت و سراسر کافران (۱-۲-۳ و ۴) لعنت بر کافران
 جایز (۱-۲-۱۱) سزا کافران (۳-۳-۳) (۳-۳-۳) کافران بنوعی
 دوست ندارند (ایضا) عذاب کافران (۳-۳-۴) حالت بد کافران
 (۳-۳-۱۲) با کافران سستی نباید کرد (ایضا) سراسر کافران (۳-۳-۱۸)
 کافران بدست دراز داده شده اند تا گناه زیاد تر کرده باشند (ایضا)
 بر کافران چه عذابست (۳-۳-۸) کافران شش ساله استند
 (۳-۳-۱۵) در کافران چطور نماز باید خواند (ایضا) بعضی رسوم کافران
 (۳-۳-۱۸) کافران از دوست نباید گرفت (۳-۳-۲۰) کافران بهر
 راه نیابند (ایضا) کافران میان سولان الله فرق میکنند از شیخ
 خواهند دید (ایضا) کافران گمراه هستند چه بنده خواهند رفت (۳-۳-۱۲)
 توبه کافران قبول نیست - ایشان بی عذاب خواهند دید (۳-۳-۴)
 بعضی از کافران که در ظاهر مسلمان هستند نه اذول (ایضا) دوستی
 کافران نشاید (۳-۳-۹) کافران صورت بوزینه و خنجر گرفته اند (ایضا)
 کافران گویا مرگشان بودند که بعد از ایمان زنده شدند (۳-۳-۱۵)
 اعتراض کافران (ایضا) شبهه کافران در باب کفر (۳-۳-۱۸)
 کافران راه خدا می بینند (۳-۳-۵) کافران داخل جهنم
 میشوند (۳-۳-۱۰) و اگر توبه نکنند محبوس میشوند (۳-۳-۵) بوقت
 قبض روح ملائکه چه عذاب بکافران دهند (۳-۳-۵) کافران از
 جانوران هم بدتر اند (ایضا) کافران داخل جهنم خواهند شد (۳-۳-۹)

با کافران جنگ باید کرد با ایشان سختی باید نمود (۱۱-۹-۱۴) کافران
عذاب نیابند و آخرت خواهند دید (۱۳-۱۳-۵) صفت کافران و مثل
ایشان (۱۳-۱۴-۳) کافران چه بنده خواهند رفت (۱۴-۱۴-۴)
کافران بر روز قیامت چه عذاب خواهند دید (۱۲-۱۲-۱۲) غضب است
عذاب عظیم بر ایشانست که بعد ایمان کفر کنند و بر شیه کافران اعتبار
کنند (۱۴-۱۴-۱۴) کافران در قیامت چه سزا خواهند دید (۱۵-۱۴-۱۱)
جهنم برای کافران آماده شده است (۱۴-۱۴-۱۱) اشاره به قصه کافران
و آنحضرت مسلمان (۱۴-۱۹-۵) کافران تا قیامت در شک میمانند
(۱۴-۲۲-۶) در زمان نوح کافران در طوفان غرق میشوند (۱۸-۲۳-۲۳)
(۲) عذاب کافران در جهنم است و اگر اجل مقرر نبود با ایشان عذاب نبود
میآمد (۲۱-۲۹-۶) آتش بر کافران لعنت میگردد (۲۲-۳۳-۸)
بر روز قیامت کافران در افسوس چه خواهند گفت (اینها) کافران
در جهنم چه سزا خواهند دید (۲۲-۳۵-۴) و صفت کافران
(۲۹-۴۱-۱) (کهنه)

کافران - سوره الکافرون (۱۹-۳۰)

کاهن - اشاره به کاهن - توحه بود که با شیطان دوستی داشتند (۱۹-۳۳-۱۱)

کبیره - کبیره (گناه)

کتاب - بر همه کتابها رسولان میان باید آورد (۵-۴۰-۲۰) کسی که بر کتابها
شک میآورد غلط میکند (۱۱-۱۰-۱۰) اول بر هر قریه و است حکم

فرستاده شده بعد از آن خرابی برایشان شد (۱۳۵-۱۳۴-۱) الله تعالى بر

آنها کتاب فرستاده که بدان هدایت و رحمت پیدا میشود (۱۴-۱۳-۸)

بزرگ هر روزه بر آنهاست و در کتاب موجود است (۱۲-۱۱-۱) (قرآن)

کتابها - این مایکد برای نگهبانی مردمان گذاشته شده اند (۳۱-۳۰-۴)

(۳۰-۲۸-۱)

کوس - تیره الکوسی (۳-۲-۳۴) کرسی الله بر آسمان و زمین گسترده

شده (ایضا)

کشتی - در دنیا کشتی هم بگفت الله می رود (۲۱-۳۱-۴) الفخ کشتی بیابان

(۱۲-۱۱-۴) روبروی موسی خضر کشتی را غرق میکند (۵-۱۸-۱۰)

(نوح) (موسی)

کعبه - جایی که ثواب شده و ابراهیم آنرا پاک میکند (۲-۱۵) کعبه قبله

مقرر شده (۲-۱۴) کعبه بیت المحرام شده (۶-۱-۵) (۵-۱۳)

کعبه بابر ابراهیم بر آسمان داده شده (۴-۲۲-۱۴) کعبه بیت الله

(۱۰-۳-۳) (بیت الله) (بیت الحرام)

کفّار - کفار شکستن سوگند واجب است (۵-۱۲)

کفّور - جائیکه سخن کفر کند بنیاد نیست (۵-۲۴) بر آ کفر نما مقرر است

(۲-۵-۶) زندهای کفر که برائے نیاز بنان میگردند (۴-۵-۱۴)

کفر غذاب شدید می آرد (۱۱-۱۰-۴) کفر و عمل صالح یکسانند

(۲۱-۳۰-۵) (کافران)

گفتش۔ (پاپوشش)

کلام۔ بر کلام اللہ یعنی بر کتاب ہے رسولان میان بیاورد (۵-۴-۲۰)۔
کلام اللہ تبدیل ندارد (۱۱-۱۰-۱۰) کلام علیہ یعنی کلام خوب شانزدست
خوبست (۱۳-۱۴-۲) کلام پدمانند دست بدست و ایضاً (کلمات)
کلام یعنی کسی کہ در ارثان او پدر و پسر نباشد۔ در انجین حالت میراث
چلو بقیم باید کرد (۹-۱۴-۲۴)

کلمات۔ کہے نیتواند کہ کلمات رب نبویہ اگر سمہ دریا با سیاهی (۱۹-۱۸-۱۲)
اگر در تحفہ شوم شوند و بحر با سیاهی تا ہم کلمات رب تمام نشوند (۳۱-۳۲-۳)
کنیزک۔ نخاج با کنیزک کے واجب (۵-۴-۲) بر اسے بدکاری کنیزک
چہ سرات (ایضاً)

کوثر۔ سورہ الکوثر (۳۰-۱۰۸) نہر کوثر در بیت جالیت (۳۰-۱۰۸-۱)
کھف۔ سورہ الکھف (۱۵-۱۸) (اصحاب کھف)

کیل تکیل یعنی پیمانہ و میزان با اضافہ پیر پیرو (۸-۴-۱۹) (۹-۱۱۰۵)
برادران یوسف پیمانہ غلام میارند (۸-۱۱۰۵) (میزان) (یوسف)

گ

گاد۔ در باب گاد حکم بقوم مرے شدہ (۲-۸) صفتہاے آن
(ایضاً) (نقرہ)

گشختن۔ در جنگ از کافران گریختن کی واجب کی واجب (۹-۸-۲)

چکان اکثر چکان بدست و گناه است (۲۴-۲۹-۳۰) گمان کافران چیست
(۲۳-۳۸-۳۹) (رُحْن)

گمراه - گمراهان - راه گمراهان خدا ما را ندهد (۱-۱-۱۱) گمراهان در دنیا
چهره نر خواهند دید (۱۵-۱۶-۱۱) کسی که از راه الله گمراه است خدا
خواهد دید (۲۳-۳۸-۲۴) (گمراهی)

گمراهی - جاهلان بعیوض هدایت گمراهی میسرند (۲۱-۲۲) هدایت او گمراهی

ظاهر شده (۲-۳-۳۴) گمراهی در دست الله است (۵-۱۲-۱۲)

(۲۲-۲۵-۲۶) گمراهی هدایت حسب معنی الله است (۱۴-۱۴-۱۳)

گمراهان و گمراهی میباشند (۲۶-۵۴-۳۳) هدایت و گمراهی

هر کس بغض اوست (۱۱-۱۱-۱۱) (هدایت) (گمراه)

گناه - گناه کبیره (۵-۱۴-۵) گناه بغض کننده است (۵-۱۴-۱۴) گناه

بدنه گنجایی کردن گناه است (ایضا) گناه دیگران کسی بر خود

نمی تواند آورد (۲۹-۳۰-۱) کسیکه از گناه کبیره گوشه کند مغفرت

یابد (۲۵-۲۶-۲۶)

گنج - حال گنجاران بر روز قیامت چه شود (۵۴-۵۴-۳) اشاره قیامت

مأمین گنجار و بے استیبار (۱۰-۹-۱۰)

گواه - گواهی - گواهی بحت باید داد اگر چه آن برخلاف والدین خواهد بود

خواه نفس خویش باشد (۵-۲۰-۲۰) اگر ایضا با صاف باید

داد (۲-۵-۲) بر آس گنجبانی ورشه گواه مقرر باید کرد (۴-۱۳-۱۳)

اتقد گواه بس انبت (۲-۴-۷) بر اثبوت تہمت برزن پاکہ امن
 چہا رگواہ ضرور اند (۱-۲۴-۱۸) (شاہد)
 گولہا - بنی اسرائیل مدتے عبادت گو سالہ میکروند (۱-۲-۱۱ و ۱۱-۹)
 (۱۱-۷) (۱۱-۲۰-۱۴) ہیود گو سالہ رامیپرستیدند (۲۲-۱۴-۶)
 (موسیٰ) (بنی اسرائیل)
 گوش - چشم و گوش دل سوال کردہ خواہند شد (۴-۱۷-۱۵)

ل

لاش - زانغہ پسرا دم قایل دفن کردن لاش اول میا میوزد (۵-۵-۴)
 لا یعقل - مردمان العقیل بجز از بانوران ہستند (۳-۱-۹)
 لسا - مرد خواہ زن را باید کہ لباس شایت بیوشد (۳-۷-۸)
 لعنت - اتقد بر کافران لعنت کردہ (۱۱-۲-۱) لعنت اتقد چہ بدہست
 (۱-۴-۵) اتقد بر ظالمان لعنت کردہ (۱۱-۱۲-۱۱) لعنت شیطان
 (۱۱-۱۵-۳) درخت لعنت کردہ شدہ (۴-۱۷-۱۵)
 لقمان - سورہ لقمان (۳۱-۲۱) غلام حبشی داؤد بود - حکمت باو عطا شد
 (۲۱-۳۱-۲) لقمان پسرتو نصیحت میکنہ (ایضاً) برزن
 لواطت - زنا با مردان در قوم لوط (۸-۷-۱۰) منراے باران
 بر اے لواطت (ایضاً) (لوط)
 لوح محفوظ - ہر چیز در کتاب کہ اشارہ بلوح محفوظ ہست نوشتہ شد (۷-۱۴-۶)

لوط۔ رسول خدا بودہ گفتگوئے ادبا قوم خود (۱-۷-۱۰) فرشتگان در
 شکل بچگان بنزد لوط میآیند (۱۱-۷-۱۲) فرشتگان در شکل بچگان
 بنزد لوط میآیند (۱۱-۷-۱۲) فرشتگان احوال ظاہر میکنند و بر قوم
 باران سنگ ببارانند (ایضاً) آل لوط نجات یابند سوائے زانش۔
 یاران سنگ میبارد در (۱۵-۱۴-۱۳) لوط را حکم و علم و نجات دادہ شد
 (۲۱-۵) اسحاق و یعقوب ہم یہ لوط عطا شدہ (ایضاً) حق
 لوط و قوم او (۱۹-۲۴-۹) گفتگوئے لوط با قوم خود کہ با مردان شہوت
 سے ورزیدند سوائے زانش ہمہ رنجات دادہ شدہ (۱۹-۲۴-۱۴)
 لوط برابر اسیم ایمان آورد و اورا القدا اسحاق و یعقوب و ابوبکر (۲۹-۳۹)
 نبوت و کتاب در اولاد لوط آمد۔ عذاب بر قوش (۱-۷) قوم لوط
 نجات یافت مگر عجزہ اش (۲۳-۳۴-۳۵) آل لوط حنر اب
 شدہ (۲۴-۳۵-۳۶)

طہ۔ سورہ طہ (۳۰-۱۱۱)

لکھ۔ سورہ اللیل (۳۰-۹۲) لیلہ القدر و شرف آفتاب (۳۰-۹۶-۱۰۷)

مر

ماترو۔ (ماروت)

ماتغو۔ سورہ الماعون (۲۰-۱۰۷)

مال۔ مال مردمان نظیم بنایہ خورد (۲-۲۳) بر کفایت مردمان مال و اولاد

قصه است (۹-۸-۳) مال اولاد زینت حیات دنیا است (۱۵-۱۸)
 و قبال مردان فقر و مساکین خداوند (۲۴-۵۱-۱) مال فی
 سبیل است و اول چه بر دارد (۲-۳۴-۵) (۴-۳-۵) کسی که در
 چهار سال مدد و هر چه اجبر گیرد (۱۰-۹-۲) (اموال) فی سبیل است
 ماه ماه چهار بر یک حالت نینما ندر (۲-۲۴) ماه هاست که حرام شده اند
 (الایضا) در هر سال چهار ماه است که در آن جنگ نکند (۷-۹-۳)
 (شهر احرام) (۱۱-۱۲)

ماهی قصه اسیان در زمان او (۹-۴-۲) موسی بر قافیت پوش
 بر اے ملاقات خضر بجمیع اجبر بر دو و ماهی این یکید (۱۱-۹-۱)
 ما لک - سوره ماده (۹-۵) حواریان هستند تا التکلیف تا بر ایشان
 لغزش (۴-۵-۱۱) آن ماده بر ذکریه آید و از آن غیر لغضا - ا
 شده (الایضا) آن ماده تا چهل روز میآید بهشتا و نظر شکل خاک شده
 و این خدا ببشان (الایضا) (خوان)

مؤمنین - اسراف کنندگان اخوان شیاطین هستند (۱۵-۱۴-۳) (اسراف)
 متقین - تقوی کنندگان بر پیغمبران بحجت خواهند رفت (۱۴-۱۵-۱۴)
 (تقوی)

مثل مثل غلام ملوک (۱۴-۱۴-۱۰) مثل و مرد که یکم از ایشان نگارست
 (الایضا) مثل و مرد که باغ داشتند امیکم هر چیز در راه خدا انج نمود
 و دیگر نه (۱۵-۱۱-۱) مثل حیات دنیا (۴-۴-۴) (ضرب المثل)

مجادله بسوره المجادلہ (۲۸-۵۸-۱)

مجهل - (جہاد) (فی سبیل اللہ)

مجنونا - ہمراہیگر آیات اللہ در حق سے بند نہ کجبت نخواهند رفت و عذاب

خواهند دید (۱-۴-۵)

مجمع البیوتی ہیراہی بوشیح الجمع برین بر ملاقات خضر میرود (۱۸-۱۹-۹)

(موسے) (خضر)

محوس - میان پیود و نصار او محوس اللہ تعالیٰ فیصلہ خواہد کرد (۱۴-۲۲-۲)

محتاج - اگر چیزے بحتاج داوہ نیشو و قول تیک بالیشان بایگفت (۱۵-۱۶-۱۲)

(مساکین) (خیرات)

محمد - رسول اللہ بود و پیغام اللہ آورده (۴-۳-۱۵) بعد وفات محمد

دین او بنایرگذاشت (ایضاً) محمد و دیگر انبیاء وحی کرده شدند (۶-۳۴-۱۲)

محمد اولین مسلمانانست (۶-۲-۱۸) (۸-۶-۲۰) دین محمد ملت

ابراہیم است (ایضاً) محمد بوقت جنگ بدر تقیاد کافر کترے بیند (۱۰-۱۰-۱۰)

۸-۶) اصحاب محمد فرقه بودند ہما جبر و انصار (۱۰-۹-۱۰) محمد را از

اللہ منع شدہ تا در حق عزیزان خویش دعاے منفعت نخواہد کہ ایشان کافر

بودند (۱۱-۹-۱۴) محمد بر اسے ظاہر گردان آنچه با وحی شدہ بود بات

فرستادہ شد (۱۳-۱۳-۴) اللہ بطرف محمد وحی کردہ کہ ملت ابراہیم را

پیروی کنند (۱۶-۱۶-۱۹) محمد مانند دیگران آدمی است لیکن وحی کردہ شدہ

(۱۶-۱۸-۱۶) محمد وحی کردہ شدہ و رحمت بر آ عالمیان (۱۶-۲۱-۶)

محمد اُمّی بود از پیشکس در سن گرفتار و خوانده (۲۱-۲۹-۵) بر محمد وحی می
 (ایضاً) محمد آدمی است اما رسول الهیت و خاتم النبیین (۲۲-۳۲-۴۵)
 کافران محمد را شاعر مجنون میخواندند (۲۳-۳۶-۲) محمد مانند همه مردم آدمی
 مگر با وحی شده که التذوا حدیث (۱۴-۱۶-۱) به محمد وحی شد تا حدیث
 پیر زمان کند (۲۵-۴۲-۵) سوره محمد (۲۴-۴۷-۱۴) محمد رسول الهیت
 و بر اے هدایت فرستاده شد (۲۶-۳۸-۴۷) (رسول) (وحی) م
 محسنین - جزائے نیکوکنندگان صیت (۴-۵-۱۱) اجر حسنین بر خصلت نیکو
 . (۱۱-۹-۱۵) (حنات) (عمل) (نیکان - نیک)

محض - (حیض)

مکذّب - سوره المذّر (۲۹-۴۷)

محد - الله حکیم مدد میدهد (۱۵-۱۷-۲) عیسی روح القدس مدد داده

(۱۱-۲-۳) (۲۳-۲-۳) (۱۵-۵-۷) کنه که در راه خدا مال

مدد و هدیه بپایید (۱۰-۹-۳)

مکذّب - شعیب برادر لوط را الله بنیاد فرستاده (۱۵-۷-۱۱) (۱۱-۱۱-۸)

اصحاب مدین بر حال خود ظلم کردند (۱۰-۹-۹) (شعیب)

میک - اعراب اراذل مدینه که بعضی از ایشان منافق بودند (۱۰-۹-۱۱) (اعراب)

محر - مرد از زن درجه بزرگتر دارد (۵-۴-۴) زنا با مردی طوط

خیله سزا آرد (۸-۷-۱۰)

مکذّب - مرد از مردان حرام است (۲-۲-۲) (۱-۵-۴) (حرام)

مردم - مردمان همه یک جماعت هستند (۱۱-۱۰-۲)
مرد - الله تعالیٰ از بنی اسرائیل یک مرد را زنده کرده که خبر قاتل پدر (۱-۲-۹)
الله از مرد زنده پیدایش کند و از زن مرد میکند (۲۲-۲۴-۱)

موسیل - رسول

میراث - سوره المرات (۲۹-۷۷)

مسخ - چهار مرغ که ابراهیم شش گانه الله زنده میزند (۲-۳-۲۵) الله زبان
مرغان پسندید (۱۹-۲۲-۲) مرغان بقدرت الله در هوا می پروازند
(۱۱-۱۲-۱۱)

مرگ - از برای آخرت بهتر است (۱-۲-۱۱) از مرگ ترسیدن عیب است
(۲-۳-۳۲) مرگ فی سبیل الله (۴-۳-۱۷) مرگ باذن الله عز و جل
(۴-۳-۱۵) بتقدیر رب مرگ بهتر می رسد (۷-۱۷-۱۷) هر نفس فی الله
مرگ خواهد پیشید (۱۹-۲۱-۲۹) پیش از مرگ ایمان باید آورد
(۴-۳-۲۲) (موت) (اجل)

مروءه - چهل مرده و صفاتشان الله هستند (۲-۲-۱۹)
مريض - مریض یعنی جایار از نماز معافی دارد (۵-۴-۱۵) بر ضعیف و مریض
بیچ حسنیف (۱۰-۹-۱۲)

مسیح - تولد میریم (۳-۳-۳) عیسی از ناز عالم بهتر و پاک تر بود (۷-۵-۵)
بشارت مسیح میریم می رسد (ایضا) یهود میریم عیسی را می کشند (۴-۲۲-۲۲)
سوره میریم (۱۹-۱۹) روح القدس میریم می آید بتقدیرت عوان حسین

۱۶-۱۹-۲۰) گفتگو سے مریم باقی فرشتہ - مریم بچکل میر و وزیر و زنت نخل
سے نشینند - و در درہ اور ایشود (ایضاً) زیر آسمان درخت چنبرہ آب
پیدا ایشود و نخل طرب میا رو (ایضاً) قوم مریم سے آئند - بنچہ درہ
بایشان حرف میزند (ایضاً) آن سچ عیسیٰ بن مریم است (ایضاً) -
نزول سورہ المزمل (۴۳-۲۹)

۱. حسینا تعمیر مسجد بر بشر کان لازم نیست (۱۰-۹-۳) (سجدہ)
مستحق سفر و ابن تبیل ادا باید کرد (۵-۳-۴) (۱۵-۱۴-۳)
غیر ات و صدقہ بر اسے مسافران ہمہست (۱۰-۹-۸) (سجدہ)
مکینا - مزاحمت احوال مساکین باید کرد (۱-۲-۱۰) غرض ذرہ طلماس
باید داد (۲-۲-۲۳) حق مسکینان ادا باید کرد (۵-۴-۹) (۱۵-۱۴-۳)
در خیرات و صدقہ مسکینان ہمہ حق اند (۱۰-۹-۸) (فقیران)

مستی - (سکر)

۱. مسجد - روئے بطرف مسجد راست باید کرد (۸-۷-۳) در سجدہ بوقت نماز
لباس فاخرہ و پاکیزہ باید پوشید و زنت گرفتن واجب (ایضاً) ایمانداران
مساجد اعتدالاً و می کنند (۱-۹-۳) کافران بر اسے رسانیدن نیز
مسلمانان مسجد بنایکروند - اشارہ سجدہ قبا (۱۱-۹-۱۳) مسیحی کج
بنیادش بر تقویٰ باشد بہتر است (ایضاً)

۱. مسجد - سجدہ است (۲-۱-۱۸) روئے بطرف مسجد الحرام باید کرد (۷-۷-۱۰)
و (۱۸) در جوار مسجد الحرام جنگ کردن ممنوع است (۲۲-۲-۲۳)

۲. مریم خدایہ و در آن نبی بودہ - (ایضاً)

(۱-۵-۴) مُشْرِكُنا از وقتن مسجد الحرام منع باید کرد (۱۰-۹-۴)
 مشرکین - آسراف کنندگان از اخوان شیطانی هستند (۱۵-۱۶-۳) (اسراف)
 مشرک - بلکه ام قوم منجری باید کرد (۲۴-۲۹-۲)

مسکین (مساکین)

مسلمانان - اگر مؤمنی در ملک کافر مسلمان شدن نتواند او را باید که
 از آنجا هجرت کند (۵-۴-۱۴) کافران بر مسلمانان هرگز راه نیابند
 (۲۰-۴-۵) امت ابراهیم نام مسلمان دارند (۱۰-۲۲-۱۰) مسلمانان
 داخل جنت خواهند شد و آنجا لذت حق گیرند (۲۵-۳-۱۴-۶)
 (اسلام)

مسیح (عیسی)

مُشْرِك - مُشْرِكَان - مُشْرِكَانِمَه در باب الله و قرآن دروغها میگویند سزاوار
 یافت (۳-۴-۷) الله و رسول او از مُشْرِكَان نیراست (۱۰-۹-۱)
 اگر مُشْرِكَان پناه خواهند ایشان را امان نباید داد تا که کلام الله بشنوند
 (ایضا) بر آس مُشْرِكَان عهد پیش الله نیست (۲-۲) تعمیه مساجد بر
 مُشْرِكَان لازم نم (۳-۱) مُشْرِك تَجَسُّس است او را از وقتن مسجد الحرام
 منع است (۱۰-۹-۴) بر آس مُشْرِكَان مغفرت از خدا نباید خواست
 اگر چه ایشان خویش و عزیزان باشند (۱۱-۹-۱۴) مُشْرِكَان بر دوزخ حشر
 سزا دارند (۱۱-۱۰-۳) مُشْرِك پیروی الله نمیکند و گمانش (۱۱-۱۰-۶)
 با مُشْرِكَان صالح نباید کرد (۱۰-۹-۱) (مُشْرِك) زن مُشْرِك بر آس

مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا) (۵۵-۲-۲)

مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

(۲۵-۴۲-۴)

مُصِيبٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

(۱۱-۱۰-۲) مُصِيبٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

عَصَا دَاوُدَ بَنِيَّ (۹-۶-۱۴) (اَيَّاتِ)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

بِرَأْسِ آيَاتِهِ مَرَدَانِ (۹-۶-۱۴)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

وَكُلُّ مَا هُوَ (اَيْضًا) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

مِنْ سُوْرَةِ الْمَعَارِجِ (۲۹-۵۰) (۵۵-۲-۲) (۱۴-۳-۴) مُشْرِكٌ هُوَ مَنْ يُؤْمِنُ بِحَسْبِ مَا هُوَ (اَيْضًا)

(۱۱-۶-۷) قریش مسلمانان را از آمدن یکدیگر منع میکردند (۱۰-۸-۵)

مکیلا - رکیل (پیمایش)

ملائک - ملائکة است بار باری آورد (۲-۲-۴) بعد مرگ ملائکة چه میسرند

(۱۴-۵-۴) همه ملائکة دم را سجده میکنند مگر ابلیس (۷-۶-۲)

کافران ابوقت بفرج ملائک چه عذاب میدهد (۱۰-۸-۷)

القدر فرشتگان را میجوایه میفرستد (۱۴-۱۶-۱۱) القدر

همه ملائک را حکم کرده تا آدم سجده کنند و همه ملائک سوا ابلیس

فرمان القدر بردند و آدم را سجده کردند (۱۵-۱۷-۷) القدر ملائک

بر نبی صلوة میخوانند (۲۲-۳۳-۷) بر فرشتگان وقت مرگ ملائک

نازل میشوند (۲۴-۴۱-۷) ملائک بنده گان خدا هستند اما کافران

ایشان را زمان می نپنداشتند (۲۵-۴۳-۲) ملائک عمال هر کس

میبینند (۷-۷-۷) بعضی از کافران ملائک را بنا نهادند زمان

میخوانند (۲۶-۵۳-۲) آدم (ابلیس)

ملک - (وین)

مُلک - سوره الملک (۶۹-۷۷) ملک آسمان زمین بر آسمان است (الله)

مَلِک - مَلِک و مَلِک بر آب قبض کردند (۲۱-۳۲-۱)

مُتَحَنَن - سوره المتحنن (۶۸-۷۰)

مَن - مَن و مَن بر نبی اسرائیل نازل شده (۷۱-۷۲-۲)

(۱۶-۲۵-۲) (سلسله)

عیات - بوقت نماز وقت فیضیله الله و رسول اصحاب باید رفت (۵-۴-۸)
 منافقان - چه کسی را منافق گفته میشود (۲-۲-۲۵) تفاوت میان
 موافق و مؤمن (۴-۳-۱۸) منافق در ظاهر محبت نماید ولیکن مسلمان
 نیست (۵-۴-۱۲) منافق را دوست نباید گرفت بل در اباید کشت
 (الغیظ) اقسام منافق (ایضا) منافق که بحکم رسول راضی نیست بجهنم
 میرود (۵-۴-۱۱ و ۲۱) منافقان عذاب الیم بینند (۲۰-۲)
 منافقان الله را فریب میدهند - نماز را ایشان درست نه (۲۱-۲)
 منافقان کافران که میان سولان و فرق میکنند عذاب خواهند
 (۶-۱۴-۲۱) بعضی از منافقان کافران که از دل مسلمان نبودند
 (۶-۵-۴) منافقان از توبیت کارها بر بسته میگردند (۶-۵-۴)
 احوال منافقان (۱۰-۹-۸ و ۹) منافقان فاسق هستند و در جهنم
 خواهند بود (۹-۵-۹) منافقان اخل جهنم بشوند و عذاب بینند
 (۲۴-۱۴-۱) سوره المنافقون (۲۸-۴۳) بر منافقان و بر سوگند
 ایشان است بار نباید کرد (۲۸-۴۳-۱) منافقان دشمنند ایشان را
 باید کشت (ایضا)
 منطلق - سیما زبان مرغان آموخته شده (۱۹-۲۴-۲)
 منکر - برزخ حشر حالت منکر چه خواهد بود (۵-۴-۵) منکر رسول بجهنم
 برود (۵-۴-۱۴)
 موت - موت برای آخرت بهتر است (۱-۲-۱۱) از موت ترسیدن عیب است

(۲-۲-۳۲) موت از ائمه مقرر است (۴-۳-۱۴) موت تخلق بر
تقدیر دارد (۱-۱-۱۴) هر نفس ذایق موت خواهد پیشید (۱-۱-۱۹) هر جا که
کعبه باشد موتش می رسد (۵-۳-۱۱) هر نفس موت خواهد پیشید
(۲۱-۲۶-۶) اگر خجین از موت سود ندارد (۲۱-۳۳-۲) که مرگ را حل
موتی التبری بدله است که بر این نیز از طرف مومنان واجبست (۲۵-۳۴-۲)

موز- (نسل)

موسى - وعده پهل شب با او (۴-۲-۱) معجزه عصا که آب از سنگ پیدا کرده
(۱-۱-۴) تعداد فرقه با موسی (ایضا) توریت موسی داده شده (ایضا)
موسى یکى از پیغمبران بوده (۱-۱-۱۴) پیود از موسی سوال معجزه و غیره
میکند (۴-۳-۲۲) ائمه موسی کلام کرده (۱-۱-۲۳) وعظ موسی قیوم
خود (۶-۵-۴) توریت بر موسی نازل شده (۱-۱-۱۱) (۱-۱-۱۱)
موسى بر فرعون سرداران او فرستاده شده (۹-۱-۱۳) گفتگو
او با فرعون معجزه عصا که بصورت اثر دها میگردد و دید بھیا (ایضا)
فرعون جمله ساحران را طلبید (۹-۱-۱۴) تفاوت میان حبه
ساحران و معجزه موسی (ایضا) ساحران ایمان می آرند - ترک شستن
پسراں و گد اشتراک حقان حکم فرعون (۹-۱-۱۵) ستر اے آل
فرعون بقط و بلایان و دیگر مثل خاکها و سب و قتل (۱-۱-۱۴) غرق شدن
فرعون بانسکر در دریای قلمزم (ایضا) موسی پاسبی اسرائیل است
از دریای عبور میکند (۹-۱-۱۴) وعده الله با موسی در چهل شب پانجم

تو تبت بر موسیٰ نازل شدہ (-)۔ (۱۷-۱۶) موسیٰ برادر خود ہارون را خلیفہ خود
 میکند (ایضاً) کلام کردن اللہ با موسیٰ و تکلمی دیدار با نمودن - نازل شدن
 الواح (ایضاً) قوم موسیٰ بچہ گاورا میسرستند (۹-۷-۱۸) موسیٰ مفتاح و نذر
 بر اسے دیدار اللہ میگیرند - صاعقه بر ایشان می افتد و ایشان می میرند (۱۹-۱۸)
 قصہ موسیٰ و ہارون فرعون گفتگوے ایشان با ہم (۱۱-۱۰-۸) بر قہار موسیٰ
 با ساحران - وحی موسیٰ و برادرش آید (-) (۹-۸) موسیٰ بفرعون سردارش
 فرستادہ شد (۱۲-۱۱-۹) کتاب موسیٰ دادہ شد (-) (۹-۱۰) موسیٰ بر اسے
 ہدایت قوم فرستادہ شدہ (۱۳-۱۲-۱۱) گفتگوے موسیٰ با قوم خود در باب کمال
 فرعون و دشمن پسران (ایضاً) اللہ موسیٰ کتاب ادہ تابادی نبی اسرائیل شد
 (۱۵-۱۴-۱۳) نہ آیت بی نشان موسیٰ دادہ شد - فرعون تہمت جاودہ گری بر او
 سے مخد (-) (۱۲-۱۱) موسیٰ ہمراہی یوشع بر اسے ملاقات خضر خضر سبع البحر میر
 و ماہی بریان میکند (۱۵-۱۴-۹) گفتگوے موسیٰ بفرعون خضر و ماہیگوید کہ
 از ہر واقعہ کہ بیند از و پسر (ایضاً) خضر کشتی را غرق میکند (۱۵-۱۴-۱۳)
 خضر پسرے را قتل میکند و دیوار از جامے آگند (ایضاً) خضر حقیقت ہر وقتہ
 مذکور میکند (ایضاً) موسیٰ رسول اللہ بود و نبی خاص (۱۶-۱۵-۱۴) موسیٰ بجاہ
 طہر خواندہ شد - برادرش ہارون بر آید و دادہ شد (ایضاً) موسیٰ آتش سے بنید
 (۱۶-۱۵-۱۴) موسیٰ بودی مقدس طہرے میرسد و کلام ربے شنود (ایضاً) اور اہل
 وحی حکم نازل شدہ - معجزہ عصا وید بینا (ایضاً) موسیٰ بفرعون فرستادہ شد
 و برادرش ہارون وزیر او کردہ شد - بمادر موسیٰ در خواب وحی آید و او موسیٰ

بنکرده صندوق در دریا انداخته که آن فرعون رسید (۱۹-۲۰-۲۱) موسی
 باز بنادر خود رسید و پرورش یافته و از غم نجات یافته (ایضا) گفتگو می ایشان
 با فرعون (ایضا) موسی بیان قدرت الهی میکند (ایضا) ایشان همه مردمان
 معجزه میکنند (۱۹-۲۰-۲۱) همه ساحران در گمان میمانند - و غلطی موسی با فرعون
 در باب جزای اعمال نیک (ایضا) موسی در دریا راه خشک یافته و فرعون
 که پیش فتنه غرق شد (۱۹-۲۰-۲۱) سامری قوم موسی را کفر میسازد -
 موسی بعد چهل روز باز میآید و قوم خود را نصیحت میکند - سامری از مردمان
 زیور با گرفته گوساله میسازد و میگوید که این اله است (ایضا) موسی با ران
 معجزه داده شد - ایشان از رت خود میترسیدند (۱۹-۲۰-۲۱) موسی
 و برادرش هارون بطرف فرعون و سرداران او آمدند - با و کتاب داده
 شد (۱۸-۲۲-۲۳) کتاب با و فرستاده شد - و بر او شش بارون هم با و داده
 شد (۱۹-۲۵-۲۶) موسی ب قوم فرعون فرستاده شد که ظالم بودند - به هارون برادرش
 هم وحی شده - هر دو فرعون میزدند و در باب برودن بنی اسرائیل بشام گفتگو
 میکنند (۱۹-۲۴-۲۵) موسی پیش فرعون میخیزد - معجزه عصا و یاجو
 (۲-۳) همه ساحران جمع میشوند و موسی مقابل میکند - موسی بر ایشان
 غالب میشود و ایشان همه سجده میکنند (۳-۴) موسی با قوم خود از دریا
 میرود و فرعون که پیش میرود غرق میشود (۴-۵) فتنه موسی که آتش نشین
 (۱۹-۲۴-۲۵) موسی آواز از غیب میشنود - معجزه عصا و یاجو میکند (ایضا)
 بنادر موسی وحی میشود که موسی را در دریا اندازد (۲۰-۲۱-۲۲) آل فرعون آن

صندوق میکشند (ایضاً) باور موشے را برائے شیر و ادن مطیلند
 (ایضاً) موشے اشخے را ہلاک میکند (۲-۲۰) موشے از شفر
 بہ ندین مے گزید (ایضاً) موشے پر چاہ و وزن مے بنیدہ ایشانرا
 آب میدہد - موشے را بہ پدر خود مے برنماید و را نوکر میکند (۳-۳۳)
 یکے از ان زمان را بموشے در کجای مینہند (ایضاً) بعد تھے موشے
 بطرف کجواتش مے پیہد (۴-۴۰) آسجی فریاد مے شنود کہ من
 خدا یم - موشے عصا مے اندازد کہ مار میشود (ایضاً) محبہ یضیا
 فہم میکند (ایضاً) موشے برائے ہارون دعا میجوہد (ایضاً)
 لشکر فرعون را بدریا مے برد (ایضاً) اللہ موشے را بنی خود میکند
 و کتاب باو میفرستد (۵-۵۰) در ایام اوقارون و فرعون و
 ہامان عذابا ہا دیدند (۲۰-۲۹-۳۰) برائے ہدایت بنی اسرائیل کتاب
 باو دادہ شدہ (۳۱-۳۲-۳۳) بعضے از معتمدان بر موشے تمہکشتن
 ہارون مے نہند (۳۳-۳۴-۳۵) احسان اللہ بر موشے و ہارون
 (۳۶-۳۷) موشے بفرعون و ہامان و ہارون فرستادہ شدہ
 و گفتگو مے ایشان (۳۸-۳۹-۴۰) بموشے ہدایت و کتاب دادہ
 شدہ و وارث بنی اسرائیل کردہ شدہ (۴۰-۴۱) موشے کتاب
 دادہ شدہ (۴۱-۴۲-۴۳) موشے بفرعون فرستادہ شدہ و قصہ او (۴۴-۴۵)
 احوال موشے و فرعون (۴۵-۴۶-۴۷) موشے بفرعون فرستادہ شدہ
 (۴۸-۴۹-۵۰) احوال او (۵۱-۵۲-۵۳)

مؤمن - مؤمنان - غلام مؤمن - نیم ایمان - مشرک را او بهشت (۲-۲-۲۷)
 کافر دوست مؤمن نباشد (۳-۳-۳۰) مؤمن را چه حساب حاصل
 میشود (۴-۴-۴۰) تفاوت میان مؤمن و منافق (۵-۳-۱۸) مؤمن
 چه ثواب خواهد یافت (۶-۲۰-۵) مؤمن را نباید که
 مؤمن را نکند و الا سزاوار (۷-۱۳-۱۳) مؤمنان چه حساب میکنند
 (۸-۱۸-۱۸) اگر پیرو دوزخ را و پیدایان بر آید ایمان آید و اعمال
 نیک دارند از خوف آزاد هستند (۹-۵-۱۰) سوره المؤمن
 (۱۰-۲۴-۴۰) چه کسی از مؤمن خوانند (۱۱-۱-۹) مؤمنان را چه
 بسیار حاصل خواهد شد (۱۲-۴-۲۱) مؤمنان از الله هدایت میکنند
 (۱۳-۲۲-۷) مؤمنان داخل بهشت خواهند شد (۱۴-۲۴-۱۰)
 مؤمنان را باید که پدر و مادر خود را که کافر باشند دوست بگیرند (۱۵-۹-۳)
 مؤمنان نماز بخوانند و زکوة میدهند (۱۶-۹-۹) جنات عدن برای
 وعده کرده شده (۱۷-۱۱-۱۱) مؤمنان در سخنان چه احسن دارند
 (۱۸-۴-۲۲) مؤمنان را جبران و جاهدان در عظمیوم دارند
 (۱۹-۹-۳) جنات فردوس برای مؤمنانست (۲۰-۱۹-۱۲) مؤمنان
 چه کارها میکنند - ورنه فردوس ایشان خواهد رسید (۲۱-۲۳-۱۰)
 الله بؤمنان بعوض مال جنت میدهد (۲۲-۱۱-۹)
 مؤمنان را (۲۳-۱۹-۲۳)
 جنت - همان جنان - که تا نیک در راه خدا هجرت نکنند چه خواهد داد (۲۴-۹-۱۴)

مهاجر و مجاهدین سپید (۱۰-۹-۱) مهاجران فرقه بودند از
اصحاب محمد (ایضا) مهاجران و انصار بخت خواستند
(۱۱-۹-۱۳) بمهاجران و انصار افتد و باره معافی (۱۱-۹-۱۴)
مهاجران که از طلب علم کفران وطن خود گشته اند و دنیا و آخرت
اچرخ خواهند یافت (۱۴-۱۳-۴)

مفسر- کابین (۲-۲-۳۱) مفسر زبان لازم (۴-۴-۲) بنابر
میست- (عهد) (وعده)

میکشاید- میزان برابر باید نهاد (۱۹-۴-۱۱) (۹-۷-۱۱) شعیب قم خورا
از کم کردن زن در میزان منع میازد (۱۱-۱۱-۸) (کیال) (وزن)
میشد- (ورثه)

میکشود- یعنی قمار بازی گناه بزرگ است (۲-۲-۲۷) میخیزد
(۱۲-۵-۴)

میکشاید- بر تپشیل و میکشیل ایمان واجب (۱۲-۲-۱) شیطان
جبریل و میکشیل او دیده در جنگ پدرا از ابو جهل بگریخت (۴-۸-۱۰)



ناقص- استضعیف اگر مسلمان هستند و در ملک کافر میمانند
مخالف هستند (۱۴-۴-۵)
ناقص- قسوه التازعات (۴۹-۳۰)

ناس - سوره الناس (۳۰ - ۱۱۴).

ناقه - از گشتن ناقه شود راسخ شده (۱۲ - ۱۱ - ۹) ناقه بمجزه از سنگ برآید
و بچه میدهد (ایضا) قوم شود ناقه را میگویند و سبزه میبند (ایضا)
قوم صالح بخلافت گشتن ناقه را میگویند (۸ - ۷ - ۱۰) الله ناقه را بطوبی
وکیل بنشود داده که از گشتن (۱۵ - ۱۴ - ۹) ناقه و قبیله صالح
(۱۹ - ۲۶ - ۸) ناقه صالح گشته شد (۲۷ - ۵۴ - ۲)

نباء - سوره النبا (۳۰ - ۷۸).

نبات - الله تعالى از باران قشام نبات پیدا کرده (۷ - ۴ - ۱۲) همه نبات
در زمین موجود هستند و این قدرت الله است (۱۹ - ۲۴ - ۱) (الله)
(قدرت)

نبی - بنیان نبی گیت و چه معنی دارد (۵ - ۴ - ۹) بر آن همه بنیان اعدا
میتند (۸ - ۴ - ۱۴) بنیان بر آن معشر حین نمیفرستاده شدند
(۸ - ۴ - ۱۵) کسانیکه نبی را ایند امیر مانند غلب خواهند دید
(۱۰ - ۹ - ۸) نبی نه خزانة دارد و نه غیب میداند و نه فرشته است
(۱۲ - ۱۱ - ۳) بعضی انبیاء بر بعضی فضیلت داده شده (۱۵ - ۱۴ - ۹)
کاثران در باب نبی پیچیدگی نیستند (۱۸ - ۲۳ - ۴) از وراج مادران آن
میتند (۲۱ - ۳۳ - ۱) بنی شام و بشار و زید و صراح میست
(۲۲ - ۳۳ - ۹) که آدم از وراج نبی را اعلان کرده (۴ - ۳۰) در خانه نبی بود
و دعوت طعام نباید رفت و نه بعد از وفات نبی بزوجه او حق جناح نباید

(۶-۷) ابتدا و ملاک بر بنی صلووات و درو و میفرستد نمونان را از هم چنین
کردن واجبست (الضیاء) نبی براب مردان بشیر و نذیر است (۳۳-۳۴)
(۳۳-۳۴) نبی براب است مردان آید از که از پنجاه اند (۶-۷) ایما
انیا بخلافی فرستاده شدند که مردان بالیشان مسخری کردند و در حسن
پاک شد (۲۵-۳۳-۱) (انیا) (رسول)
فجبت الی عبودان نجات میدهد (۶-۷-۸) الله یبثی نوح و را کباب
آن نجات بخشیده (۵-۶-۸) (۱۰-۱۱-۸) الله یبثی نوح و را کباب
نجات بخواد (۱۱-۱۰-۱۱) الله شیب را نجات داد (۱۳-۱۱-۸)
فجبت ساره بارای زبانی مردم آفریده شده اند (۶-۷-۱۲) (ستاره)
محل سوره القل (۱۱-۱۲) الله محل نبی چشم گس و حق فرستاده و
از سوره پاسه رنگارنگ شد بسیار (۱۴-۱۲-۹)
نجم سوره النجم (۴-۵-۵)
نسائ زنان یتیمان براس حمایت در نکاح باید آورد (۵-۶-۱۹) زن باید
لباس است براس مرد (۲۲-۲۳) در شب رمضان صحبت با زن بخور
حلال است (الضیاء) زنان براس مردان با نیکو گشتن از اند (۲۲-۲۳)
سوره النساء (۴-۵) نکاح با زنان (۱-۲) براب ثبوت زنانه زن
چهار گواه ضرورند (۴-۵-۶) که آمدن زنان حلالند (۴-۵) ضرورند
زنان بودن و انیت (۳-۴) که آمدن زنان نکاح واجب (۴-۵) مرد
اندون در چیز بزرگ دارد (۴-۵) اگر زن بدخونی کند چه سزا باشد

داد (ایضا) (زن)

فخ - یعنی از آیات قرآن باعث طعن یهودیان نسخ شده (۱-۲-۱۳)
نشده - (مکر)

تثانیاً - (آیات) (قدرت) (الله)

یضاراً - یعنی آنکه ایمان دارند در این باشند (۱-۲-۸) و یهودیان یهود
و یضاراً در باب قبله (۱-۱۳) یضاراً رنگ زرد بر آدین بکار می برند

(۱-۱۴) ابراهیم و دیگر بنیان نبی یهود بودند و یضاراً (۱-۱۴)

اعتقاداً و یضاراً بر پدر و پسر روح القدس (۱-۲-۳-۴-۱۳) فوطی علی علیه

الیشان در باب سیم (۱-۵-۱۰) یضاراً و یهود می گفتند که اولاد یسوع

مستقیم (۱-۵-۳) مسلمانان را دوستی با یضاراً نشاید (۱-۸)

اگر یضاراً بر الله ایمان دارند از خوف آزاد هستند (۱-۱۰)

میخ را ابن الله می خوانند (۱-۹-۵)

ضیاح - الله بر و مان چه می گفتند کرده (۱-۴-۱۹)

ضو - سوره النور (۱۱۰-۳۰)

ضیت - حضرت و فیروزی در دست الله است (۱-۸-۱۰) (۲-۲) (نسخ)

ضیب - بر هر مرد و زن ضیب مقرر (۱-۵-۱۴-۵) ضیب برای هر کس

مقرر است (۱-۱۴-۱۴)

نعمت - و نعمت الله انکار نیاید کرد (۱-۱۴-۱۴-۱۵) نعمت الله انکار

نیروست (۱-۱۴-۱۴)

نفس - قتل نفس حرام است (۱-۶-۱۹) التبریح نفس کلیف نمیدهد
 (ایضاً) نفع و ضرر نفس خود را اختیار کن نیست (۹-۶-۲۳) خلقت
 عالم از کاین نفس و جان (۹-۶-۲۴)

فقته (حسب)

نکاح - نکاح با زن در عدت جایز نیست (۲-۲-۳۰) نکاح با کای زن نکاح
 و لاکن سه یا چهار هم رواست (۴-۴-۱) نکاح با کدام زن واجب نیست
 (۴-۴-۲) نکاح با کدام کس از خویشان حلال و با کدام حرام (ایضاً)
 نکاح با زنان بیوه و غلام هم رواست (۱۸-۲۴-۴) نکاح با زن بعد
 طلاق هم جایز میشود (۲۲-۳۳-۶) (زن) (رساء)

نماز - نماز را قائم باید داشت (۹-۶-۹) مردمان نمازی از یگانند
 (۹-۶-۲۱) مؤمنان نماز میخوانند و رکوع میدهند (۹-۹-۱۰)
 بوقت غروب آفتاب و تاریکی شب نماز باید کرد (۹-۱۶-۹) نماز
 با آواز بلند باید خواند و نه تمام آسته (۱۲-۱۲-۱۲) پیش از طلوع آفتاب
 و پیش از غروب او و شب و قحط تسبیح و نمازند (۲۶-۵۰-۱۳)
 (صلوات)

فصل - سوره النمل (۱۹-۲۷) سلیمان پادشاهی انمل میرسد (۱۶-۲۷-۲۷)
 گفتگو سلیمان با ملوک (ایضاً) (خور) (سلیمان)
 نوح - نوح از بنیامان بوده (۳-۳-۴) نوح رسول خدا بوده گفتگو
 او با قوم خود (۸-۷-۶)

نجات کشتی نوح از طوفان و غرق شدن کا ذابن (ایضاً) قوم نوح و عباد
 شود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین همه از اینان بر جان خود خلاص گردند
 (۹۰-۹۹) بر نوح و دیگر نبیان وحی شده (۶-۴-۲۳) قصه نوح گفتگو
 ادباً قوم خود - نوح یکے از ستمین بود - الله او را مبعوث و دستخان نجات
 داده (۱۱-۱۰-۸) نوح بقوم خود فرستاده شده (۱۲-۱۱-۱۳) بحجت قوم نوح
 (ایضاً) گفتگو نوح با قوم خود (ایضاً) نوح وحی کرده شده (۱۲-۱۱-۴)
 نوح کشتی می سازد - قوم بران سخری می کنند - تنویر خوش میزند - بنفشه انبیا
 جانور داخل کشتی میشود - طوفان نوح میترسد (ایضاً) نوح سپر براس طغیانی
 (ایضاً) سپرش نیاید و غرق میشود - تا چهل روز آب سرد و بیدارش
 ماه کشتی بر چهل جودی می نشیند - نوح از الله سوال برحق سپر خود میکند
 و سوال رد میشود (۱۲-۱۱-۴) وعده الله با نوح که باز آفت برایش نازل
 نخواهد شد (ایضاً) نوح از رسولان الله بوده (۱۳-۱۴-۲) بحجت قوم با
 رسولان (ایضاً) نوح یکے از انبیا بوده (۱۴-۱۹-۴) نوح از سختی آزار
 کرده شده و دشمنان او غرق کرده شدند (۱۶-۲۱-۴) نوح بقوم
 فرستاده شد گفتگو و بحجت ادباً قوم خود (۱۸-۲۲-۲) نوح بحکم الله
 می سازد - طوفان از تنویر می آید و کافران غرق میشوند (ایضاً) قوم او
 که بر نبی دروغ میگفتند غرق شدند (۱۹-۲۵-۴) قصه نوح و برادرش
 انور و قوم او در کشتی نجات داده میشود (۱۹-۲۶-۴) نوح رسول خدا
 بوده و پنج سال کم از یک هزار سال عمر داشت (۲۰-۲۹-۳) بابت طوفان

کشتی اور نجات دلا دہ شد (۲۳-۳۴-۳۰) نوح با قوم خود قدرت
 ائندہ را بیان میکند (۲۹-۴۱-۲۹) ذکر نوح (۲-۵۱۴-۲۰) سورہ
 نوح (۲۹-۴۱) نصیحت نوح بقوم خویش (۲۹-۴۱-۱)
 نود۔ سورہ التور (۱۸-۲۴) در آجیل ہدایت و نور نازل شدہ (۵-۶)
 (۱۸-۲۴-۵) آئندہ نور آسمان زمین بہت مثل آن (۱۸-۲۴-۵)
 نوشتہ۔ بہر کس نوشتہ میرسد (۱۰-۹-۷)
 نیت۔ از پیہ ایشان زراعت و تجارت و باہم التبا باید داد (۱-۶-۱)
 نیاؤ نگہ باید داد (۱-۵-۶) (۱-۵-۶) (زکوۃ)
 نیک۔ ہر نیک بر نفس کنندہ میاید (۲۵-۴۵-۲) نیک بدین
 یکسان و برابرست (ایضاً) (نیک) (عمل) (باقیات الصالحات)
 نیکبخت۔ کسے کہ نیکبخت و سعیدست درشت آرام خواہد یافت (۱۱-۹)
 نیکان۔ نیکان ایماں داران چہ اسیر تو اسد یافت (۱-۴-۵) جائے
 بہتر یعنی جنات عدن برائے ایشانست (۱۶-۱۴-۳) نیکان
 چہ اسیر بنید (۱۵-۱۸-۱۴) بعضی خصلتہاے نیکان (۲۹-۲۰)
 (۱-۴۰) نیکان چہ لذتہا بنید (۲۹-۴۰-۱)
 نیکو نیکبخت۔ جز آن نیکبخت و سرائے بد بہا چسیت (۹-۶-۱۱)
 (۱۱-۱۰-۳) نیکبخت بد بہا را مینبرد (۱۱-۱۰-۳) ہر کسکہ ایضا
 وعدہ ائندہ کند و خوف خدا دارد و صبر و صلوت میکند بہت خواہد
 رفت (۱۳-۱۲-۳) ہر کس کہ برخلاف این نیکبختا میکند براہ

لعنت است (ایضاً) نیکی بر اسے نفس کشنده است و بدی ہم پر است
(۱۵-۱۴) (عمل) (باقیات الصالحات) (صالح)

و

واقعتاً: سورۃ الواقعہ (۲۷-۵۶)
وادی النمل گفتگوئے سلیمان با مہوران در وادی النمل (۱۹-۲۶)
وادی مقدس طوطی مرسے بان وادی میر و دو کلام رب بگوشش میر
(۱۶-۲۰-۱)

والد - احسان بوالدین واجب (۱-۲-۱۰) حق والدین ادا باید کرد
(۵-۴-۶) احسان با ایشان باید کرد - (۱۹-۶-۱۱) بوالدین
مصرافی باید کرد و قول تعظیم با ایشان باید گفت و در حق ایشان
و علی رحمت باید کرد (۱۵-۴-۳) حق والدین در دنیا از ہمہ
بالا تر است لکن از دین حق اللہ کمتر است (۲۰-۲۹-۱) سگ اللہ
و والدین باید کرد (۲۱-۳۱-۲) بوالدین احسان باید کرد کہ ایشان
بر اسے ادلاؤ تکلیف میکشند (۲۶-۴-۲) از والدین پری
نباید شد (ایضاً).

وحد - وحدت اللہ (۲-۲-۲۰) (۲-۳-۲) و غیرہ (اللہ)
وحی - جبرئیل قرآن را بر وحی آوردہ (۱-۲-۱۲) بر محمد و نوح و دیگر نبیان وحی
نازل شدہ (۶-۴-۲۳) قرآن مجسمہ وحی شدہ (۴-۴-۲)

پنیر فقط آدمی است نه ملک و نه خزانه دار و لاکن بر او وحی نازل شد

(۵-۱-۱) وحی یک مرد برای مردمان تجب شده (۱۱-۱۰-۱)

هر چه اندر وحی کسند بران پیروی باید کرد (۱۱-۱۱-۱) بجز حال بر

وحی معتقد باید بود (۱۲-۱۱-۲) بجز حکمت وحی شده (۱۵-۱۴-۳)

و وحی بطرف رسول الله شده و الله او را از بندگان خود برگزیده (۲۲-۲۱-۲)

(۳۵-۳۴) به محمد و دیگر رسولان وحی میشد (۲۹-۲۸-۲۷) (۲۹-۲۸-۲۷)

(۱) وحی بر نبی نازل میشود (۱-۵۳-۵۴)

و وقت - وصیت در باب آن واجب (۲۲-۲۱-۲۰) و رتبه از والدین اقربا

بر وزن (۱۴-۱۳-۱۲) حصه و رتبه برای اولاد و والدین و غیره

(۲-۱-۲) و رتبه بر قرابت منحصر (۵-۴-۳) (میراث)

وزن - بر آرد و راست وزن باید کرد (۱۱-۱۰-۹) روز قیامت

اعمال هر یک زن کرده خواهند شد (۱-۱۰-۹) برای برسی وزن

ضروری است (۱۵-۱۴-۱۳) (میزان)

وصیت - وصایا - وصیت بوقت مرگ واجب (۲۲-۲۱-۲۰) بعد مرگ

وصیت بزنهار کردن (۲۱-۲۰-۱۹) برای بندگان و رتبه گواه مقرر

باید کرد و غیره (۱۴-۱۳-۱۲)

وضو - آداب وضو (۲۵-۲۴-۲۳)

و عیال - وعده الله حق است (۱۱-۱۰-۹) بوقت بستن و عیال

باید گفت (۱۵-۱۴-۱۳) (عهد)

وفا۔ وفات بعد پندرہ (۳-۳-۹) (الطہاء) .
وقت۔ وقت تہائے عبادت (۱۱-۳۰-۲) (منازل) (صلوات)

ہ

ہیل۔ ہیل آدم۔ قرآنی ہیل قبولِ فقاہ ازان براہین قابلِ حسبِ
اور گشت (۶-۵-۵) (قابل)

ہجرا۔ ہجرا۔ گستاخ و در راہ خدا ہجرت کنند (۲-۲-۲۷) با جریلی
ثواب دار (۴-۳-۲۰) با حیران فی سبیل اللہ اللہ رزقی خواہ
میرساند (۱۷-۲۲-۸) با حیران و مومنان در عظیمیم دارند (۱۰-۱۰-۱۰)

(۳-۹) (مہاجب)

ہاروت۔ ہاروت و ماروت فرشتگانِ بابل بودند و ہر مردمان سے ان کو

(۱۲-۲-۱۲) (ماروت) (بابل)

ہارون۔ یحییٰ اور سولان بودہ (۶-۴-۲۳) موسیٰ پر اور خود ہارون را

خلیفہ خود میکند (۹-۷-۱۷) موسیٰ و ہارون ہجرت دادہ شدہ بودند

(۱۷-۲۱-۴) ہارون موسیٰ پر اسے مدد دادہ شدہ (۱۶-۱۹-۳۷) (۱۶-۱۶-۱۶)

(۲-۲۰-۲۰) ہارون ہم دہی شدہ۔ او ہر ای موسیٰ بفرعون میں

وہی ہا اسرائیل را بشام سے پرند (۱۹-۲۶-۲۰) ہر موسیٰ تہمت کشتن ہارون

سے نہند (۲۲-۲۲-۹) (موسیٰ) (فرعون)

ہاشم۔ وزیر فرعون بود و یحییٰ گانِ نرینہ میکشت (۲۰-۲۸-۱۰) موسیٰ بفرعون

وہا مان قارون فرستادہ شدہ (۲۴-۲۰-۳۰) (فرعون)
 ہستند ۱- ہدایت اللہ ہدایت حقیقی بہت نہ دیگر (۱-۲-۱۳) اگر اللہ ہدایت
 کہے میچند سیدہ او باسلام میکشاید (۱-۲-۱۵) ہدایت اللہ
 مفید بہت (۱-۲-۱۴) کہ آدم مردمان بر ہدایت بہتند (۱-۲-۱۵)
 ہدایت در دست خداست (۱۲-۱۴-۱۵) اللہ ان کن ہدایت میکند
 کہ پیروی رضائے او بچند (۱-۲-۱۵) ہدایت آنست کہ اللہ
 میکند (۱-۲-۱۵) اللہ بطرف حق ہدایت میکند (۱-۲-۱۵)
 ہدایت و گمراہی ہر کس بنفس اوست (۱-۲-۱۵) ہدایت در دست
 خداست بھر کہ میخواہد میدہد (۱-۲-۱۵) ہدایت و گمراہی
 حسب مرضی اللہ بہت (۱-۲-۱۵) بغير خدا کہ ہدایت میکند
 مگر بچہ کہ او خواہد (۱-۲-۱۵) ہدایت و گمراہی در دست اللہ
 (۲-۳-۱۵) (گمراہی)

ہٹلک سلیمان ہد ہد را نمی بیند و انتظار او میکند (۱-۲-۱۵) ہد ہد خبر
 بلقیس نے آرد (ایضاً) گفتگو سے ہد ہد بلقیس جو آب سلیمان
 میآرد (۱-۲-۱۵) سلیمان (بلقیس) (اسلام)
 ہٹلک - رستم قربانی (۱-۲-۱۵) نیما و کعبہ بناید و آواز بہرمت بناید
 (۱-۲-۱۵) (قربانی) (غیاث)

ہڑوہ کوئی - زیاوہ کوئی و درین بناید کرد (۱-۲-۱۵)
 ہفت - ہفت آیہ سورہ فاستح و طیفہ خوبست (۱-۲-۱۵) جملہ ہفت زمین

حق تیمان ادا باند کرد (۷-۵-۴) طمع مال ایشان بناید کرد و نزدیک

آن نباید رفت (۱-۴-۱۴) (۱۵-۱۴-۱۶)

یحییٰ - پیغمبر بوده - بزرگوار بشارت او داده شده (۳-۳-۱۴) الله باؤ

در پیری پسندیدم حکم الله که نشیب پاکسب حزن نشاند (۱۶-۱۹-۱۱)

یحییٰ پاک و امن و پیغمبر کار بوده (ایضاً) کار ثانی پیغمبر کرد -

(۴-۲۱-۱۶) زکریا

یا الله - دست الله بنده است کشته است یعنی دست قضا مهر

(۴-۵-۶) دست الله پر دست است بخت کند گناست (۲۶-۲۸-۱)

ید بیضا - معجزه موسی (۹-۷-۱۳)

یس - سوره یس (۲۲-۳۶)

یسع - نام یکی از پیغمبران (۷-۶-۱۰)

یعقوب - ابراهیم یعقوب نصیحت میکند (۱۲-۲-۱۴) یعقوب یکی از رسولان

بوده و وحی کرده شده (۲۳-۱۶-۲۳) ابراهیم را بشارت اسحاق و -

یعقوب از الله می آید (۱۲-۱۱-۷) نعمت الله به یعقوب (۱۳-۱۲-۱۱)

الله ابراهیم اسحاق و یعقوب پسندید (۱۶-۱۴-۳) اسحاق و یعقوب

به لوط واده شده (۱۵-۲۱-۵) یوسف

یوسف - سوره یوسف (۱۲-۱۲) خوابت بخت باب یازده ستاره و غیره

(ایضاً) تعبیر پدرش (ایضاً) نه و به برادران برائے قتل یوسف

(۱۶-۱۲-۲) از پدر رخصت پذیرند و یوسف را بگسل میزند یوسف را

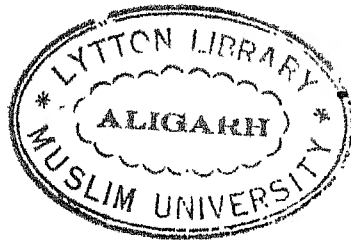
در چاه میاندازند۔ قافله آنجا میرسد و ملوے اندازند و یوسف را
 بیرون میارند (ایضاً) لہذا در مصر فروشنده (۱۲-۱۲-۱۳) غزنوی
 اور میخرد و فرزند جو میکند۔ التذیوسف علم تعبیر و تفسیر می آموزد۔ زن
 عزیز بر او عاشق میشود و بر او جبر میکند۔ یوسف بکزن گرفتار میشود
 (ایضاً) زمان مصر و ستھانے خودے پرنداز صیرت (۱۲-۱۲-۱۴)
 یوسف در زندان قید میشود (ایضاً) و دو جوان دیگر در آن زندان
 رشتہ یوسف هستند۔ خواب بینند و تعبیر میکنند (۱۲-۱۲-۱۵)
 یوسف برقیق و خط میکند (ایضاً) ملک خواب مہمت کا دفرہ مہمت
 کا دلاغر و مہمت خوشہ خشک و مہمت ترے بنید (۱۲-۱۲-۱۶) یوسف
 تعبیر آن خواب میکند (ایضاً) زن غریب حقیقت را بیان میکند (۱۲-۱۲-۱۷)
 برادران یوسف می آیند و اور اے شناسند۔ (۱۷-۱۷-۱۸) و بازمیگردند (ایضاً)
 برادر یوسف را باز میارند (ایضاً) یوسف ایشانرا اہمیت دزدی میدہد
 (۱۲-۱۲-۱۹) یوسف برادر خود را غلام کرد و بگیرو (ایضاً) یعقوب خبر
 میرسد و او افسوس میکند (۱۲-۱۲-۱۰) یوسف حذر اخلاص میرمیازد (ایضاً)
 قتیض یوسف بے یعقوب بزد چشم اور روشن شود و ہمہ بصرے آید
 (۱۲-۱۲-۱۱) تعبیر خواب یوسف میشود کہ ہمہ برادران بعبہ باو میکنند
 (ایضاً) یعقوب ببنی اسرائیل فرستادہ شدہ (۲۳-۲۳-۱۴)
 یوشع۔ قصہ یوشع و خضر موسی (۱۵-۱۶-۱۹) موسی بہمراہی یوشع برآ
 ملاقات خضر لہجج اسبرین میرود و ماہی بریان میکند (ایضاً)

یولنس - نام یکے اتے پیرانی (۷-۶-۱۰) سوڈیولنس (۱۱-۱۰) توہم اوعدا
 دیدہ دردنیالقیں آوردند و اماں یافتند - کسے دیگر پچنین اماں نیسا
 (۱۱-۱۰-۱۰) یولنس یعنی ذسی لتون ورتا یکی سنسریا دیباک و
 ونجات یافت (۱۷-۲۱-۶) یولنس از یاد ان جنس قیل بود و برے
 رایت مشرکان پیندوئے رفت - در راه او را در آب میاندا
 مایهی او را فرو نگیرد و باز بکنارہ سے اندازد (ایضاً) یولنس یکے
 رسولان بود - در کرم مایهی فتنہ باز بیرون آمد (۲۳-۳۷-۵) صاحب
 الحوت - اشارہ بدیولنس (۲۹-۶۸-۲) پیش آمد بر گزیدہ است
 (ایضاً) یکے از انبیاء بودہ (۶-۴-۲۳)

یہود - یہود کہ ایمان دارند در امن باشند (۱-۲-۸) یہود و نصاری
 خود را از دیگران بہتر میدانند (۱۱-۱۰-۱۰) یہود و کفر میکردند
 (۱۱-۲-۱۱) یہود در کتاب خود تغییر و تبدیل کردند (۲-۲-۲۱)
 ایشان برانے یافتن تعریف مردمان کار ہائے بیکردند (۷-۶-۱۱)
 (۶۹-۱۱-۱۱) یہود بر کتاب خود عمل میکردند (۳-۳-۳) بعضے از خرابی
 ایشان (۷-۴-۷) بسحر و طاعت عبت ہار دشتند (۱-۱-۱)
 از موسے سوال معجزہ بکشتند و گوسالہ برامیشتند - ایشان کفر کرد
 دو عدہ ہکشتند (۶-۴-۲۲) یہود بر مردم بہتان کردند (ایضاً)
 اگر یہود ہر اندامان دارند و اعمال نیک کشتند از خوف آزم
 ہستند (۱۰-۵-۵) یہود و نصاری کہ منافق ہستند برانے

دوستی مسلمانان لایق نیستند (۴-۵-۸) بر پیوسته که ام جانوران
 خرامند (۸-۴-۱۸) دوازده اسباط پیوسته (۹-۷-۲۰) متن و سطر
 برای ایشان نازل شده (الضیاء) شکل بفرستید بدل شدند (۲۱-)
 پیوسته عزیز الیسر اللہ میخوانند (۱۰-۹-۸) بر پیوسته هم همان
 به حرام شده که بجهت بیان کرده شد (۱۱۶-۱۶-۱۵) اللہ
 پروردگیاست میان نصارا و مجوس فاصله خواهد کرد (۱۲-۲۲-۱۵)
 (موسی) (بنی اسرائیل)

تیمالک - نیر



تعداد حروف سبجا و حرکات و سکنات قرآن شریف

(مَوَافِقُ قَوْلِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ كَذَلِكَ السَّبْتُ لِلْفَقِيهِ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ)

۴۲۳	اعشار کوفی	۱۹۴۰	کلمات
۴۲۴	اعشار بصری	۳۲۰۲۶۰	جرووف
۸۶۲	افخاص کوفی	۳۵۲۳۷	فحاح
۱۴۳۹	افخاص بصری	۱۸۰۴	ضما
۴۳۳۹	آیات کوفی	۳۹۵۱۲	کسرات
۴۳۱۹	آیات بصری	۱۰۵۹۸۳	نقاط
۶۳۵۰	آیات شمسی	۱۷۷۱	مات
۴۳۱۲	آیات کنی	۱۲۵۱	تشدیدات
۴۳۱۴	آیات عراقی	۱۱۳	صورت
۴۹۹۹	آیات خامه	۵۴۰	کرج

۱۲۷۲	ط	۲۱۱۶۲	ا
۸۲۲	ظ	۱۱۲۲۵	ب
۹۲۲۰	ح	۱۱۹۹	ن
۲۲۰۸	غ	۱۲۷۹	ث
۸۲۹۹	ق	۳۲۶۳	ج
۹۸۱۳	ک	۹۷۳	ح
۹۵۲۲	ل	۲۲۱۹	خ
۳۲۳۲	م	۵۹۹۲	د
۲۹۵۳۵	ن	۲۹۹۷	ذ
۲۲۵۹۰	ر	۱۱۷۹۳	ر
۲۵۵۳۹	ز	۱۵۹۰	ز
۱۹۰۷۰	س	۵۸۹۱	س
۳۷۲۰	ش	۲۲۵۳	ش
۲۵۹۱۹	ص	۲۰۱۳	ص
	ض	۱۹۰۷	ض

من عند المتأخرين
من عند المتقدمين

12.

